

**Pokop mons. Ivana Godine, generalnog vikara
Varaždinske biskupije**

Varaždinska katedrala bila je ispunjena vjernicima ujedinenima u tuzi zbog bolnog neočekivanog rastanka od osobe koja je uvelike zaslužna za rast i napredak Varaždinske biskupije, ali i ujedinenima u zahvalnosti i radosti što su poznavali tako predanog i uzornog svećenika i čovjeka kojeg su krasile mnoge vrline

**U zagrebačkoj prvostolnici održan korizmeni susret
hrvatskih branitelja**

Pohranite svoje zabilješke, svjedočanstvo istine, i to tako da bude dostupno na raznim stranama: u dokumentacijskim središtima, u arhivima, u objavljenim djelima i ostavite zabilježena svjedočanstva ne kao oporuku jednoga vremena, nego kao kolijevku novih hrvatskih oduševljenja i rasta života, pozvao je branitelje biskup Šaško, poručivši da istina pronalazi svoje putove

Priopćenje sa 69. redovitog zasjedanja BK BiH

U sadašnjem osjetljivom političkom trenutku biskupi podržavaju i potiču sve legalno izabrane predstavnike hrvatskog naroda da se svim demokratskim sredstvima zalažu za zaštitu i promicanje svih temeljnih ljudskih prava i sloboda svih građana Bosne i Hercegovine, ali i da se izbore za jednakopravan položaj hrvatskog naroda s druga dva naroda

Domovinske vijesti

Misa zadušnica za Ivanku Bubalo
Svećenici pjesnici na susretu uz Svjetski dan poezije
U Dicmu pokopan dr. don Ivan Grubišić
Nadbiskup Barišić na „Školi mira" u Vukovaru
Susret nadbiskupa Hranića i ravnatelja škola s područja Brodsko-posavske županije
Biskup Košić predvodio slavlje Dana Hrvatskoga mariološkog instituta
Školske sestre franjevske bosansko-hrvatske provincije proslavile 25 godina prisutnosti sestara u Zagrebu
Biskup Škvorčević pohodio prognaničko naselje Kovačevac
Hrvatski dominikanci proslavili Dan provincije
Molitvena inicijativa „24 sata za Gospodina" u Dubrovniku
Župi u Pribiću uručene relikvije sv. Leopolda
God križa

Crkva u Hrvata

Izjava komisije Justitia et pax BK BiH o stanju u zemlji
Godišnje hodočašće argentinskih Hrvata u marijansko svetište Lujan

Inozemne vijesti

Nada Europske unije je solidarnost
Papa Franjo u pastirskom pohodu Milanu
Blaženima proglašeno 115 mučenika iz doba Španjolskoga građanskog rata
Val socijalnih prosvjeda u Gvajani

Prilog dokumenti

„Nada utemeljena na Riječi" (usp. Rim 15, 1-2.4-5)
Svi trebamo Kristovo svjetlo

Domovinske vijesti

Bogoslovi na proljetnom polumaratonu

Zagreb, 19.3.2017. (IKA) - Četvorica bogoslova Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu sudjelovala su u "Zagrebačkom proljetnom polumaratonu – ZAGREB 21" u kategoriji štafeta. Dario Levanić, Hrvoje Zovko, Kristijan Perić, Matija Slišković za 1h 47min i 33sec zajedno su istrčali 21km utrke koja je 19. ožujka održana u organizaciji Atletskog kluba Svetice i Trčanja d.o.o., te zauzeli 39. mjesto na listi od 68 natjecatelja koji su trčali "štafetni polumaraton".

Predstavljena knjiga o karmelićaninu Gerardu Tomi Stantiću

Zagreb, 19.3.2017. (IKA) - Na poziv Hrvatske karmelske provincije sv. oca Josipa, Karmelskih izdanja i Vicepostulature sluge Božjega o. Gerarda Tome Stantića, u povodu Dana Provincije 2017., u zagrebačkim Remetama predstavljena je 19. ožujka knjiga dugogodišnjeg vicepostulatora i remetskog župnika o. Ante Stantića, OCD, o sluzi Božjemu karmelićaninu ocu Gerardu Tomi Stantiću. Knjigu "Otajstvom Isusova djetinjstva do mistike - Ulomci iz pisane riječi o. Gerarda Tome Stantića", objavila su Karmelska izdanja zajedno s Katoličkim društvom „Ivan Antunović" iz Subotice. Misno slavlje u toj prigodi predslavio je provincijal o. Srećko Rimac, povezujući sadržaje misnih čitanja s glavnim porukama autora knjige o. Ante i sluge Božjega o. Gerarda.

Nakon mise knjigu su predstavili glavni urednik Karmelskih izdanja o. Jure Zečević, OCD, supružnici Katarina i Ervin Čeliković iz Subotice, urednici i suradnici, o. Mato Miloš, vicepostulator, karmelićanski bogoslovi br. Stanko Pažin, br. Ante Travica i br. Danijel Katačić. Istaknut je značaj knjige kao oblika suradnje s Hrvatima iz Bačke i kao promicanja štovanja sluge Božjega. Misi i predstavljanju knjige nazočili su i postulatori i vicepostulatori za druge hrvatske sluge Božje, blaženike i svece. Glazbeni dio programa bio je ispunjen pjesmama u čast sluge Božjega o. Gerarda.

Župa sv. Josipa na splitskom Mertojaku proslavila 25. obljetnicu postojanja

Split, 20.3.2017. (IKA) - Župa sv. Josipa na splitskom Mertojaku svečano je proslavila svetkovinu nebeskog zaštitnika i 25. obljetnicu postojanja u ponedjeljak 20. ožujka. Središnje misno slavlje u ispunjenoj crkvi Sv. Josipa predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji sa župnikom don Vjenceslavom Kujundžićem i još osam svećenika. Na početku misnoga slavlja nadbiskup je čestitao imendan svima koji nose ime sv. Josipa, župi blagdan zaštitnika i 25. obljetnicu postojanja čije se obilježavanje poklapa s Godinom očinstva.

U propovijedi nadbiskup Barišić govorio je o sv. Josipu čiji je lik u povijesti Crkve polagano otkrivan, tako da neki tvrde da je štovanje toga sveca započelo tek u 9. stoljeću. U 17. st. uspostavlja se zapovjedni blagdan, 1867. proglašen je zaštitnikom Hrvatskog sabora, a 1870. zaštitnikom Crkve. Papa Franjo ga je 2013. uveo u kanon mise.

U Novom zavjetu o njemu nema mnogo toga zapisanog, ali se govori za Isusa da je bio sin drvodjelje odnosno tesara. U Isusovim prisposobama možemo uočiti različite slike iz takvog stila života, što pokazuje da je Krist učio od sv. Josipa, „koji mu nije bio roditelj ali ga je Isus zvao svojim

ocem", rekao je nadbiskup.

Premda se Bog Josipu objavio u snu, Josip nije bio sanjar za budućnost, nego je bio pozvan otkrivati i ostvarivati ono što mu je objavljeno. Bio je čovjek odluke i povjerenja, kojemu je povjeren jedinstvena uloga u povijesti spasenja: briga za utjelovljenoga Boga. Bio je pravednik jer je živio od riječi Božje koju je i vršio. U svom je životu vršio ulogu „duhovnog oca" te je bio „odgovoran" za Isusov rast u mudrosti, dobi i milosti, istaknuo je nadbiskup.

U tom se surječju nadbiskup obratio župljanima na Mertojaku, a na poseban način roditeljima, potaknuvši ih da ne budu „pasivni kontrolori svoje djece nego aktivni odgojitelji". Otac i majka nije samo onaj tko pazi da budu ispunjene primarne biološke potrebe njihove djece (hrana, obuća, odjeća, stanovanje...) nego onaj koji djecu hrani sigurnošću i ljubavlju, pažnjom i zagrljajem, poštovanjem i samopoštovanjem, vjerom i povjerenjem te ih odgaja da budu samostalne ostvarene osobe. I kada nisu neke potrebe ispunjene zbog nedostatka materijalnih sredstava, ne smije se kloniti duhom nego zajedno s povjerenjem u Gospodina hoditi naprijed u kreposti, poručio je nadbiskup Barišić.

Na kraju misnoga slavlja riječ zahvale uputio je župnik Kujundžić koji već 13 godina duhovno skrbi za župljane sv. Josipa. Čestitao je Dan Kotara i Dan škole, a svim župnim zborovima pod vodstvom prof. Mirjam Zubanović 25. rođendan, rekavši da oni „s ljubavlju pjevanjem liturgiju čine više nebeskom nego zemaljskom". Zahvalio je ministrantima, svima koji se brinu o uređenju crkve i crkvenoga ruha, na poseban način župljanki Cviti koja svaki dan dolazi u crkvu (kad nikoga nema) kako bi provjerila je li sve u redu. Kao mali znak priznanja za sav uloženi trud primila je zahvalnicu iz ruku nadbiskupa. Župa je iznjedrila i svećenika don Mislava Šaškora na kojega je ponosna. Župnik Kujundžić zahvalio je svim svećenicima od prvoga župnika don Ivana Čotića pa do svih onih koji su pomagali u župi, a na poseban način ovogodišnjem prevoditelju trodnevnicke prof. dr. don Marinku Vidoviću i predvoditelju slavlja nadbiskupu Barišiću.

Župa je osnovana 1. rujna 1991. godine i povjerenja je svjetovnim svećenicima, a nastala je od dijela župe Srca Isusova na Visokoj, kao i od dijela župe Gospe od Milosrđa na Žnjanu. Prvi župnik novoosnovane župe bio je don Ivan Čotić. Budući da je župa bila bez župne kuće, župniku je u početku bilo dopušteno, prema odluci osnivanja župe, da može stanovati i izvan teritorija župe, dok ne pronađe nekakav prostor za župnu kapelu i sebi za privremeno stanovanje na području župe. Poslije nekog vremena i to je bilo riješeno, naime, uz razumijevanje gradskih vlasti župi je dodijeljen prostor protuatomskog skloništa dječjeg vrtića i već je 15. prosinca 1991. godine tu slavljena prva župna misa. Za prostorije župnog ureda poslužio je prostor u iznajmljenom prizemlju stambenog nebodera. Župni stan, kao i ostale pastoralne prostorije, nalaze se u sklopu crkve. Župne matične knjige počele su se voditi od 1996. godine, kada je župa dobila uvjete za djelovanje i kada je izgrađena sadašnja crkva, koja je posvećena 2001. U proteklih 25 godina u župi je bilo 1187 krštenja, 1602 krizmanika, 1840 prvopričesnika, 285 vjenčanja i 882 sprovoda. Za razliku od proteklih godina kada je godišnje znalo biti i po 60 krštenja, protekle godine bila su samo 27 krštenja i 3 vjenčanja, a 53 sprovoda. Na području župe danas ima oko 8.000 stanovnika.

Breznica Đakovačka: Nadbiskup Hranić predvodio slavlje u Karmelu

Breznica Đakovačka, 20.3.2017. (IKA/TU) - Liturgijsko slavlje svetkovine sv. Josipa, koje je ove godine preneseno s treće korizmene nedjelje na ponedjeljak 20. ožujka, svečano je proslavljeno u samostanu sestara karmelićanki u Breznici Đakovačkoj. Večernje misno slavlje predvodio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić u koncelebraciji devetorice svećenika, posluživala su dvojica đakona te osmorica bogoslova. Mnoštvo hodočasnika dupkom je ispunilo kapelu koja je pred samu svetkovinu opremljena novim klupama, sedesom i stolcima koje je velikodušno darovao veliki štovatelj sv. Josipa i veliki prijatelj zajednice karmelićanki.

Na početku središnjega svečanoga misnog slavlja nadbiskup Hranić karmelićankama je čestitao svetkovinu sv. Josipa, zaštitnika njihova Reda i samostana, a s. Josipi zaželio sretan imendan te je zatim uputio srdačnu dobrodošlicu svim vjernicima, pozdravivši posebno župana Osječko-baranjske županije Vladimira Šišljagića, Slavka Tidlačku, načelnika Općine Levanjska Varoš, provincijalnu predstojnicu s. Amaliju Kupčerić i čitavo poglavarstvo Milosrdnih sestara sv. Križa te ostale redovnice. Podsjetivši na trogodišnji ciklus pastoralnoga djelovanja Crkve u domovini s bračnim parovima i obiteljima, drugi nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji sljedeće godine u Solinu, nadbiskup je kazao da u ovoj Godini očitstva - kada se prisjećamo i 330. obljetnice kako je Hrvatski sabor izabrao sv. Josipa za zaštitnika hrvatskoga naroda - na osobit način promišljamo o važnosti muža i oca u obitelji.

U homiliji predstavio je snažni lik sv. Josipa i istaknuo nekoliko njegovih snažnih poruka koje mogu progovoriti svima, osobito suvremenim muškarcima i očevima. Istaknuo je njegovo veliko srce koje je i u teškim trenucima prije svega mislilo na Mariju, njegovu muževnost kojom težinu situacije i odgovornosti preuzima na sebe, ustrajno i postojano, doživotno ostajući uz donesenu odluku, njegovo prihvaćanje onoga što ga nadilazi jer se ne oslanja na svoje snage nego sve očekuje od Boga znajući da Bog djeluje na "duge staze" i da nije i neće od Boga biti prevaren, njegovo poslanje čuvara Marije i Isusa, oca i odgojitelja obitelji.

Dok se sve češće govori o društvu bez očeva, gdje djeca odrastaju bez oca, bez očinske figure u obitelji, nadbiskup je istaknuo važnost Josipove očinske figure u Isusovu životu koja mu je, uz figuru majke bila potrebna kako bi stasao kao cjelovito, zaokruženo, emocionalno stabilno, zdravo ljudsko biće - kako bi bio cjelovita ljudska osoba. Okupljene vjernike pozvao je da mole za sve očeve u obiteljima, za ranjene obitelji gdje je otac odsutan iz obitelji i iz odgoja svoje djece, za sve očeve koji spremno prihvaćaju djecu, a također potaknuo je sve zdrave kršćanske obitelji na važan oblik kršćanskog služenja prihvaćanjem djeteta iz doma za nezbrinutu djecu kojem bi se tako omogućilo što je moguće sretnije i bezbrižnije djetinjstvo, normalniji rast, uz majčinsku, ali i očinsku figuru, te zaključio riječima: „Molimo za naše obitelji da uistinu budu zdrave obitelji, da budu kolijevka i našega društva i naše Crkve!"

Na kraju euharistijskog slavlja mnogi hodočasnici u osobnom susretu s redovnicama preporučili su u molitvu svoje nakane, a također i posvjedočili o uslišanjima po zagovoru sv. Josipa: izmirenja u obitelji, povratak sakramentalnom životu, zahvalnost za mladića ili djevojku, sklapanje braka, blagoslov djeteta, zaposlenje, završena škola ili studij, oslobađanja od raznih ovisnosti, ozdravljenja od raznih psihičkih i tjelesnih bolesti, kao i duhovnih rana, zadobivena snaga u trpljenju. Misi je prethodila pjevana Večernja u čast sv. Josipa koju su, kao i ostala liturgijska slavlja tijekom trodnevne pripreve, od 17. do 19. ožujka,

animirale karmelićanke.

Prijepodnevno misno slavlje predslavio je karmelićanin o. Ante Knežević, župnik splitske župe sv. Mihovila arkandela na Kamenu-Šine, a tijekom trodnevne misna slavlja predvodili su vlč. Nedjeljko Čutura, ekonom Đakovačko-osječke nadbiskupije, mons. Mario Sanić, župnik požeške župe sv. Augustina u Velikoj i mons. Nikola Škalabrin, suđski vikar crkvenog sudišta u Đakovu. Promišljali su o sv. Josipu u svjetlu Božje riječi dnevnih čitanja i svojim homilijama potaknuli prisutne na nasljedovanje kreposti toga sveca. Tijekom trodnevne duhovne pripreve i na samu svetkovinu oblačenjem karmelskog škapulara Karmelskoj obitelji pridružilo se 55 novih članova.

Predstavljen album „Hrvatske korizmene popijevke"

Rezultat suradnje zbora „Pelikan" klanjateljica Krvi Kristove i Mješovitoga zbora Instituta za crkvenu glazbu „Albe Vidaković"

Zagreb, 20.3.2017. (IKA) – Album „Hrvatske korizmene popijevke" s 18 skladbi koji su zajedničkom suradnjom ostvarili Zbor „Pelikan" sestara klanjateljica Krvi Kristove i Mješoviti zbor Instituta za crkvenu glazbu „Albe Vidaković" Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu predstavljen je u ponedjeljak 20. ožujka u dvorani Tribine grada Zagreba. Uvodno je voditeljica programa mr. Tanja Popec istaknula kako „ovakve glazbene uratke rijetko imamo priliku čuti, osim u liturgiji. Primjerice, mnoge su božićne pjesme komercijalizirane, ali korizmene i uskrzne pošteđene su te zamke i uistinu su sačuvane u otajstvenosti muke, smrti i uskrsnuća. Zato se mogu razumjeti dubokom istinskom vjerom".

Pozdravljajući okupljene regionalna poglavarica Družbe klanjateljica Krvi Kristove s. Ana Marija Antolović zahvalila je upravi KBF-a koja je dala pristanak za suradnju između zbora „Pelikan" i Mješovitog zbora Instituta za crkvenu glazbu „Albe Vidaković". U posljednjim desetljećima prvo oktet, a onda zbor „Pelikan" snimio je četiri nosača zvuka. Dva su pjesme koje slave otajstvo Krvi Kristove i štiju utemeljiteljicu sv. Mariju De Mattias, jedan nosač zvuka donosi marijanske pjesme, a jedan adventske. Sanjale smo i željele smo snimiti korizmene pjesme koje su nama posebno bliske i drage, jer je u njima opjevano otajstvo iz koje izvire karizma nas klanjateljica Krvi Kristove. Bogu hvala da je došao i taj dan, rekla je s. Antolović. Zahvalila je najzaslužnijima za ostvarenje projekta - idejnoj začetnici i producentici nosača zvuka doc. mr. art. s. Domagoji Ljubičić, voditeljici Mješovitog zbora Instituta za crkvenu glazbu „Albe Vidaković" prof. Danijeli Župančić, orguljašu mag. art. Milanu Hibšeru, te glazbenom snimatelju i producentu Toniju Eteroviću. Zahvalu je izrekla i rektoru zagrebačke katedrale preč. Josipu Kučiću za otvorenost i gostoprimstvo jer je sve snimano u zagrebačkoj prvostolnici. Obraćajući se posebno mladim pjevačicama i pjevačima, studentima KBF-a zahvalila je što su pomogli sestrama da se ostvari njihov san, te im čestitala na zauzetom radu i poželjela puno uspjeha u studiranju i promicanju lijepe crkvene glazbe.

Okupljenima se obratio i dekan KBF-a prof. dr. fra Mario Cifrak, OFM, te izrazio radost ove suradnje koja je rezultirala nosačem zvuka. Stručni osvrt na sam album izrekao je redoviti profesor na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu prof. art. dr. Davorin Kempf. Riječ je o lijepom i hvalevrijednom glazbenom, religijskom i kulturnom projektu, rekao je, te pojasnio kako se radi o obradama skladbi koje su uglavnom realizirali Franjo Dugan, Mate Lešćan, Miroslav Martinjak, Vinko Žganec,

Šime Marović, Miho Demović i dr. Obrade se temelje i u duhu su crkvenog pučkog pjevanja. Porijeklo napjeva je različito. Tu su gregorijanski napjevi, potom napjevi iz zbirke Cithara octochorda iz 18. st., a postoje i narodni napjevi. Otuda je proizašla jednostavnost harmonijske, melodijske (polifone) i ritmičke strukture, jasnoća i preglednost glazbenih oblika. Riječ je o obradama za zbor i orgulje, a ponekad uz solističke dijelove, rekao je dr. Kempf. Također je pojasnio kako skladbe redovito počinju kratkim orguljskim uvodom, a i završavaju svojevršnim postludijem. Te uvodne i zaključne dijelove u većini slučajeva je nadopisao nedavno preminuli akademik Anđelko Klobučar. Dr. Kempf pohvalio je interpretacije na visokom nivou za što su zaslužne dirigentice doc. mr. art. s. Domagoja Ljubičić i prof. Danijela Župančić. Orguljsku pratnju znalački je realizirao mag. art. Milan Hibšer, vodeći računa o jasnoj artikulaciji, primjerenoj registraciji i dinamičkom odnosu između vokalnog i instrumentalnog dijela. Istaknuo je i važnost i kvalitetnog tonskog zapisa Tonija Eterovića. Objavljivanje ovog nosača zvuka s odabranim hrvatskim korizmenim popjevkama zasigurno će pridonijeti popularizaciji hrvatske sakralne glazbe, i omogućiti mnogim pojedincima i obiteljima da provedu korizmeno vrijeme u sadržajnom i inspirativnom duhovno-glazbenom ozračju, zaključio je dr. Kempf.

Tijekom predstavljanja zborovi su izveli više skladbi pod ravnanjem prof. Danijele Župančić i doc. mr. art. s. Domagoje Ljubičić uz orguljsku pratnju mag. art. Milana Hibšera.

Misa zadušnica za Ivanku Bubalo

Božinci, 21.3.2017. (IKA) - Misa zadušnica za katoličku novinarku Ivanku Bubalo o 13. obljetnici njezine tragične smrti služena je u nedjelju 19. ožujka u crkvi Poljarima kod Dervente. U koncelebraciji fra Ivana Čurića misu je predvodio fra Ivica Pavlović, onedavno župnik vikar na Plehanu, a propovijedao je đakon fra Dario Džigumović.

Kako je poznao pok. Ivanku, fra Ivica je istaknuo kako ona nije bila samo vrsna novinarka, nego nadasve uzorna vjernica, te njezina izvješća nisu bila samo informativna, nego uvijek protkana kršćanskim vrednotama.

„Zahvaljujemo danas Bogu za dar ove žene, koja je bila puna vrlina i obiteljskih i kršćanskih, koja je sve nas svojim životom zadužila da te njezine vrline i nama budu svjedočanstvo u življenju svoje vjere. Kao zajednica trebali bismo zapisati sve ono što je ona učinila i rekla, i da polako ide prema oltaru. Nama treba takvih svijetlih primjera napose u novinarstvu, jer ona su dokaz da se može na iskren način željeti prenijeti istina na potpunoj objektivnosti“, naglasio je fra Ivica. Dodao je kako je Ivanka u vrijeme, a i poslije posljednjega rata pred kojim su njezini Posavljaci zajedno s njom morali u izbjeglištvo, bila uvijek bliska svima koji su patili i koji i danas pate zbog svojih porušenih domova.

Ivanka Bubalo pomagala je svojim Posavljacima na sve moguće načine, i kroz svoja izvješća i kroz okupljanje žena na molitvu za nakanu povratka u Bosansku Posavinu, za koju je doslovno izgarala i srcem i dušom. Stoga ne čudi da je njezina obitelj među prvima obnovila obiteljsku kuću u Božincima, u kojoj danas živi otac njezina supruga.

Ivanka Bubalo poginula je 21. ožujka 2004. u prometnoj nesreći na autocesti kod Starog Petrova Sela.

Sjednica Povjerenstva za pastoral braka i obitelji

Đakovo, 21.3.2017. (IKA/TU) - Prva ovogodišnja sjednica Povjerenstva za pastoral braka i obitelji održana je 21. ožujka u Đakovu. Predstavljeni su dosadašnji koraci i nastojanja uže radne skupine koja se usmjerila na prijedloge za poboljšanja i prilagodbu Tečajeva za zaručnike. Radna skupina na čelu s dr. Perom Aračićem, dr. Stanislavom Šotom, dr. Josipom Bošnjakovićem te djelatnicama Savjetovaništa Đakovačko-osječke nadbiskupije, predstavila je Povjerenstvu razloge zbog kojih je nužno učiniti neke promjene Tečaja za zaručnike. Prilagodba i osuvremenjivanje Tečaja ima svoj izvor u sinodskim dokumentima Druge biskupijske sinode đakovačke i srijemske (br. 40.-46.), prema kojima je pastoralno djelovanje Crkve pozvano kršćanske zaručnike dovesti do produbljenja dara ljubavi što ga nose u sebi, do iskustva žive vjere koja ih uvodi u iskustvo sakramentalne ljubavi (usp. br. 40.). Isti dokument govoreći o bližoj pripravi za sakrament ženidbe navodi kako se zaručnici trebaju što prije prijaviti župniku, po mogućnosti godinu dana prije planiranog vjenčanja, i tada će započeti bliža priprava za sakrament ženidbe (usp. br. 42.). Na početku bliže priprave za sakrament ženidbe zaručnici bi trebali sudjelovati na tečaju za zaručnike, koji se organiziraju i dalje na međuzupnoj razini. U broju 43. jasno se ističe: Biskupijski ured te povjerenstvo za pastoral braka i obitelji pozvani su uz pomoć i drugih stručnih osoba promisliti sadržaje, sredstva i metodologiju rada u tečajevima. No, tečaj treba i dalje organizirati, kao i do sada, kroz šest susreta po dva sata, kroz tri tjedna. Potrebno je izbjegavati masovnost, odnosno ustanoviti više središta u kojima se odvijaju tečajevi ili veći broj tečajeva u jednom središtu, kako bi skupine zaručnika bile manje i kako bi se osigurao što je moguće kvalitetniji rad te se stvorilo ozračje dijaloga i zajedništva. U organizaciji tečaja valja započeti i s aktivnim metodama pastoralnog rada, jer danas je ipak moguće naći i u tečajeve uključiti i više suradnika. U tečajeve treba još više uključiti bračne parove i teološki obrazovane te druge stručne vjernike laike. Unutar Biskupijskog ureda i Povjerenstva potrebno je organizirati zasebnu strukturu koja će trajno pratiti kvalitetu tečajeva za zaručnike, poticati osiguranje dovoljnog broja kvalitetnih suradnika u tečajevima te organizirati permanentnu formaciju za suradnike. Na sjednici je zaključeno kako je važno izraditi, tj. napisati dva priručnika: Priručnik za voditelje i Priručnik za zaručnike, kao što piše u izjavama i odlukama Druge biskupijske sinode u br. 44. Priručnik za zaručnike i građa za suradnike. Biskupijski ured za pastoral braka i obitelji treba se pobrinuti da se što prije za polaznike tečajeva za zaručnike priredi prikladan priručnik, a za suradnike u tečajevima prikladna građa i upute vezane uz njihov specifičan doprinos. Osim toga, Tečaj treba počivati na teološko-antropološkim temeljima, a sadržaj treba prilagoditi suvremenim znanstvenim spoznajama. Naglasila se i važnost pozitivnog pristupa zaručnicima, stručnost i kompetentnost, otvorenost i komunikativnost voditelja i suradnika u Tečaju, a voditelji i drugi suradnici u Tečaju trebaju kontinuiranu edukaciju i superviziju. Također je važno radne materijale prilagoditi i koristiti aktivne metode u provođenju Tečaja (s vježbama, svjedočenjem bračnih parova, dijalogom sa župnicima i/ili župnim suradnicima). Pastoralni pristup na Tečajevima zahtijeva susret zaručnika sa Crkvom, osnaživanje vjere i sakramenta ženidbe. Sjednica je završila nakon što su pojedini članovi Povjerenstva prihvatili sudjelovanje u izradi priručnika za voditelje i zaručnike, prema stručnim podučjima.

Biskup Križić o vjeri i misteriju patnje

Gospičko-senjska biskupija započela mjesečne tribine „Angelus“

Gospić, 21.3.2017. (IKA) - Gospičko-senjska biskupija započela je s mjesečnim tribinama pod nazivom „Angelus“. Prva takva tribina održana je u utorak 21. ožujka, uoči zaštitnice katedrale Navještenja BDM. Prvo predavanje „Vjera i misterij patnje“ održao je gospičko-senjski biskup Zdenko Križić. U prepunoj dvorani biskupijskog Caritasa u Gospiću, okupljenim slušateljima biskup je pojasnio smisao ljudske patnje kroz biblijske primjere Siraha, Propovjednika, Jeremije i Joba. Kroz Jobovo i Jeremijino proklinjanje dana kada su se rodili pokušao je približiti ljudske osjećaje patnje i osamljenosti. „Ni Job, ni Jeremija, ni mnogi drugi, ne muče se sa svojom patnjom a da u to ne uključe i samoga Boga koji je najodgovorniji za čovjekov život i sve što je vezano uz njega. Na Jobovo insistiranje da je nevin, a ipak trpi, njegovi prijatelji na početku djeluju zbunjeno, da bi nakon toga oni insistirali kod njega da se prisjeti nekih potajnih, skrivenih grijeha, jer po njima to mora postojati jer inače nema drugog objašnjenja za njegovu patnju“. Nadalje je biskup rekao: „Jobova muka je u tome što on, polazeći od svog stanja patnje, ima argumente protiv Boga, ali ih nema u prilogu Bogu. Ali opet, kakva korist od toga? Jer ako izgubi Boga kome će se obratiti u svojoj patnji? Bez Boga Jobu ostaje samo prokletstvo, a patnja tako poprima samo još gore razmjere. Istina je da patnja ne gubi ništa od svoje težine bez obzira što znamo da postoji Bog, ali je i istina da zbog te svijesti da postoji Bog život ne gubi smisao. I Job u svoj mucij živu neku čudnu podjelu u sebi: s jedne strane optužuje Boga za svoje stanje, dok se s druge strane jako drži Boga. Ali je najveći problem što on ne razumije zašto se njemu to događa. Tu je najveći izvor njegovog trpljenja. Jer to mu nameće veliki problem Boga, tj. kakav je taj Bog? Ima li smisla se u njega pouzdavati? A opet, s druge strane i pitanje: koja je alternativa Bogu, tj. kako bez Boga živjeti, što ga može nadomjestiti? Job ne vidi izlaz ni u jednom ni u drugom: niti prihvatiti takvoga Boga, niti ostati bez Boga“.

Govoreći o Jobovoj patnji, o njegovim prijateljima koji su ga odvrćali od Boga predavač je zaključio: „Job je shvatio da Boga ne može razumjeti. Bog mu neke stvari ne može niti objasniti jer i tako ih ne bi razumio. Samo dostojanstveno i vjerno preživljena patnja daje životno iskustvo u kojem osoba može razumjeti i ono što drugima ne može objasniti. Neke stvari se mogu razumjeti samo iskustvom. Job proročanski sluti da će doći netko tko će pobijediti smrt. On u toj svojoj patnji, u toj svojoj svedenosti na ništa, otkriva Boga i misterij vječnog života. I to se baš događa u patnji. Bez nje ne bi nikada došao do te spoznaje Boga i tajne uskrsnuća. Svatko od ljudi, od Joba do danas, ako hoće upoznati Boga u sebi, mora upoznati i svoj 'pakao', tvrde mnogi duhovni autori“.

Biskup Križić predavanje je zaključio mislima da nas patnja poziva na razgovor s Bogom. U patnji se otkriva i spoznaje Boga. Job je u patnji pronašao pravi smisao života, otkrio je da život ne završava samo sa zemaljskim putovanjem. „Koliko god patnja bila i ostala misterij, koliko god bila teška i malo od koga rado prihvaćena i nošena, ostaje neupitna istina: početak oslobođenja i preobrazbe čovjeka nalazi se u njegovoj sposobnosti da trpi. Ako čovjek izgubi sposobnost da trpi izgubio je i mogućnost da se u životu promijeni na bolje“, zaključio je biskup Križić. Nakon predavanja razvila se plodna rasprava.

Svećenici pjesnici na susretu uz Svjetski dan poezije

Zagreb, 21.3.2017. (IKA) – Na Svjetski dan poezije, u utorak 21. ožujka, Kršćanska sadašnjost je u svojoj knjižari u Zagrebu priredila tradicionalni „Susret s autorom“ naslovljen „Svećenici pjesnici“. Na susretu je bila prigoda upoznati se s pjesničkim stvaralaštvom pjesnika svećenika koji djeluju u Zagrebu i Splitu, ali i drugih naših suvremenika.

Direktor KS-a dr. Stjepan Brebrić je, izražavajući radost zbog toga događaja, zahvalio okupljenoj publici, vjernim čitateljima KS-ovih izdanja na dolasku. Posebno je pak pozdravio sudionike susreta, svećenike pjesnike. Naglasio je kako je time manifestacija „Susret s autorom“ poprimila nove i šire razmjere, te je izrazio nadu da će ubuduće susreti s autorom imati nešto više od same mogućnosti upoznavanja autora konkretnih knjiga u izdanju KS-a. Život je univerzalna tema koju nam na poseban način dočaravaju pjesnici. Dakle, ne ono što se događa u životu, nego život kao jedna temeljna stvarnost koju u konačnici povezujemo sa samim Stvoriteljem koji nas održava, a uz to obdario nas je milošću posinstva djece Božje, rekao je Brebrić, te je pokušao dati odgovor na pitanje kako život, ta univerzalnost povezuje pjesništvo trojice autora Ivana Goluba, Antona Tamaruta i Antona Šuljića. U jednoj raspravi Šuljić je spomenuo smokvu koja se bori, i uspjeva rasti u nemogućim uvjetima. Prof. Golub poznat je pak po onoj biblijskoj slici napuknute trske, koju Onaj koji dolazi neće slomiti. Dakle, opet je u pitanju život: ondje žilavost jedne smokve, koja se izborila za život tamo gdje nema uvjeta, ovdje je jedna napukla trska, vlas trave, a tu je i pjesništvo dr. Antona Tamaruta „Smijem biti slab“. Taj 'smijem biti slab', treba biti s usklikom, jer želi reći - život kakav god bio žilav, uporan, uspješan, ili pak krhak, zatumljen, oštećen, prikraćen - sve je to život: jedna temeljna stvarnost i držim da je u temelju nadahnuća svakog od pjesnika kojeg ćemo večeras predstaviti i kroz njih osobno i kroz njihovo djelo, rekao je Brebrić. Inicijator večeri don Anton Šuljić pojasnio je: „Kad smo organizirali ovu večer, jedno od mogućih rješenja bilo je da pozovemo neke svećenike koji pišu i koji su pjesnici, a to je nemoguće bez akademika Ivana Goluba. Kolega Anton Tamarut objavio je također više zbirki pjesama, a i ja sam. Onda smo oko toga spleli još neke pjesnike koji su živjeli u 20. st. Zadržali smo se na nekim poznatijim pjesnicima, a živim autorima. Stoga će ovo biti večer čitanja, a i pjevanja poezije“. Profesor emeritus zagrebačkoga KBF-a Ivan Golub (1930.), povjesnik i pjesnik, istaknuo je posebnu znakovitost što se ova večer odigrava na prvi dan proljeća. Prisjetio se jednog gostovanja u Rimu, kada je bila izrečena misao da se „prisutni Bog najviše glasa kroz poeziju“. Predstavio je izbor iz svoje poezije u kojem se prisjetio i Križanića, Klovića, ali i nedavno preminulog prof. Tomislava Ivančića. Dr. Golub pročitao je i jednu svoju pjesmu na latinskom, te prepjev na hrvatski jezik, a nije izostala ni riječ na rodnom kajkavskom, posvećena ocu i majci koji su ga i naučili zboriti i moliti na jeziku rodne Podravine. U sličnom duhu odnosa prema Bogu, životu, prirodi i svemu stvorenomu pjesme su izrekli i dr. Anton Tamarut (1960.) sa zagrebačkoga KBF-a i zamjenik direktora KS-a don Anton Šuljić (1955.). Obojica su večer obogatili i pjesmama na čakavskom, dok je Šuljić i dio svoga životopisa izrekao na staroslavenskom, te predstavio nekoliko svojih uglazbljenih pjesama.

Tijekom večeri dramska umjetnica Marija Sekelez čitala je poeziju profesora na splitskom KBF-u Ante Vučkovića (1958.), kao i Rajmunda Kuparea (1914.-1996.), Jeronima Kornera (1909.-1976.), Izidora Poljaka (1883.-1924.) i Janka Bubala (1913.-1997.).

U Dicmu pokopan dr. don Ivan Grubišić

Dicmo, 21.3.2017. (IKA) - Na groblju sv. Jakova u Dicmu u utorak 21. ožujka pokopan je svećenik Splitsko-makarske nadbiskupije dr. don Ivan Grubišić. Pogrebne obrede predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u zajedništvu s pastoralnim vikarom mons. Nediljkom Antom Ančićem i župnikom Dicma don Vladom Strikićem. Uz rodbinu i prijatelje pokojnog don Ivana pogrebu su nazočili dožupan Splitsko-dalmatinske županije Luka Brčić, svećenici, redovnice i vjernici koji su ga poznavali kao profesora na Katoličkome bogoslovnom fakultetu u Splitu i župnika u Neoriću, Kaštel Sućurcu i Splitu, prvo u župi sv. Petra, a kasnije u novoosnovanoj župi sv. Roka u kojoj je služio do umirovljenja u 75. godini života. Don Ivan bio je vrstan kateheta, rekao je nadbiskup Barišić tijekom homilije u župnoj crkvi Sv. Jakova, i u ono vrijeme jednoumlja predstavljao znak Radosne vijesti, trudivši se biti otvoren prema svima. S brojnim talentima koje mu je Gospodin udijelio ostavljao je dubok trag u sredinama u kojima je djelovao, pokrećući nove inicijative i načine naviještanja evanđelja. Svećenički poziv bio je njegov prvi, jedini i istinski poziv u kojem se mogao cjelovito i potpuno ostvarivati, istaknuo je nadbiskup i potom se osvrnuo na napetosti koje su postojale između don Ivana i crkvenih vlasti. „Ni u snu nisam mogao zamisliti da ću i sam biti dio tih napetosti kad me don Ivan, u svojoj 76. godini života, iznenadio svojim ulaskom u aktivnu stranačku politiku koja je nespojiva sa službom katoličkog svećenika. Kad sam doznao za tu njegovu namjeru, odgovarao sam ga i poticao da svoje svećeničko vrijeme i talente i dalje koristi za pouke u vjeri i duhovna promišljanja“, rekao je nadbiskup i dodao kako mu je don Ivan rekao da se on sam ne želi baviti politikom, ali da ga drugi na to nagovaraju. Naposljetku, zaključio je nadbiskup, don Ivan je shvatio da su se njegovo ime i svećeništvo koristili za nešto što je doista strano svećeništvu te da je politika pretvrd zalogaj za idealistu i humanistu kakvim je želio biti. Nadbiskup je spomenuo i izvadak iz pisma koje mu je don Ivan poslao: „Imao sam dobru namjeru i želju da nešto učinim za dobro hrvatskog naroda i građana Hrvatske, ali 'rebus sic stantibus' uvjerio sam se da se ne može ništa postići“. Don Ivan se naposljetku povukao iz politike, a jedan od razloga za to bila je i njegova želja da mu nadbiskup skine suspenziju od nekih čina svećeničkog reda, što je i učinjeno uoči Uskrsa 2016. Nadbiskup je rekao kako je don Ivanu suspenziju proglasio žalosna srca, a ukinuo je s radošću. Želju za zajedništvom sa svojim nadbiskupom i braćom svećenicima don Ivan je iskazao i pred Božić 2016. dolaskom u svećenički dom, u kojem je praćen ljubavlju i skrbi služavki Malog Isusa proveo posljednje dane života i iz kojeg je prešao u dom Oca nebeskoga, na blagdan sv. Josipa 19. ožujka. Na kraju homilije nadbiskup je izrazio sućut don Ivanovoj rodbini i prijateljima te zahvalnost svima koji su mu u životu na bilo koji način iskreno pomagali - posebno don Ivanovoj nećakinji, nevjesti, redovnicama i upravitelju svećeničkog doma. Nadbiskup je zahvalio i don Ivanu na pastoralnoj zauzetosti, kao i na svakom susretu, razgovoru i pismu koje je dobio od njega, istaknuvši da je on don Ivana uvijek poštovao kao čovjeka i osobu. „Sve prolazi i uminu, a ostaje pogled i susret Onoga koji je 'Nadasve' i čovjeka grešna i ograničena. Zato, kad se budete ugledali, želimo ti da se prepoznate! Da to bude Očev milosrdni pogled i radosni zagrljaj Boga Oca i svećenika don Ivana“, ganut trenutkom rastanka od svog subrata zaključio je nadbiskup homiliju. Za sve što je učinio za župu u Dicmu don Ivanu zahvalio je i današnji župnik don Vlade Strikić.

Vrijedna izložba o crkvi Sv. Nikole biskupa u Žumberku

Kako je na otvorenju istaknuto, potrebno je više sluha odgovornih, kako za oživljavanje prekrasnog žumberačkog kraja, tako i konkretne pomoći da se završe radovi kako bi groblje i crkva ponovno mogli služiti rijetkim mještanima toga kraja

Zagreb, 21.3.2017. (IKA) - Izložba „Tihi svjedoci vjere, baštine i raskoši. Crkva Sv. Nikole biskupa u Žumberku – konzervatorsko-restauratorski radovi“, u organizaciji Arheološkog muzeja u Zagrebu i Hrvatskoga restauratorskog zavoda otvorena je u nazočnosti brojnih uzvanika u utorak 21. ožujka u Arheološkom muzeju u Zagrebu.

Nakon obraćanja Sanjina Mihelića, ravnatelja Arheološkog muzeja u Zagrebu, Ane Azinović Bebek, autorice izložbe (Hrvatski restauratorski zavod), Tajane Pleše, v. d. ravnateljice Hrvatskoga restauratorskog zavoda, Zdenka Šiljaka, načelnika općine Žumberak, mons. Jurja Jerneića, kaljskog župnika, i mons. Nedjeljka Pintarića, predstojnika Ureda za kulturna dobra Zagrebačke nadbiskupije, tu vrijednu izložbu otvorio je Davor Trupković, pomoćnik ministrice kulture Republike Hrvatske. Svečano otvorenje, na kojem je bio i križevački vladika Nikola Nino Kekić te mnogi Žumberčani, svojim je nastupom popratio KUD Žumberčani, izvevši više motiva iz Žumberačke svadbe.

Crkva Sv. Nikole, biskupa, srednjovjekovna je građevina s dugom poviješću i kontinuitetom korištenja i pripada Zagrebačkoj nadbiskupiji. Nalazi se u selu Žumberak, a donedavno je bila središte župe, ali se zbog migracija i iseljavanja stanovništva broj stanovnika deseterostruko umanjio. Arhivska i povijesna istraživanja upotpunila su otkrića vezana uz arhitekturu crkve te njezine faze i opremu. Premda radovi, koji traju više od deset godina, još nisu u potpunosti završeni, rezultati iznenađuju i oduševljavaju.

Groblje oko crkve Sv. Nikole biskupa u funkciji je od 14. do 18. stoljeća. Do sada su arheološki istražena 254 groba, kao i kosturnica s posmrtnim ostacima 223 pokojnika. Time su otkriveni običaji nekadašnjeg žumberačkog stanovništva vezani uz život i smrt te posebno bogatu i jaku pobožnost.

Dok su u 14. i 15. stoljeću pokojnike ukapali u zemljane rake umotane u mrtvačko platno pa su stoga ti grobovi uglavnom bez arheoloških nalaza, u 16. stoljeću dolazi do promjene pogrebnih običaja. Pokojnici se u novom vijeku ukapaju odjeveni u bolju odjeću, najčešće s nabožnim predmetima kao što su križevi, krunice i svetačke medaljice. Ti predmeti svjedoče ne samo o osobnoj pobožnosti, omiljenim sveticima i vjerskim običajima nego i o mobilnosti stanovnika. Žumberčani su odlazili na hodočašća unutar današnje Hrvatske, ali i u Italiju, Austriju i Njemačku. U kripti u svetištu crkve pronađen je svileni prsluk i kožne cipele u lijesu plemkinje.

Strpljivim i zahtjevnim radovima rekonstruirana je plemićka nošnja 17. stoljeća, a prsluk i cipele plemkinje iz Žumberka prvi put su predstavljeni javnosti. Izložba je rezultat višegodišnjih konzervatorsko-restauratorskih istraživanja Hrvatskog restauratorskog zavoda te može služiti kao primjer interdisciplinarnog pristupa i izvrsne suradnje među znanstvenim i kulturnim institucijama na najvišim državnim razinama. Uz moralnu podršku svih godina konzervatorsko-restauratorskih radova na crkvi, Zagrebačka nadbiskupija financijski je pomogla tiskanje uokvirenih postera koji prate i tumače cijelu izložbu. Kako je na otvorenju istaknuto, potrebno je više sluha odgovornih, kako za oživljavanje prekrasnog žumberačkog kraja, tako i konkretne pomoći da se završe radovi kako bi groblje i crkva ponovno mogli služiti rijetkim mještanima toga kraja.

Vukovar: Nakon 75 godina čekanja kreće izgradnja crkve u čast sv. Josipu

Potpisan ugovor o gradnji crkve

Vukovar, 22.3.2017. (IKA) - U 330. obljetnici kako je Hrvatski sabor proglasio sv. Josipa zaštitnikom Hrvatske (1687. godine), tom omiljenom hrvatskom svecu u čast započinje izgradnja još jednog svetišta na krajnjem istoku Hrvatske, u Vukovaru. U župnim prostorijama u Borovu naselju u srijedu 22. ožujka potpisani su ugovori o izgradnji crkve. U ime Đakovačko-osječke nadbiskupije, kao nositelja gradnje, Ugovor je potpisao o. Vjenceslav Janjić, sadašnji župnik, a u ime izvođača, vukovarske građevinske firme "Volko", ugovor je potpisao Lavoslav Bosanac. Kao nadzorni organ ugovor potpisuje osječka firma "URBOS". Tako će Vukovar, uz Borovo naselje, s vremenom dobiti još jednu gradsku četvrt, Borovo Bata. U Borovu naselju dominirat će zvonik Gospe Fatimske, a u Borovu Bati zvonik sv. Josipa. Tako će u Vukovaru na najbolji način svoju potvrdu dobiti dvije obljetnice: 100. Gospinih ukazanja u Fatimi, i 330. obljetnica otkako je Hrvatski sabor sv. Josipa proglasio zaštitnikom Hrvatske.

Naime, češki poduzetnici braća Tomaš i Jan Bata osnovali su diljem Europe lanac tvornica za izradu kožne i gumene obuće. S tom namjerom kupili su 1931. godine i zemljište na desnoj obali Dunava između Vukovara i Borova sela. Njihova želja bila je ne samo zaposliti radnike nego ih i smjestiti, omogućiti školovanje njihove djece, ali nisu zaboravili niti duhovne potrebe svojih radnika. Od godine 1935. franjevci, iz obližnjeg samostana u Vukovaru, vodili su duhovnu brigu za radnike kojih je svake godine bivalo sve više i više. Već 1938. godine, odcjepljenjem od župe matice sv. Filipa i Jakova u središtu grada Vukovara, osniva se samostalna kapelanija posvećena sv. Josipu Radniku, nazvana Borovo Bata. Franjevci stanuju u jednom od radničkih stanova, a jedna od učionica u mjesnoj školi služi im za bogomolju i dijeljenje sakramenata. Godine 1942. đakovačko-osječki biskup Antun Akšamović daje tadašnjoj upravi tvornice polog od milijun i pol kuna, uz kamatu od deset posto, da će se na njenom zemljištu graditi katolička bogomolja. Zemljište je već bilo dodijeljeno i izgradnja crkve samo što nije započela. Izbijanjem II. svjetskog rata svi planovi propadaju.

Nakon rata komunističke vlasti u lipnju 1946. godine na perfidan su način brutalno izgnali tadašnjeg župnika o. Rufina Rufa iz radničkog stana, a nekoliko dana kasnije, i školska uprava zabranjuje mu upotrebu školskih prostorija za religiozne potrebe vjernika. Kroz to vrijeme novi vlastodršci hvalili su se gradovima kao što su bili Ploče i Novi Travnik, koji su prozvali Pucarevo, kako u njima nema ni minareta niti zvonika. Takva slika novijih jugoslavenskih gradova potrajala je do kasnih šezdesetih godina. Franjevci iz obližnjeg samostana u Vukovaru ponovno pokušavaju otvoriti pastoralni centar u Borovu naselju u kojem se broj katoličkih vjernika povećavao iz mjeseca u mjesec. To im polazi za rukom tek 1962. godine kupnjom skromne obiteljske kuće na Krivoj bari. U jednom dijelu kuće stanovao je prvi poslijeratni franjevac o. Flavijan Šolc, a drugi dio kuće preoblikovan je u pastoralni prostor. Punih pet godina župnik Šolc traži lokacijsku dozvolu. Kad je izgubio gotovo svaku nadu odlučio se iz očaja napisati pismo namjere na ured tadašnjeg predsjednika Josipa Broza Tita. Očekujući pozitivan odgovor iz Beograda kleknuo je na koljena i sa svom skrušenošću Gospi obećao ako dobije lokacijsku dozvolu da će tu novu crkvu posvetiti upravo njoj u čast. Na blagdan Gospe Fatimske, 13. lipnja 1967. godine, uskoro će biti pedeseta obljetnica, iz Beograda stiže pozitivan odgovor. Godine 1981. Gospi u čast posvećena je

velebna crkva. Župnik o. Franjo Tomašević, nasljednik o. Šolca, izravno 1988. godine iz Fatime naručuje kip Gospe Fatimske koji donosi časna sestra Ivana. Taj će kip na čudesan način preživjeti i miniranje Gospine crkve 1991. godine u Domovinskome ratu. Crkva je bila srušena sa zemljom, a Gospin lik je ostao netaknut. Taj će Gospin lik biti okrunjen 13. svibnja ove godine, u povodu 50. obljetnice privatnog zavjeta Gospi o. Šolca. Novoizgrađena Gospina crkva iz 2008. godine dominira Borovim naseljem, danas vukovarskom gradskom četvrti.

Nadbiskup Barišić na „Školi mira” u Vukovaru

Vukovar, 22.3.2017. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić prihvatio je poziv ravnatelja ustanove „Memorijalnog centra Domovinskog rata Vukovar” Zorana Šanguta te je u srijedu 22. ožujka sudjelovao u Školi mira i u sklopu projekta „Posjet učenika osmih razreda Vukovaru” održao predavanje. Nakon obilaska Memorijalnog centra, nadbiskup se susreo s učenicima osmih razreda i njihovim voditeljima, koji u sklopu dvodnevnog posjeta Vukovaru uče o vrijednostima Domovinskog rata i obrane grada Vukovara. Svake godine kroz taj program prođe oko četrdeset tisuća učenika osmih razreda iz svih krajeva Hrvatske. Mons. Barišić naglasio je da u Vukovaru riječi šute, a „govore” uho i oko, jer svatko na tom svetom tlu, natopljenom krvlju ne samo heroja, nego i svetaca, ulazi u široko svetište, čiji je žrtvenik – oltar, otvoren Nebu, jer kako reče Isus, nema veće žrtve od ove da netko život svoj daje za prijatelje svoje. „Vukovar nas ne ostavlja ravnodušnima. Vukovar nam je u srcu. Vukovar je bio u srcu branitelja, a danas, sa svojom tragedijom i ponosom, još dublje ulazi u srca vas, osmaša hrvatskih škola”, istaknuo je nadbiskup. Svatko od nas dolazi iz svoga doma - kraja i zavičaja, koji volimo i koji nam daruje svojevrstno prezime. Tako se kaže Ante Slavonac, Ivan Hercegovac, Jure Dalmatinac... Ali naš dom nas otvara i proširen postaje Domovina. Teško nas pogađa odlazak mladih iz rodnog zavičaja i domovine, ali kako sama riječ kaže „zavičaj – za vičnost”, nadbiskup je poželio da ta generacija mladih ljudi – osmaša – ostane trajno živjeti u svojoj domovini do prijelaza u vječnost. Upozorio je da je društvo u našoj Domovini uvelike podijeljeno i poželio učenicima da upravo oni sa svojim radom i marom, savješću i odgovornošću, životom i suživotom, isprave – podignu ocjenu društva Lijepe Naše. Stoga je svaka škola, pa i ova „Škola mira” , istovremeno mjesto informacije i formacije, odgoja i obrazovanja, pomirenja i praštanja, otvorenosti drugima i izgradnje zajedništva u različitosti. Potrebno je izaći iz kruga sebičnosti, zatvorenosti i prošlosti te rastvoriti taj krug, gradeći smjer i put budućnosti, jer mržnja i osveta nikome ne koriste. Po osveti svi bi na kraju krajeva bili slijepi i krezubi. „Svi mi znamo da je problem tko će prvi pružiti ruku i učiniti korak pomirenja. Samo jaki oprašta, slabi to ne može jer ga je strah. Samo jaki može biti prvi i prvak. Jer kako kaže mudra izreka: 'Ako želiš biti sretan jedan trenutak, osveti se. Ali, ako želiš biti trajno sretan, pomiri se!' Nelson Mandela na jednom mjestu, govoreći o svom iskustvu praštanja, svjedoči da kada je izlazio iz dugogodišnjeg zatvora, nije ostavio mržnju i osvetu iza sebe, i na slobodi još uvijek bi bio u zatvoru”, rekao je nadbiskup Barišić, podsjećajući učenike da vjeruje kako se obraća mladim kršćanima, koji su na tom susretu velika većina. Napomenuvši učenicima kako se nalazimo u vremenu korizmenog hoda, nadbiskup ih je pozvao da se sjete Isusova evanđelja koje ne poznaje kategoriju neprijatelja, već samo kategoriju bližnjega. Svima nam je potrebno obraćenje moralno, religiozno i intelektualno, kako bismo razlikovali

dobro od zla, ljubav od mržnje, istinu od laži. Božanski je opraštati, jer samo Bog oprašta, a budući da smo svi stvoreni na sliku Božju, prašanjem i pomirenjem i sami postajemo božanski. Iako oprostjenje ne mijenja prošlost, ono otvara i otkriva budućnost koja se događa u Pashi – prijelazu, koje su svjedoci naši mladi, s kojima će u Lijepoj Našoj ljepoti prirode odgovarati i ljepota društva, zaključio je mons. Barišić. Na kraju susreta, zajedno s ravnateljem Memorijalnog centra, nadbiskup je čestitao svim sudionicima kviza koji se održavao u sklopu predavanja te im predao prigodne plakete.

Pokop mons. Ivana Godine, generalnog vikara Varaždinske biskupije

Varaždin, 23.3.2017. (IKA) - Oproštaj od mons. Ivana Godine, generalnog vikara Varaždinske biskupije, predsjednika Biskupijskog Caritasa i kanonika prepošta varaždinskog Stolnog kaptola, koji je preminuo nakon kratke i teške bolesti u 66. godini života i 39. godini svećeništva, priređen je u četvrtak 23. ožujka u Varaždinu, gradu u kojem je obnašao niz odgovornih crkvenih službi posljednjih 20 godina od samog osnutka Varaždinske biskupije 1997. godine.

Uz sudjelovanje više od tisuću ožalošćenih vjernika misu zadušnicu u katedrali Uznesenja BDM predvodio je varaždinski biskup Josip Mrzljak u zajedništvu s pomoćnim zagrebačkim biskupom i generalnim vikarom Zagrebačke nadbiskupije mons. Ivanom Šaškom, izaslanikom zagrebačkog nadbiskupa, te 200-njak svećenika. Katedrala je bila ispunjena vjernicima ujedinjenima u tuzi zbog bolnog neočekivanog rastanka od osobe koja je uvelike zaslužna za rast i napredak Varaždinske biskupije, ali i ujedinjenima u zahvalnosti i radosti što su poznavali tako predanog i uzornog svećenika i čovjeka kojeg su krasile mnoge vrline. Među tugujućima bili su njegova braća Dragutin i Antun i sestra Marija i drugi članovi obitelji i rodbine, djelatnici i suradnici svih ustanova i ureda Varaždinske biskupije, redovnice iz više zajednica, mnogobrojni vjeroučitelji, crkveni glazbenici, karitativni volonteri, članovi niza crkvenih i svjetovnih udruga, predstavnici javnog i društvenog života te drugi vjernici iz svih krajeva Varaždinske biskupije, osobito iz njegova rodnog mjesta Domašince i rodne župe Dekanovec, a počast su svom dugogodišnjem članu i podupiratelju došli odati i gardisti Zrinske garde Čakovec sa svojim rukovodstvom, te katolički skauti Varaždinske biskupije.

Pozdravljajući okupljene u prepunoj katedrali, biskup Mrzljak istaknuo je kako je Otac Nebeski pozvao na Josipovo 19. ožujka iz zemaljskog života u vječnost generalnog vikara ove mjesne Crkve. Iako se ljudskim očima čini da je ovo kraj, mi kao kršćani otvaramo i oči vjere koje nas poučavaju kako ovo nije kraj ljudskog života nego početak novog života u vječnosti, te se svi nadamo da ćemo se tamo ponovno susresti. U homiliji je biskup rekao kako pred smrću zastaje ljudska mudrost jer je to jedna neminovnost koja čeka svakog čovjeka, te kao vjernici tada oslušujemo što nam govori Bog koji nas je pozvao u zemaljski život i koji nas poziva i u život vječni. Kroz ovaj zemaljski život Bog nas uzima za ruku i vodi pravim putem, no taj put do vječnosti vodi kroz korizmu, križni put i Kristovu smrt, ali i uskrsnuće, istaknuo je biskup kazavši da je to put kršćanskog života, put kojim je prošao i pokojni svećenik Ivan koji je kroz 20 godina služio mjesnoj Crkvi i vjernicima u katedrali u kojoj se opraštamo od njega. Tumačio je Božju riječ, propovijedao je riječima i svojim životom da je Isus naš jedini i pravi Put, Istina i Život kojim

je i on sam prošao do punine života kao konačnog cilja, rekao je biskup dodavši da se opraštamo od brata Ivana vjerujući da je on već postigao taj konačni cilj do kojeg je tijekom svećeničkog života vodio i mnoge druge. Neka nam njegova smrt bude poticaj da budemo još sigurniji u naš kršćanski život s vjerom u Isusa Krista kako bismo se svi zajedno jednom našli u punini života u vječnosti, zaključio je biskup u homiliji.

Nakon mise zadušnice riječi opraštaja i zahvale uputili su kanonik lektor preč. Josip Koprek u ime Stolnog kaptola BDM na Nebo uznesene i u ime svećenika Varaždinske biskupije, preč. Zvonimir Kurečić u ime generacije te mr. Ante Šola, ravnatelj Biskupijskog Caritasa.

Preč. Koprek kazao je kako je mons. Godina, koji je posljednju misu u katedrali proslavio zajedno s njime 8. ožujka prije odlaska u bolnicu, bio čovjek blage naravi, miran, staložen, uvijek nasmiješen, u susretima i razgovorima bio je ugodan i nenametljiv, te je uvijek zračio toplinom i srdačnošću. Takvim su ga doživljavali vjernici i njegovi kolege svećenici jer ga je Bog uistinu obdario brojnim darovima i sposobnostima koje je koristio u svim povjerenim mu službama. Preč. Koprek napomenuo je da će ga svi pamtili kao dobrog i dragog prijatelja, kolegu i svećenika koji je oko sebe širio dobrotu i ljubav i unosio mir, te mu je zahvalio na nesebičnom i zauzetom svećeničkom djelovanju kao i na prijateljstvu i bliskosti.

Preč. Kurečić istaknuo je kako ih je sve zatekla prerana smrt njihovog kolege svećenika s obzirom da mu je tek prije mjesec dana otkrivena zloćudna bolest. Oprostio se u ime generacije sjemeništara i ređenika koji su zajedno proživjeli više od 50 godina. Prisjetio se zajednički provedenih trenutaka u Zagrebu, vojsci, Rimu, te tijekom službe u domovini. Spomenuo se da je u mlađim danima bio aktivan nogometaš, a bio je i priznati hodočasnički vodič po Rimu i Italiji. Osvrnuvši se na njegov ispunjen svećenički život, kazao je kako su ga krasile mnoge vrline, među kojima je i potpuna predanost svećeničkom zvanju. Svojom mirnoćom i staloženošću, pobožnošću i uvjerljivošću djelovao je na izgradnju vjerničkih zajednica. Bio je poznat po svojoj ljudskosti, plemenitosti, blagosti i strpljivosti, naglasio je te mu zahvalio za njegovo darivanje drugima, osobito onima u potrebi.

Ravnatelj Šola zahvalio je predsjedniku Biskupijskog Caritasa za sve što je učinio za potrebite koji su mu bili na srcu kroz svoj angažman i mnogobrojne mudre odluke za bolji i kvalitetniji rad svih caritasovih ustanova, odjela i službi, a posebno se radovao susretima s karitativnim volonterima te izgradnji centra Biskupijskog Caritasa u Varaždinu nakon mnogih prepreka.

Biskupijski kancelar mons. Antun Perčić istaknuo je kako je Varaždinska biskupija primila niz brzojava sućuti, među kojima i od biskupa HBK i BK BiH, redovničkih zajednica, varaždinskog župana i gradonačelnika, te mnogih drugih. Pročitao je sažalnice apostostolskog nuncija Alessandra D'Errica i zagrebačkog nadbiskupa i metropolita kardinala Josipa Bozanića. Liturgijsko pjevanje na misi predvodili su članovi katedralnih zbora, a opraštaj je zaključen sprovednim obredima na varaždinskom groblju gdje je mons. Godina pokopan u kanoničku grobnicu Stolnog kaptola.

Mons. Ivan Godina rođen je 6. studenoga 1951. g. u Domašincu u župi Dekanovec od oca Stjepana i majke Rozalije, rođ. Sečan. Pohađao je Nadbiskupsko sjemenište i gimnaziju u Zagrebu te studij na Bogoslovnom fakultetu, najprije u Zagrebu, a potom na Gregorijani u Rimu kao pitomac papinskog Zavoda Germanicum et Hungaricum gdje je nastavio i postdiplomski studij do 1986. godine. Za

svećenika je zaređen 25. lipnja 1978. g. u zagrebačkoj katedrali po rukama nadbiskupa Franje Kuharića. Godine 1987. imenovan je upraviteljem župe Oborovo, a te je službe razriješen iduće godine kada je imenovan upraviteljem župe Petrinja. Na toj službi ostaje do 12. rujna 1990. g. kada je imenovan tajnikom zagrebačkog nadbiskupa Franje Kuharića. Osnutkom Varaždinske biskupije 1997. godine prvi varaždinski biskup Marko Culej imenovao ga je generalnim vikarom. Kapelanom Njegove svetosti s naslovom monsinjor Papa ga je odlikovao 11. travnja 2001. godine. Osim službe generalnog vikara koju je obnašao sve do dana smrti, 19. ožujka 2017. godine, obnašao je i druge odgovorne dužnosti: bio je član zbora savjetnika Varaždinske biskupije, član Upravnog vijeća Biskupijske ustanove za uzdržavanje klera i drugih crkvenih službenika, član Prezbiterskog vijeća, član biskupijskog Ekonomskog vijeća te predsjednik Caritasa Varaždinske biskupije od samog početka. Po smrti prvog biskupa Marka Culeja od članova zbora savjetnika izabran je za administratora Varaždinske biskupije, a po ustoličenju novog biskupa Josipa Mrzljaka ponovno je imenovan generalnim vikarom. Osnutkom Stolnog kaptola BDM na Nebo uznesene u Varaždinu prošle godine postaje i kanonikom prepoštom. Preminuo je na Josipovo u nedjelju 19. ožujka u bolnici Dubrava u Zagrebu od komplikacija nakon operativnih zahvata zbog zloćudnog tumora.

Susret nadbiskupa Hranića i ravnatelja škola s područja Brodsko-posavske županije

Đakovo, 23.3.2017. (IKA/TU) – U prostorima KBF-a u Đakovu u četvrtak 23. ožujka održan je susret đakovačko-osječkog nadbiskupa Đure Hranića i ravnateljicama i ravnateljima srednjih i osnovnih škola Brodsko-posavske županije, koje djeluju na području Đakovačko-osječke nadbiskupije. Susretu su nazočili i Ankica Mlinarić, viša savjetnica za vjeronauk pri osječkoj podružnici Agencije za odgoj i obrazovanje te mons. Ivan Čurić, generalni vikar Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Nakon pozdrava i dobrodošlice, okupljenima se obratio nadbiskup Hranić, ističući na početku kako je uvođenjem katoličkoga vjeronauka u javne škole Crkva htjela odgovoriti na svoje navjstiteljsko poslanje koje je primila od Isusa Krista, a istodobno buditi u suvremenom čovjeku svijest o onome religioznom u njemu kao bitnom dijelu njegova ljudskog identiteta te tako pridonijeti njegovu cjelovitom razvoju.

Istaknuo je kako vjeronauk u školi počiva na Evanđelju te u tom svjetlu Evanđelja i osobe Isusa Krista, stvarnost u kojoj učenik živi može se shvatiti ne samo kao mjesto traženja, nego i kao mjesto otkrivanja smisla života. Crkva je u posljednjih 25 godina uvidjela da suvremeni odgojno-obrazovni sustav prihvaća znanje i sposobnost „moći nešto učiniti“ kao temeljne smjernice napretka odgoja i obrazovanja. „Ne čudi zbog toga što svi veličamo društvo znanja, čovjeka koji nešto može, koji je sposoban nešto učiniti. No, upravo time diviniziramo i uzdižemo iznad ljudskih moći nešto što ipak ostaje unutar ovoga svijeta“, zaključio je nadbiskup Hranić.

Stoga je obrazovanje za Crkvu, uz posredovanje znanja i stjecanje vještina, ponajprije dijalog između svjedočanstva evanđeoske mudrosti i onoga koji za njom čezne. Ono je utemeljeno na odnosu između učenika i učitelja, između sadržaja i učenikova stava, između onoga što učenik može i onoga što učenik treba. Osvrćući se na društvenu i ekumensku dimenziju vjeronauka, nadbiskup je podsjetio na današnje društvo koje je označeno svjetonazorskim te

ideološkim podjelama i sukobima te je istaknuo kako društvo u kojemu živimo, stoga, ne bi smjelo prestati tražiti od Crkve i od drugih vjerskih zajednica da zajedno žive, rade i razgovaraju te na taj način učine ovo društvo snošljivijim i spremnijim na uzajamno prihvaćanje i dijalog unatoč pluralnosti vlastitih shvaćanja i identiteta.

Istaknuo je: „Ne treba Crkva vjeronauk u školi kao predmet da bi ondje naviještala Krista, nego i društvo treba konfesionalni vjeronauk da bi ono ostvarilo ono što jedino Bog može ostvariti u potpunosti: a to je mir i zajedništvo različitih identiteta. Ne trebaju Crkva i druge vjerske zajednice vjeronauk da bi došle do djece, nego društvo treba konfesionalni vjeronauk da Crkve i vjerske zajednice ostvare ekumenski i međureligijski dijalog te tako učine mnogo toga što društvo ne može učiniti samo.“

Predstojnica Nadbiskupijskoga katehetskog ureda dr. Teuta Rezo, govorila je o temi „Vjeronauk u školi – doprinos hrvatskom školskom sustavu kroz proteklih 25 godina“. „Vjeronauk je odgovor na demokratsko pravo i roditelja i djece na cjelovit odgoj i formaciju unutar odgojno-obrazovne ustanove, kao i pravo slobode vjere i vjeroispovijesti. Škola je izvanredno mjesto dijaloga i traženja istine, a vjeronauk trajni korektiv i podsjetnik na najdublje pitanje ljudske egzistencije – pitanje Boga. Njegov temeljni kriterij je kršćanski i biblijski utemeljena slika čovjeka i njegovo dostojanstvo, neovisno o bilo kakvoj zaslugi ili uspjehu“, istaknula je među ostalim dr. Rezo.

Odgoj je pretpostavka za razumno i odgovorno upravljanje znanjem i informacijama, a škola nije samo obrazovna već i odgojna ustanova. U „odgojni savez“ uključeni su svi - od obitelji, društva i škole do medija, kulture i Crkve, koja je oduvijek sjecište odgoja i kulture, rekla je dr. Rezo te dodala kako je vjeronauk mjesto komunikacije: kod učenika poticati mišljenje, kritičko promišljanje, argumentiranje. Zaključila je kako je škola uz sve druge kompetencije učenika dužna podržati i onu religioznu: osposobiti ih da budu religiozno pismeni, senzibilizirati ih za duhovne stvarnosti, znati sučeliti s pitanjem Boga, smisla, vjere, smrti, nade, patnje; moći o tome raspravljati, govoriti, pokušati u njima i kroz njih pronalaziti poruku i ponudu Evanđelja kao osobnu odluku za svoje uporište i orijentir u životu.

O vjeronauku u školi s gledišta ravnatelja govorio je prof. Igor Nikičić, ravnatelj OŠ „Đuro Pilar“ Slavonski Brod. Istaknuo je pozitivan doprinos školskog vjeronauka. Rekao je kako prepoznaje brojne kompetencije koje vjeronauk potiče kod učenika, a koje grade dobro ozračje u školi. Istaknuo je potrebu još veće suradnje sa župama, te dodao kako je važno još više ojačati vjeroučitelje u svim njihovim kompetencijama, pa tako i modernim tehnologijama, kako bi poruka na što bolji način stigla do učenika. Također, smatra važnim povezivanje sadržaja vjeronauka s konkretnim životom učenika, kako bi učenici bili što motiviraniji za rad.

Na susretu su istaknuta sva područja suradnje Katehetskog ureda i škole: od Vjeronaučnog natjecanja, Kreativne smotre „Vjedra“, napredovanja vjeroučitelja, koordinacije zapošljavanja, uzajamne podrške oko trajne izobrazbe i usavršavanja vjeroučitelja. Naglašeno je kako prepoznaju da su trajno upućeni jedni na druge, potrebni jedni drugih u „odgojnom savezu“, u dijalogu i suradnji, svatko na svom području, čineći što je moguće više za dobro djece i mladih.

Usljedi je plenarna rasprava o Vjeronauku u hrvatskom školskom sustavu, a izneseni su novi vidovi suradnje Katehetskog ureda i škole. Sudionici su potom u pratnji nadbiskupa obišli Nadbiskupski dom.

Korizmeni susret hrvatskih branitelja u zagrebačkoj prvostolnici

Zagreb, 24.3.2017. (IKA) – Korizmeni susret hrvatskih branitelja, članova obitelji branitelja, ratnih vojnih invalida, udovica, djece i roditelja poginulih, nestalih i nasilno odvedenih hrvatskih branitelja održan je u zagrebačkoj prvostolnici u petak 24. ožujka. Susret je počeo pobožnošću križnoga puta koju je predvodio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. Uvodeći u pobožnost branitelje je pozvao da pozornost usmjere na riječi bl. Alojzija Stepinca „u čiji život i svetost stane sva naša suvremena povijest. On je na postajama svoga križnoga puta susretao Božju utjehu i novu snagu Duha Svetoga. Molimo ga da ga i mi susretnemo, dok nam pokazuje put Ljubavi koju niti smrt ne zaustavlja, nego otvara radost Uskrsnuća“. Nakon pobožnosti uslijedilo je euharistijsko slavlje koje je biskup Šaško predvodio u zajedništvu s vojnim kapelanom u HVU „Dr. Franjo Tuđman“ o. Zoranom Vujičićem, DI. U propovijedi je istaknuo kako križni put, korizmeno vrijeme, pred nas stavljaju istinu naše vjere da je Bog po Isusu povezo naše živote beskonačnom ljubavlju. Ona ne prestaje, ona je neiscrpna i traje i nakon smrti. To Evanđelje lako je slušati, razmatrati, osjećati s hrvatskim braniteljima. Tu, među vama vjernicima, tako je prirodan govor o ljubavi prema Bogu i bližnjima. Prošle su godine, ali čudo ljubavi u Domovinske ratu ostaje. Kušnja pred sadašnjim prilikama pita: Koliko je vrijedilo; je li vrijedilo? A mjera – govori nam Isus – nije izvan vas, nije izvan nas. Vrijedilo je onoliko koliko je srca u nečemu, a u vama braniteljima bilo je cijelo srce i um i snaga. I ta se ljubav prelijeva na sve nas. Istinska ljubav podiže, iznenađuje; nikada nije dosadna i – gradi cjelovitost. Jer, ako se želi vidjeti cjelovitost Hrvatske, cjelovitost ljubavi prema njoj, nema drugoga mjesta gdje ju se može naći osim srca branitelja, i uvijek ju treba potražiti među braniteljima, rekao je biskup, te potaknuo hrvatske branitelje da hrvatsku povijest ne prepustite zaboravu. „Ta dionica naše povijesti je ključna. Kada nešto u vremenu bude dalje odmaknuto, tada povjesničari trebaju rekonstruirati, povezati često nedostatne podatke, isključiti prijevare, razvrstati izvore. Zato povijest puno puta pišu oni koji mogu manipulirati dokumentima, ali stvarnu povijest pišu živi, pišu svjedoci istine. Zato bih želio da i danas vidite svoju važnu ulogu u onome u čemu vas nitko ne može zamijeniti“. Prošlo je više od četvrt stoljeća od presudnih događaja za našu domovinu. Djeca koja nešto o tome pamte sada imaju tridesetak godina. Naraštaji koji dolaze – odakle će crpiti istinu? Iz svjedočanstava onih koji nikada Hrvatsku nisu voljeli, ali su imali dovoljno novaca i utjecaja da svoju mržnju i otrov neistine ukoriče, stave u filmske zapise, u književna djela i izvješća? Hoće li mladi istinu moći iščitati iz filmova, iz udžbenika, iz spomenika koje ostavljamo? Osjećamo da ono što je ostalo u javnosti ne govori dovoljno jasno i istinito; i, ako nema ljubavi, glasa očeva i majki, djedova i baka, koji će djecu upućivati, pokazivati im, učiti ih, ostat će na vjetrometini nejasnoća, zbunjenosti, neistine kakvoj su bili prepušteni naši naraštaji nakon II. svjetskog rata. I zato sada, kada se grade ceste, nailazimo na mjesta s pokopanim, štoviše odbačenim hrvatskim žrtvama, o kojima se nije smjelo govoriti, o kojima se šaptalo, jer je nad njima posijan strah. Kada se prolazi šumama, niz padine za koje se slutilo da prekrivaju posljednje muke ubijenih; iz jama koje su izabrane da dubinom i mrakom priguše jauke stradalih i povećaju moć silnika, proviruju kosti, predmeti, žica koja je trebala svezati istinu i odvesti ljude tom stravičnom 'podzemnom komunističkom žičarom' u nepovrat sjećanja. Baš zbog toga, jer su dokumenti ostali nedostupni ili su uništeni ili zbog straha nisu zabilježeni događaji, mi se

bavimo onim što je poniženje za slobodnu državu i suvremeno društvo, posvijestio je biskup Šaško, te homiliju zaključio riječima: „Vaša ljubav svim srcem, dušom i umom ima snagu uvijek novih početaka i oduševljenja. Pohanite svoje zabilješke, svjedočanstvo istine, i to tako da bude dostupno na raznim stranama: u dokumentacijskim središtima, u arhivima, u objavljenim djelima... Ostavite zabilježena svjedočanstva ne kao oporuku jednoga vremena, nego kao kolijevku novih hrvatskih oduševljenja i rasta života. Istina pronalazi svoje putove. U tome nam je izvrstan primjer blaženi Alojzije. I kada se cijeli državni i međudržavni aparat trudio da istina bude izigrana, ona je preživjela i pokazuje novu snagu. Ništa što se voli svim srcem, dušom i umom ne može biti izbrisano. Pomozimo ljubavi da njena maštovitost i snaga bude na radost Crkve i naroda“.

Biskup Košić predvodio slavlje Dana Hrvatskoga mariološkog instituta

Izlaganje „Marija na slikovnim prikazima Presvetoga trojstva. Ikonografija i teologija“ održala doc. dr. Marija Pehar

Zagreb, 24.3.2017. (IKA) - Hrvatski mariološki institut proslavio je svoj dan u petak 24. ožujka na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Euharistijsko slavlje u crkvi Sv. Martina predslavio je sisački biskup Vlado Košić u koncelecijaciji dekana KBF-a prof. dr. Marija Cifraka, predstojnika HMI-a prof. dr. Ivana Karlića te još nekoliko svećenika članova HMI-a. Slavlje, na koje se okupilo četrdesetak članova HMI-a te studenata i profesora KBF-a, pjevanjem su uveličali studenti Instituta za crkvenu glazbu.

S obzirom da je Hrvatski mariološki institut odabrao Blagovijest kao svoj dan, biskup Košić tu je svetkovinu unutar korizmenoga vremena nazvao „adventom u korizmi“. Tumačeći Marijino djevičansko začecje, kazao je kako ono poručuje da je „Bog Sina svoga dao ne prezirući zemaljsko nego zato da poruči da je on sav odozgo, da je potpuno Božji Sin da bi bio i sin čovječji i da bi se utjelovio. Taj princip utjelovljenja spaja nebo i zemlju, spaja ono ljudsko s Božjom milošću bez koje nemamo pravoga prosvjetljenja. Zato molimo zagovor presvete Bogorodice koja je taj spoj, u čijoj se utrobi dodirnulo nebo sa zemljom, i koja nam je podarila Spasitelja.“ Osvrćući se na liturgijska čitanja, biskup Košić istaknuo je Božju ljepotu kao izraz njegove ljubavi prema narodu i čovječanstvu, a koja je po Isusu Kristu ostvarena. „Temelj je govor o Bogu ljepote, a onda i o Mariji kao znaku te Božje ljepote. I Crkva sja tom ljepotom u liturgiji i u svom životu zajednice koja se vodi geslom onih koji se međusobno ljube i po čemu se očituje blizina Božjega kraljevstva, koje je ostvareno po Isusu Kristu“. To je kraljevstvo prisutno po Mariji i svima koji je slijedimo jer ona je prva u Crkvi do kraja bila poslušna, kada je prihvatila navještaj da bude majka Sina Božjega i po Duhu Svetomu začela i rodila Spasitelja. „Molimo da osobit zagovor presvete Bogorodice bude nad našim Institutom, nad svim našim članovima, i da svatko u svom zvanju i u svojim potrebama ima njezin zagovor, ali i da slijedi njezin primjer. Da se doista utjelovi Riječ Božja u svima nama, da Sin Božji bude vidljiv po nama, da svijetli, da zasja Božja ljepota, kao što je zasjala na licu Djevice Marije. Da mi budemo kao Crkva puni tog sjaja i ljepote da tako naviještamo da je doista Bog Spasitelj među nama“, zaključio je biskup Košić. Drugi dio proslave Dana HMI-a održan je u prostorima Fakulteta. Nazočne je pozdravio predstojnik Karlić, osvrnuvši se na sadašnji i budući rad HMI-a te zahvalivši

KBF-u i donatorima, koji su omogućili da Institut može uspješno obavljati svoju znanstveno-istraživačku djelatnost. Nazočne je pozdravio i dekan Cifrak, zaželjevši Institutu daljnji plodonosan rad.

Slijedilo je izlaganje: „Marija na slikovnim prikazima Presvetoga trojstva. Ikonografija i teologija“, koje je održala doc. dr. Marija Pehar. Prikazala je povijesni kontekst, ikonografske elemente i teološki sadržaj odabranih slikovnih prikaza. Uvodno je istaknula da prikazi Trojstva s Marijom idu za tim da naglase neke aspekte ekonomijskoga Trojstva. Blaženu Djevicu Mariju prikazuju u bliskom odnosu božanskih osoba Oca, Sina i Duha Svetoga. Najraniji prikazi Marije s prizorima navještenja te života Marije i Isusa ukazuju barem sekundarno na Trojstvo. U ranijim stoljećima je slikovno bio prikazivan i kraj njezina života ili tzv. usnuće, a na njima je redovito Krist prikazan kao nazočan u trenutku majčina usnuća. Kao poseban tip dr. Pehar istaknula je prizor Marije pod križem u zajedništvu s Ocem i Duhom Svetim, po kojemu se teološki naglašavalo Marijino suotkupiteljstvo, a pobožnost se usmjeravala isticanju Marijine boli. Potom je predstavila motiv krunjena Marije, u kojem se u određenom smislu može govoriti o četvorstvu, „ali ne u tom smislu da bi se Mariju izjednačavalo s osobom Presvetoga Trojstva jer je stvorenje i ne može se staviti na istu razinu s Bogom i utjelovljenom riječi. Ipak su teološki opravdani ti prikazi ukoliko je teološki opravdan i govor o njezinu uznesenju koji govori o tome da se radi o Mariji kao početku ostvarenja Božjega sna sa svakim čovjekom i cjelokupnim stvorenjem prema kojemu će u eshatološkoj konačnici sve stvorenje biti u Bogu i Bog u svemu“, kazala je doc. Pehar te zaključila da se sve što prikazi Marijina krunjenja govore o Mariji i njezinu milosnom uzdignuću, može primijeniti na Crkvu i na svakoga pojedinog čovjeka.

Dan HMI-a zaključen je druženjem i razmjenom iskustava i planova za promicanje mariološkog istraživanja kako na teološkoj razini tako i u konkretnoj pobožnosti.

XV. križni put mladih Šibenske biskupije

Pirovac, 25.3.2017. (IKA) - Petnaesti križni put mladih Šibenske biskupije pod geslom „Život, dakle biraj“ održan je u subotu 25. ožujka na relaciji Pirovac - Tribunj - Vodice.

Pobožnost je okupila dvjestotinjak mladih iz cijele biskupije, a počela je okupljanjem u župnoj crkvi u Pirovcu. Okupljenim mladima pozdravne riječi uputio je biskupijski povjerenik za pastoral mladih don Gabrijel Jagarinec. Ukazao je na geslo ovogodišnjega križnog puta „Život, dakle biraj“, istaknuvši kako se održava na blagdan Blagovijesti. Želimo slaviti život. Želimo naglasiti kako je svaki život vrijedan, a mi smo pozvani štiti život od začeca pa do naravne smrti, rekao je.

Neka naš današnji hod za križem bude želja da Bog i naše životne korake blagoslovi, posveti i učini plodonosnima, poručio je mladima šibenski biskup Tomislav Rogić koji je dio križnog puta prošao sa mladima. Neka nas Gospodin na križnom putu vježba životu. Hodeći za Kristom na svakoj postaji učimo novu lekciju. Mladima je preporučio da im molitvena nakana na pobožnosti bude za duhovna zvanja i za život u obiteljima.

Pobožnost križnog puta mladih završila je u Vodicama misnim slavljem koje je u župnoj crkvi Sv. Križa predvodio generalni vikar Šibenske biskupije mons. Marinko Mlakić.

Školske sestre franjevske bosansko-hrvatske provincije proslavile 25 godina prisutnosti sestara u Zagrebu

Svečano euharistijsko slavlje u samostanskoj kapeli posvećenoj Navještenju Gospodinovu predvodio biskup Ivan Šaško

Zagreb, 25.3.2017. (IKA) - Školske sestre franjevske bosansko-hrvatske provincije u Zagrebu proslavile su u subotu 25. ožujka svečanim euharistijskim slavljem u večernjim satima svetkovinu Navještenja Gospodinova – Blagovijest i 25 godina prisutnosti sestara u Držičevoj ulici u Zagrebu. Svečano euharistijsko slavlje u samostanskoj kapeli koja je posvećena Navještenju Gospodinovu predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško u koncelecijaciji vlč. Ivice Zlodija, župnika župe Sv. obitelji. Na početku misnoga slavlja biskup Šaško uputio je riječ pozdrava te u ime zagrebačkog nadbiskupa, kardinala Josipa Bozanića zahvalio sestrama za sve što čine nesebično služeći već 25 godina u Zagrebu. Ujedno je sestrama čestitao i 75. obljetnicu osnutka Provincije.

U homiliji biskup je prolazeći kroz evanđelje iznio šest točaka o poznatoj i svima nama veoma bliskoj živj Božjoj riječi (Lk 1, 26-38). Prvo što nam se nameće, upozorio je biskup, jest stvarnost poziva, Božjega plana koji se odnosi na ljude s kojima se ne računa, na mjesta i prostore koje čovjek ne bi stavio na prvo, nego na zadnje mjesto. Bog računa s slabima, krhkima. To nas ohrabruje: Što smo slabiji, to nas Bog više voli. U susretu s tim planom kojega postanemo svjesni prije ili kasnije trebamo reći svaki/a od nas da ili ne. Marija je učiteljica odgovora 'da'; ona nas uči da je istinska sloboda prijanjanje uz Božji plan za nas, odvažno i bez zadržke. Osim toga biskup Šaško je ukazao na razliku između navještenja Mariji i Zahariji: kod Zaharije se anđeo objavljuje u hramu, rekli bismo službeno i na 'službenom mjestu', a k Mariji Gabrijel ulazi u njezin uobičajeni život. Nadalje, važno je čuti da anđeo Mariju zove „milosti puna“, a to znači da ona nije sama po sebi puna milosti, nego po milosti koja ju je ispunila. To je jedina stvarnost koja mijenja ljudska srca, koja liječi rane, naglasio je biskup, te nas sve pozvao iznova otkrivati i primjećivati tu dobrostivost kojom je i nas Bog pohodio.

Nadalje primjećujemo da anđeo Mariju pozdravlja nama bliskim pozdravom: Gospodin s tobom čime se želi istaknuti zadatak i poslanje koje proizlazi iz blizine s Bogom. Samo po Božjoj prisutnosti ulazimo u odgovor tko smo mi i drugi. Samo s Bogom ulazimo u središte koje ne razočarava. Marija to otkriva i prihvaća. Moj i tvoj zadatak je nositi tu Božju blizinu i očitovati ju, naglasio je biskup. Marijin odgovor: Evo službenice Gospodnje otkriva da je Crkva po svojoj naravi služiteljska. To je Crkva koja je znak i nama vjernicima i društvu: Evo me, spreman/spremna sam služiti, ne uzimati nego davati, ne zahtijevati nego darivati.

Zatim u evanđeoskom ulomku čitamo Bogu ništa nije nemoguće. To je lijepa riječ, prepuna nade. Bog je svemoguć, ali ne u skladu s našim predodžbama, nego je svemoćan u ljubavi. Božja ljubavi i pouzdanje u Boga čine čuda. Čudo cijele povijesti spasenja koje je Bog ostvario po Mariji polazi od pouzdanja, spomenuo je biskup, naglasivši da to čudo čini i danas s nama te nas pozvao da ga molimo da u našim životima po našoj vjeri učini nemoguće: da se uzradujemo tamo gdje smo mislili da radosti nema i je ne može biti. Bogu je to moguće i radost prodira kroz tamu naših nesigurnosti.

Gospodin je s nama, Božje je kraljevstvo među nama i u nama, zahvaljujući jednoj malenoj riječi, Marijinu pristanku, njezinu neka mi bude. Postoji plan koji traži ljudski odgovor i Marija je shvatila da je Bogu potrebno osloboditi prostor. Zvuči pomalo čudno, pripomenuo je biskup, pitajući se

zajedno s nama, kako bi čovjek mogao Bogu dati prostor budući da je Bog punina, da je sveprisutan, da ispunja ne ostavljajući ništa izvan sebe? Ova slika potječe od jedne rabinske predodžbe i tiče se slobode i ljubavi. Jer, ljubav je upravo to – napraviti mjesta, osloboditi prostor, biti prisutan i u prividnoj odsutnosti. U židovskom jeziku postoji riječ cimcum koja znači skupljanje, ulaženje u sebe ali ne kao posljedica straha; znači davanje prostora drugomu, dragovoljno uzmicanje. To je prisutnost po odsutnosti, a preneseno znači poniznost koja ustupa mjesto drugomu; umanjuje sebe, da bi se više prostora napravilo drugomu. Upravo to Marija čini u prihvaćanju Božje volje, u pristanku anđelu Gabrijelu koji joj donosi vijest o Utjelovljenju. Svi problemi nestaju u sebičnome osvajanju prostora za sebe, širenje do toga da za drugoga ne marim, oduzimanje onoga što je drugima potrebno da budu s nama. Osobe koje su pune sebe, site, ne mogu napraviti prostora Bogu. Zato je prvo blaženstvo: Blago siromasima duhom, koji sebe čine siromašnima. Zašto? Da bi oslobodili prostor. Ako oslobodiš prostor, ako makneš ono što te opterećuje, ono što ne služi ničemu nego pritišće život i dušu; ne ispunja srce, nego ga steže i muči, tada Bog može ući i biti vidljiv u tvojoj povijesti donoseći radost. I plan se ostvaruje. Naviještenje dobiva oblik naših života. Radosna vijest – istaknuo je biskup Šaško.

Na kraju misnoga slavja riječ zahvale i pozdrava uputila je provincijalna predstojnica s. Kata Karadža, spomenuvši među ostalim, da su na Dan provincije 29. travnja, u godini osnutka redovničke kuće u Držičevoj sestri obilježavale 50. obljetnicu utemeljenja Provincije. Ove godine, kada slavimo srebrni jubilej ove redovničke kuće, Provincija je u znaku slavljenja 75. obljetnice života. Tako je ova godina prožeta milosnim događajima koji će obogatiti našu provinciju. Osim toga možemo kroz sve ove godine svjedočiti da nas je vodila i vodi Božja providnost, rekla je s. Karadža. Nakon misnoga slavja druženje je nastavljeno u samostanskoj blagovaonici oko obiteljskoga stola.

Biskup Škvorčević pohodio prognaničko naselje Kovačevac

Nova Gradiška, 25.3.2017. (IKA) - Na svetkovinu Navještenja Gospodnjega – Blagovijest, požeški biskup Antun Škvorčević pohodio je prognaničko naselje Kovačevac kod Nove Gradiške, susreo se s prognanicima i skupinom osoba koje su u to naselje smještene kao socijalni slučajevi te je s njima slavio misu. Pozvao ih je da danas, na svetkovinu Navještenja Gospodnjega, otvorenim srcem slave otajstvo Isusova utjelovljenja, kojeg smo u krštenju postali dionicima, i da se tom misom obnove u svijesti vjere da je Isus Bog i čovjek, te njegovoj moći kojom je pobijedio smrt povjere sve svoje tuge i radosti.

U homiliji biskup je najprije podsjetio da je u sadržaju današnje svetkovine istina vjere kako se Bog u svojoj providnosti zauzeo za naše ljudsko stanje ranjeno zlom, grijehom i smrću tako što je odlučio da njegov Sin od vijeka, Druga Božanska Osoba, postane čovjekom, i to ne redovitim putem ljudskog začeca, nego snagom Duha Svetoga u krilu Djevice Marije, da svojom božanskom moći uđe u našu nemoć, slabost i umiranje te ga pobijedi. To znači, nastavio je biskup, da u Isusovu začecu započinje novi svijet iz mogućnosti Duha Svetoga. Kazao je kako se tako ostvarila najava Izaije proroka, koju smo čuli u današnjem prvom čitanju, da će Bog naspram kralja koji ne želi savezništvo s njime i nastoji svojim slabim ljudskim moćima spasiti svoje kraljevstvo, dati znak u liku Djevice koja će začeti i roditi Emanuela, Boga s nama, koji će biti pobjednik, ali ne u

smislu zemaljske vladavine, nego na razini naše ranjenosti zlom i smrću. Biskup je ustvrdio da u stanju kad kralj ne želi ići u savezništvo s Bogom, Svevišnji po utjelovljenju svoga Sina ulazi u savezništvo s čovjekom.

Postavljajući pitanje iz kojih se ljudskih mogućnosti može događati prodor novoga u svijetu, biskup je odgovorio da se on ostvaruje znanstveno-tehničkim putem. No, podsjetio je, da ono što postižemo na taj način, ne zahvaća čovjeka u njegovoj nutрини: Ne mijenja čovjeka automobil koji je nabavio, ili kuća koju je izgradio, svemirski let koji je poduzeo, ili napredak na digitalnoj razini, nego samo snaga Duha koja može doprijeti u dubinu njegova bića, u srce i savjest. Osvrnuvši se na evanđeoski izvještaj o Marijinu začecu po Duhu Svetom, biskup je ustvrdio da se sav Isusov život ostvaruje u snazi Duha Svetoga: Od začeca, pomazanja Duhom Svetim u krštenju na rijeci Jordanu, u čudesima koja je činio, sve do njegova slavnog uskrsnuća. Rekao je nazočnima kako je važno da se i oni danas uključe u evanđeosku raspravu između Marije i anđela Gabrijela, u kojoj anđeo uvjerava Mariju da postoji svijet Božjih mogućnosti, i spominjući kako je njezina ostarjela rođakinja Elizabeta začela sina, podsjeća Djevicu da Bogu ništa nije nemoguće i da ono što se u njoj treba zbiti dolazi iz njegovih mogućnosti. Ustvrdio je da naša osobna i zajednička drama leži u odgovoru na pitanje vjerujemo li da se i u našim životima može s Bogom nešto dogoditi, ili smo se zatvorili u svoj mali svijet. Kazao je, kako najbolje što sa sobom možemo učiniti jest smjestiti svoj život u Božji svijet, u zajedništvo s osobom živoga, uskrsloga Isusa Krista. Ustvrdio je da je to Bog za nas učinio u njegovu utjelovljenju, u njegovoj muči, smrti i uskrsnuću, da nam je u krštenju darovao status svojih sinova i kćeri koji obnavljamo svaki puta kad slavimo misu. Podsjetio je nazočne da su im ljudi dodijelili status prognanika, da se ovih dana pripovijeda kako ih žele uskoro premjestiti u Glinu, ali da je njihov konačni status odredio Bog u Sinu svom Isusu Kristu koji je postao čovjekom i koji je u snazi Duha Svetoga pobijedio grijeh i smrt.

Tumačeći naviješteni ulomak iz poslanice Hebrejima biskup je rekao da nam sveti pisac govori o životinjskim žrtvama koje su se u ono vrijeme prinobile u jeruzalemskom Hramu kao okajnice za ljudske grijehе. Istaknuo je da je grijeh stanje ljudskog duha ranjenog zloćom i smrću i da se ono ne može izliječiti krvlju žrtvovanih životinja, nego žrtvovanim Isusovim tijelom, u uskrsnuću preobraženom, koje prikazujemo u svetoj misi i primamo u svetoj pričesti kao lijek besmrtnosti, kako su ga nazivali drevni sveti oci. Spomenuo je kako se katehezama četvrtkom u svim župama Požeške biskupije želimo ove korizme dublju uputiti u značenje svete euharistije i slavljenje svete mise u pripravi za Treći biskupijski euharistijski kongres. Tijelo Isusovo rođeno od Marije Djevice, žrtvovano na križu, prikazano na oltaru, prisutno je među nama snagom Duha Svetoga, i ostaje naša čvrsta nada, kako pjevamo u geslu našeg Kongresa, rekao je biskup. Pozvao je nazočne da u ovo korizmeno vrijeme nastoje u sebi obnoviti Božje koordinate u koje su uspostavljeni svetim krštenjem, i da se raduju što pripadaju Crkvi Isusovoj po čijem služenju ne ostaju negdje po strani, na rubu života, nego prihvaćani ljubavlju Isusa Krista, jedino moćnom izvući ih iz stanja ranjenosti zlom i smrću i dodijeliti im puninu života. Podsjetio je na nauk Drugoga vatikanskog sabora da se Isus Krist svojim utjelovljenjem na neki način sjedinio sa svakim čovjekom. Spomenuo je kako smo u svojoj tjelesnosti određeni genetskim nasljeđem svoje obitelji, istaknuvši da svi oni koji su kršteni bivaju snagom Duha Svetoga uključeni u Isusov genetski kod, u kojem snagom istoga Duha pobjeđuje ono

što je ranjenost na smrt. Pozvao je nazočne da ne dopuste da im "netko promijeni duhovne gene", i oduzme ono što im je Isus Krist podario u krštenju, nego se obnove u tom milosnom stanju ove korizme. Završavajući homiliju zamolio je Isusovu Majku, koja je u razgovoru s anđelom znala Bogu odgovoriti "Neka mi bude kako ti hoćeš", da pomogne nazočnima kako bi i oni svakog dana s njome to ponavljali. Zaželio im je puno radosti u hodu prema Uskrsu i prema vječnosti koju im je pripremio Isus Krist – naša nada i naša budućnost.

Nakon popričesne molitve biskup je podsjetio nazočne da se svakog dana tri puta spominjemo dubokog otajstva Isusova utjelovljenja, i stoga ujutro, u podne i uvečer na glas zvona molimo Anđeo Gospodnji, pozivajući ih da i oni to redovito čine. Na kraju misnog slavlja zahvalio je nazočnima za strpljivost, za žrtve i molitve, i za sve drugo dobro koje nastoje činiti za sebe, jedni za druge, za našu Požešku biskupiju, za Crkvu i za našu hrvatsku Domovinu. Zahvalio je župniku Matanoviću za ono što nastoji činiti u župi, i u prognaničkom naselju. Zahvalio je također s. Blanki i pjevačima za njihov doprinos ljepoti slavlja. Zahvalio je gospođi Milki koja vodi brigu o uređenosti dvorane u kojoj je slavljena misa, te je na sve zazvao Božji blagoslov. Nakon misnog slavlja stanovnicima prognaničkog naselja uručena je biskupova uskrsna čestitka i novčani prilog Požeške biskupije.

Obljetnica smrti vlč. Stjepana Vuksana

Bučica, 25.3.2017. (IKA) - Na svetkovinu Navještenja Gospodinova, u subotu 25. ožujka, župa Bučica obilježila je prvu obljetnicu smrti Stjepana Vuksana, dugogodišnjeg župnika te župe. Pokojni župnik služio je zajednici neposredno prije rata, obilazio ih, ohrabrivao i pomagao za vrijeme prognanstva dok su boravili na području Velike Gorice i šire. Nakon rata pokrenuo je povratak u porušeni kraj te započeo obnovu župe. Obljetnica je otvorena izložbom fotografija pokojnog župnika. Misu zadušnicu predvodio je bjelovarsko-križevački biskup Vjekoslav Huzjak, školski kolega pokojnog župnika. Uz biskupa koncelebrirali su ekonom Bjelovarsko-križevačke biskupije preč. Josip Stipančević, biskupov tajnik Dejan Tot i uz domaćeg župnika Ivana Petrovića, susjedni župnici pokupski župnik Antun Pećar, glinski župnik Ivica Mađer i viduševački župnik Marijan Štingl.

Uz brojne vjernike koji su došli moliti za svoga pokojnog župnika, misu su nazočili članovi pokojnikove obitelji: sestre Cilika i Anka, nećaci Josip, Bernarda i Marina i bratić Ante s obitelji.

Govoreći o vlč. Vuksanu, biskup Huzjak u homiliji je istaknuo: „On je bio čovjek koji je od svojega života želio učiniti nešto veliko i lijepo. Biti svećenik koji će svoj narod voditi putovima istine, putem evanđelja. (...) Svakome je htio dati od sebe ono najbolje što je imao. Rekao bih čovjek u tom predanju za čovjeka da bi gotovo zanemario sebe, svoj život, svoje zdravlje, svoje potrebe. Nije on puno mario za to. (...) Nije bio Štef od velikih riječi, ali je bio od djela. I to od djela radi ljubavi, radi Krista, radi Boga“.

Na kraju mise domaći župnik zahvalio je biskupu na dolasku. Vjernike je potaknuo da mole za pokojnog župnika, neka ga se rado sjećaju u svojim molitvama te nastave prikupljati fotografije osobito one iz vremena rata dok je vlč. Stjepan pomagao raspršenoj zajednici prognanika župe Bučica. Obilježavanje prve obljetnice smrti završilo je molitvom na grobu pokojnog župnika.

Hrvatski dominikanci proslavili Dan provincije

O "Liturgiji i umjetnosti" govorio dr. Ivica Žižić

Zagreb, 25.3.2017. (IKA) - Hrvatski dominikanci proslavili su dan Provincije na Blagovijest 25. ožujka. U zagrebačkom samostanu Kraljice svete krunice, u prvom, studijskom dijelu obilježavanja Dana, održan je Studijski dan s temom „Liturgija i umjetnost“. Kroz dva predavanja, dr. Ivica Žižić, svećenik i profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Splitu i na Papinskom liturgijskom institutu „Sv. Anselmo“ u Rimu, govorio je okupljenim dominikancima o smislu liturgijske umjetnosti, njezinim izvorima te suvremenim usmjerenjima i razvoju, objavljeno je na mrežnoj stranici dominikanci.hr. Istinska liturgijska umjetnost, istaknuo je predavač, mora izvirati iz liturgije i njezinog otajstva i smisla te svima koji su njome zahvaćeni omogućiti da u taj smisao i otajstvo slobodno urone. Takva liturgijska umjetnost, arhitektura, slikarstvo ili glazba, ima svoj sakramentalni izvor te njezina svrha nije samo informiranje ili ilustracija o povijesnim događajima već je ona nadasve molitvena te je nužno vezana uz performativnost, tj. preobražavajuću ulogu liturgije Crkve. Ukoliko nastoji biti razumljiva suvremenom čovjeku te sačuvati svoj unutarnji sklad, ljepotu i istinitost ona omogućuje dijalog vjernika s otajstvom i poviješću i na taj način ona je liturgijski simbol koji čini da se u vjernicima to otajstvo uvijek iznova posadašnjuje. Razmišljajući o suvremenim stremljenjima, dr. Žižić je upozorio na dva pravca koja se udaljavaju od ove srži liturgijske umjetnosti. Regresivnost u prošlost i nostalgija za starim oblicima te desakralizacija, deliturgizacija i muzealizacija umjetnosti namijenjene za liturgiju Crkve. Svi ovi procesi znak su postmodernih strujanja koja teže kiču te napuštaju temelje umjetnosti: lijepo, dobro, istinito, a time i nosivu ideju o liturgiji Crkve kao plemenitoj jednostavnosti. Pri tome je predavač istaknuo nekoliko uspješnih suvremenih primjera među kojima su i dominikanske kapele koje odišu dominikanskom jednostavnošću te estetikom bijeloga i prozračnoga.

U daljnjoj raspravi okupljeni su zaključili kako postoji snažna potreba za estetskom poučenosti novih naraštaja svećenika, snažnijoj suradnji teologa, liturgičara, arhitekata i dizajnera liturgijskih prostora i predmeta te otvorenošću suvremenim potrebama i kreativnosti u posadašnju otajstva. Zatim je u župnoj i samostanskoj crkvi Kraljice sv. Krunice o. Slavko Slišković, provincijal Hrvatske dominikanske provincije, u zajedništvu s okupljenom braćom i sestrama, članovima dominikanske obitelji i brojnim prijateljima Reda predslavio je euharistijsko slavlje. U homiliji provincijal je istaknuo simboličnost i povezanost svetkovine Blagovijesti sa životnim usmjerenjem članova Reda. Poput anđela i oni su poslani navijestiti blagu vijest, ali biti istodobno poput Marije spremni i sami prihvatiti te odgovoriti na Božju riječ. Na taj način oni postaju posrednicima po kojima će se taj Riječ utjeloviti, ući u ovaj svijet i preobraziti ga. Tomu kao simbol i Crkva u svojoj liturgiji kroz procesiju unosi evanđelistar - Božju riječ u slavlje želeći posredovati ulazak Riječi u svijet. Stoga je provincijal darovao zagrebačkoj samostanskoj i župnoj zajednici novi urešeni evanđelistar čija velika estetska vrijednost želi biti pokazateljem važnosti i središnjosti Riječi u slavlju zajednice. Znak je to zahvale zajednici koja je u svoj samostan primila i omogućila plodonosno djelovanje mnogim institucijama Dominikanske provincije, rekao je provincijal Slišković, zahvalivši se i mnogim prijateljima Reda koji poput svetog Josipa, često tiho i nezamjetno, rade, mole i pomažu braći u njihovu poslanju propovijedanja Riječi.

Molitvena inicijativa „24 sata za Gospodina“ u Dubrovniku

Dubrovnik, 25.3.2017. (IKA) - Misnim slavljem koje je predvodio dubrovački biskup Mate Uzinić završila je u crkvi Male braće na blagdan Blagovijesti, 25. ožujka, molitvena inicijativa „24 sata za Gospodina“. Inicijativu je organiziralo Vijeće za katehizaciju i novu evangelizaciju Dubrovačke biskupije, a u sklopu koje je crkva bila otvorena 24 sata kao mjesto neprekidne molitve pred Presvetim u kojoj su se izmjenjivale župne zajednice, redovnice, i redovnici, molitvene zajednice te pokreti.

S obzirom da su zatvaranje ovogodišnje molitvene inicijative pjesmom uveličali dječji zborovi iz župe sv. Mihajla Lapad i župe sv. Petra Boninovo, predvođeni s. Veselkom Grebenar i s. Marinelom Žuro, biskup je propovijed usmjerio najviše prema njima. Na početku im je objasnio kako od blagdana Navještenja, do Božića ima točno devet mjeseci, te da u Božiću slavimo Isusovo rođenje a na današnji dan Isusovo utjelovljenje. Kazao im je i kako je poruka blagdana Navještenja upravo u tome da postajemo ljudima od trenutka začeca. Ispričao im je i kako je bilo potrebno i da Isus kaže Ocu „da“ kako bi mogao doći na svijet, i kako je zapravo svojim „da“ pristao vršiti Očevu volju. Dodao je i kako je za Isusovo začecje također trebalo i ono Marijino „da“, onaj njezin odgovor „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi“. No, mons. Uzinić upozorio je kako su i prije Marije neki Bogu rekli „ne“, Adam i Eva, te kralj Ahaz. „I zato što su ljudi rekli 'neću' Bogu, Bog je odlučio postati čovjek da bi mogao Bogu kao čovjek odgovoriti: 'Evo, dolazim'“. Kazao je i kako Marija nije ostala sama kad je anđeo pošao od nje nakon navještenja jer je Bog ostao s njome i postao dio njezina života. „A zahvaljujući tome da je postao dio njezina života omogućio je svima nama da može postati dio našega života.“

Obraćajući se djeci biskup Uzinić rekao je i kako su njihovi roditelji baš poput Marije rekli Bogu „da“. „Nisu vas mogli sami stvoriti nego su vas stvorili zajedno s Bogom. Ali, ni Bog nije mogao bez njih. Zajedno. I što danas imamo na svijetu? Imamo prekrasna ljudska bića, koja imaju prekrasne glasove, koja se lijepo smiju. Zato što Bog i dalje želi dolaziti u svijet, Bog i dalje traži ljude koji će mu na njegovu ponudu odgovoriti svojim pozitivnim odgovorom“. Pojasnio je i kako ako želimo činiti samo ono što se nama sviđa, ne gledajući druge, ne gledajući što Bog želi nećemo vršiti Njegovu volju, nećemo mu reći „da“ na njegov poziv.

Na kraju propovijedi na biskupovo pitanje: „Hoćemo li reći Bogu da?“ djeca, a i ostali vjernici uskliknuli su složno: „Da!“ nakon čega im je mons. Uzinić poručio da to „da“ ne ostane samo u crkvi nego da ga ponesu sa sobom svojim obiteljima. Da svojim roditeljima kažu „da“, „da“ onome tko treba pomoć, „da“ u svim životnim situacijama. „Neka taj 'da' bude kad budete birali svoje zvanje i zanimanje. Pokušajte se tad poput Marije otvoriti Bogu i zapitati: A što to Bog od mene želi? Na koji način svojim djelovanjem mogu učiniti boljim ovaj svijet? Na koji se način mogu uključiti u spasenje svijeta? Što to Bog želi da ja napravim? I onda, ne samo večeras, kažite Bogu svoj 'da' i nemojte se bojati. Nećete ostati sami. Kad god kažete Bogu 'da' Bog će biti s vama i vi ćete ostati zauvijek s njim“, zaključio je dubrovački biskup.

Inicijativa „24 sata za Gospodina“ provodila se diljem Katoličke Crkve, a na otvaranju u petak 24. ožujka, misno slavlje također je predvodio mons. Uzinić.

Župi u Pribiću uručene relikvije sv. Leopolda

Pribić, 25.3.2017. (IKA) - U grkokatoličkoj crkvi i svetištu na Gospinu otočiću u Pribiću u subotu 25. ožujka župljani istoimene župe proslavili su godišnje proštenje blagdana Navještenja Gospodnjega. Na zamolbu domaćeg župnika Nenada Krajačića i Križevačke eparhije, Hrvatska kapucinska provincija sv. Leopolda Bogdana Mandića uručila je župi relikviju sv. Leopolda koja će ubuduće biti izložena na trajno čašćenje vjernicima i hodočasnicima „doline kardinala“. U crkvi Sv. Siksta u Pribiću, nakon pozdravnih riječi domaćih župnika Stjepana Dijaneša i Nenada Krajačića, izmoljene su Litanije sv. Leopoldu nakon čega je fra Jure Šarčević, provincijal Hrvatske kapucinske provincije, uručio moći sv. Leopolda križevačkom vladici Nikoli Kekiću. U svečanoj procesiji od crkve Sv. Siksta do crkve Blagovijesti okupili su se brojni hodočasnici iz Žumberka, Zagreba, Karlovca, kao i članovi Vatrogasnoga dobrovoljnog društva iz Pribića te članovi KUD-a „Žumberčani“ iz Zagreba. Uz svećenike Žumberačkog vikarijata, rimokatoličke svećenike na svečanosti su nazočni bili i načelnik Općine Krašić Josip Petković Fajnik i načelnik Općine Žumberak Zdenko Šiljak.

Liturgijsko slavlje prevodio je biskup Kekić uz koncelebraciju provincijala Šarčevića, kao i svećenika zapadnog i istočnog obreda. Provincijal Šarčević prisjetio se dolaska neraspadnutog tijela sv. Leopolda u Zagreb kada su se rijeke ljudi slijevale kako bi naš narod otkrio svoju „katoličku dušu i srce“. Govoreći o sv. Leopoldu, o. Šarčević istaknuo je kako i danas njegovo svjedočanstvo sveta života okuplja mnoštvo vjernika. Citirajući bl. Alojzija kako je sv. Leopold orijaš duhom preko kojega će Bog našem narodu učiniti velike stvari, propovjednik je istaknuo kako je već prije proglašenja blaženim i svetim blaženi Stepinac u njemu prepoznao sveca potičući kapucine na širenje njegova štovanja u narodu. „Sada mu sveti Leopold vraća taj dug, zagovara kod Boga njegovu stvar, njegovu kanonizaciju. A sveci mogu učiniti puno“, ističe Šarčević, napominjući kako je sveti Leopold imao ljubavi prema svakom čovjeku, a napose u ispovjedaonici kada je bio oruđe Božje milosti u sakramentu pomirenja. Govorivši o štovanju sv. Leopolda prema presvetoj Bogorodici istaknuo je Leopoldovo hodočašće u Loreto kao znak njegove ljubavi prema nebeskoj Majci. „Neka nas ovaj Božji čovjek potakne da budemo više ljudi, da budemo strpljivi jedni prema drugima, da živimo ono milosrđe koje nam je otkrio papa Franjo kada je proglasio Godinu milosrđa koja je, istina, završena, ali Božje milosrđe nastavlja djelovati i živjeti. Stoga, prihvatimo Božje milosrđe i živimo prema Njemu“, zaključio je provincijal Šarčević.

Govoreći o važnosti svetkovine Blagovijesti, vladika Kekić istaknuo je kako Isus Krist kao vječna Očeva riječ prihvaća našu ljudsku narav kako bi nas oslobodio od robovanja grijehu, davši sama sebe kao otkupninu za mnoge. „Kao što je Riječ postala tijelom u krilu presvete Bogorodice, ta ista Riječ treba biti utjelovljena u našem svakodnevnom životu, postati dio nas kako bi poput presvete Bogorodice i mi mogli vlastitim životom posvjedočiti Marijine riječi koje svakodnevno izgovaramo u molitvi Pozdravljena 'Evo slave, službenice Božje'. Bože u tvojim sam rukama, Ti me vodi jer ti želim služiti, tebi se klanjati i tebe slaviti“.

Govoreći o svečanosti dolaska moći sv. Leopolda Mandića, vladika Kekić ističe kako to mjesto postaje mjesto gdje će vjernici ovoga kraja imati milost utjecati se zagovoru sv. Leopolda pred njegovim moćima kako bi po njegovu zagovoru zadobili ozdravljenje. „Sveti Leopold bio je produžena ruka Isusa Krista, napose u ispovjedaonici, stoga nas sveti Leopold upućuje na Isusa Krista kao liječnika naše

duše i tijela. Pozvani smo, stoga, u ovo vrijeme Svete četrdesetnice pronaći vremena i poći ispovjedniku kako bi očistili svoje duše i na najuzvišeniji način dočekali Uskrsnuće Gospodnje", ističe biskup Kekić.

Govoreći o Pribiću kao povijesnom mjestu i sjedištu prve Marčanske, a kasnije i Križevačke biskupije, istaknuo je ulogu biskupa Gabre Mijakića koji je bio povezan s hrvatskim banom Petrom Zrinskim, ujedno i žumberačkim kapetanom, u pokušaju ostvarivanja više slobode za Hrvatsku u ona vremena. Petar Zrinski zajedno s Franom K. Frankopanom osuđen je na smrt, a zbog istih razloga i grkokatolički biskup Gabre Mijakić zbog iskazane potpore Petru Zrinskom. Govoreći o pribićkom dvorcu koji je zaslugom Pavla Zorčića postao sredstvo financiranja žumberačke djece u Grkokatoličkom sjemeništu, vladika Nikola ističe kako je Pribić, nakon što je spaljeno sjedište Marčanske biskupije u Marči od strane neprijatelja obnove crkvenoga zajedništva s Katoličkom Crkvom, postao duhovno središte marčanskih biskupa kroz 40 godina. „Njihova uloga je neizmjenjerna jer su ovdje u Pribiću, kao istinski pastiri, bdjeli nad svojim stadom kada su na samim vratima Žumberka spriječili pokušaj pravoslanih vladika da Žumberčane prevedu u pravoslavlje, te na taj način sačuvali katolicitet na ovim našim prostorima. Našim biskupima i Grkokatoličkoj Crkvi priskočila je u pomoć Marija Terezija koja je 1763. godine izdajući dokument kojim zabranjuje pravoslavcima da na žumberačkom terenu zbunjuje vjernike jer su oni prihvatili zajedništvo s Katoličkom Crkvom u kojem žele ostati, dajući svoj doprinos kao Žumberački uskoci u mnogim poljima", zaključio je biskup Kekić.

Naposljetku okupljenima se obratio i domaći župnik Nenad Krajačić koji je, zahvalivši Hrvatskoj kapucinskoj provinciji na moćima sv. Leopolda, istaknuo kako ova jubilara crkvice na Gospinu otočiću i tim dolaskom sv. Leopolda u našu sredinu želi postati duhovna oaza za mnoge hodočasnike pribićkoga i žumberačkog kraja. Zahvaljujući župljanima, vatrogasnim i kulturnim društvima, civilnim vlastima, kao i hodočasnici o. Nenad pozvao je okupljene na vanjsku proslavu održanu u ambijentu pribićkoga dvorca. Crkva Blagovijesti u Pribiću u neobizantskom stilu podignuta je 1911. g. na umjetnom otočiću prema nacrtu arhitekta Stjepana Podhorskog, a od 25. ožujka 2012. proglašena je glavnim marijanskim svetištem za Žumberački vikarijat.

Sabor biskupa Riječke metropolije i svetkovina Blagovijesti u Gospiću

Gospić, 25.3.2017. (IKA) - Sabor biskupa Riječke metropolije održan je u subotu 25. ožujka u biskupskom Ordinarijatu u Gospiću. Pod predsjedanjem riječkog nadbiskupa i metropolita Ivana Devčića na saboru su sudjelovali porečko-pulski biskup Dražen Kutleša, krčki biskup Ivica Petanjak i gospićko-senjski biskup Zdenko Križić, koji kao gospićko-senjski biskup na Blagovijest tradicionalno ugošćuje biskupe metropolije.

Na Saboru su izvještali o radu Bogoslovnog sjemeništa „Ivan Pavao II." i Teologije u Rijeci iznijeli vicerektor sjemeništa o. Marko Stipetić i doc. dr. Božidar Mrakovčić. Godišnje izvještaje o radu Međubiskupijskoga ženidbenog suda I. stupnja iznio je sudski vikar mons. mr. Emil Svažić. Nakon njihovih izlaganja biskupi su zajedno s nadbiskupom Devčićem raspravljali o zajedničkim pitanjima Riječke metropolije.

Susret je završio slavljenjem mise koju je u katedrali Navještenja BDM na svetkovinu patrona predvodio biskup domaćin mons. Križić u koncelecijaciji sudionika Sabora i

zadarskog nadbiskupa i predsjednika HBK Želimira Puljića, šibenskog biskupa Tomislava Rogića te umirovljenih biskupa Ante Ivasa i Mile Bogovića te 30-tak svećenika Gospićkoga, Ogulinskoga i Senjskoga dekanata, kao i sjemeništaraca i bogoslova te više stotina hodočasnika. Slavlje je uvećao katedralni zbor pod ravnanjem Franje Puškarića.

Danas slavimo događaj kada je Bog otac izabrao običnu djevojku iz Nazareta da bi se njegova riječ utjelovila. Premda ona to otajstvo nije razumjela, nosila ga je snagom vjere. Vjeruj da bi razumio, parafrazirao je sv. Augustina biskup Križić te istaknuo da je to jedini put vjere. Marija je s Božjim riječima prenošenima od anđela i uz to je rasla. To je put i poslanje i za nas premda nije lagan. Tko Boga želi razumjeti neće nikada povjerovati, jer vjera je vezana uz otajstvo. Marija ne razumije ali prihvaća vjerom i povjerenjem u Boga. Mnogi događaji izlaze iz dometa ljudske logike, no Bog nam kroz znakove daje poruke. Marija je sluškinja Gospodnja koja unaprijed prihvaća sve što Bog od nje traži te malo po malo raste u vjeri. Marija nam time daje poruku da i mi stavimo svoje „ja" na raspolaganje Bogu koji nije nikada nikoga iznevjerio. Nakon mise biskup Križić održao je primanje za goste u ordinarijatu.

Proslava Blagovijesti u splitskom sjemeništu

Misno slavlje u kapeli Nadbiskupskog sjemeništa predvodio nadbiskup Marin Barišić, propovijedao sjemeništarac maturant Benjamin Daniel Vrdoljak

Split, 25.3.2017. (IKA) - Nadbiskupsko sjemenište u Splitu i Nadbiskupijska klasična gimnazija "Don Frane Bulić" proslavili su u subotu 25. ožujka blagdan i zaštitnicu Gospu od Blagovijesti. Misno slavlje u kapeli Nadbiskupskog sjemeništa predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelecijaciji s dubrovačkim biskupom Matom Uzinićem, generalnim i pastoralnim vikarom, ravnateljima sjemeništa i gimnazije kao i ostalim svećenicima koji djeluju u sjemeništu i školi, profesorima KBF-a Sveučilišta u Splitu, rektorom i odgojiteljima CBS-a te ostalim svećenicima. „Neka Marija Majka utjelovljene Riječi svima svojim primjerom prihvaćanja Božje volje, svojim fiatom, pomogne da i mi iz dana u dan jedni drugima budemo izvor i uzor životne radosti kroz prihvaćanje", kazao je na početku misnoga slavlja ravnatelj gimnazije don Josip Dukić, pozdravivši sve nazočne gimnazijalce i sjemeništarce, njihove roditelje i rodbinu, ravnateljice i ravnatelje splitskih srednjih škola, redovnice, bogoslove, isusovačke novake, dominikance, sve djelatnike gimnazije i sjemeništa, bogoslovije i KBF-a te sve okupljene svećenike i Kristove vjernike. „Današnja svetkovina zajednička je radost naše Crkve i svijeta jer anđelov pozdrav upućen Mariji – upućen je i svima nama. Nadbiskup Stjepan Cosmi kada je na Blagovijest prije 317 godina ustanovio ovu ustanovu, utemeljio ju je na čvrstom temelju. To je onaj temelj koji je postavio Gospodin ulaskom u našu stvarnost i što se gradi na tom temelju vječno je. To je snaga koja nas nosi i otvara budućnosti", kazao je nadbiskup Barišić obrativši se nazočnima, osobito roditeljima prvim odgojiteljima gimnazijalaca, nastavnicima te samim gimnazijalcima, koji već godinama postižu zapažene rezultate na natjecanjima iz raznih predmeta na županijskoj i državnoj razini.

Nadbiskupijska klasična gimnazija „Don Frane Bulić" danas ima 192 učenika/učenica, od toga 18 sjemeništaraca (2 dubrovačka i 3 šibenska) i 2 dominikanca te oko 30 djelatnika. Tradicionalno na svetkovinu Navještenja Gospodinova propovijeda sjemeništarac maturant, tako je ove godine homiliju održao Benjamin Daniel Vrdoljak.

„Mnogi crkveni naučitelji naglašavali su važnost današnje svetkovine, a papa Benedikt XVI. na jednom mjestu reče kako bi današnji dan za nas katolike trebao biti važniji nego sam Božić jer je na današnji dan utjelovljen Sin Božji, čime Otac pokazuje koliko je čovjek važan Bogu, toliko da se Sin odmiče od sebe (svojega božanstva) i postaje jedan od nas“, započeo je Benjamin svoju propovijed te nastavio: „Nije stoga slučajno da su mnogi kršćanski gradovi, kao naš Trogir, brojili u prošlosti godine od Blagovijesti. Bila je to era stilius Incarnationis, Nova godina koja je počinjala svetom misom zvanom 'zlatna sv. Misa'." Govoreći o otajstvu utjelovljenja, Gabrielovu navještenju Mariji da će začeti i roditi Sina Božjega te Marijinom odgovoru anđelu naglasio je da je to bila - kako Hans Urs von Balthasar reče - 'gola poslušnost', bezuvjetna poslušnost. „Marija nije shvaćala cijeli Božji plan, nije znala što je čeka. Njezin 'fiat' je zapravo pristanak na sve što Otac ima u planu: od rođenja u štali, preko bijega u Egipat pa sve do 'mača boli koji joj je probio dušu.'“ U tom je surječju upitao nazočne: „Koliko mi vjerujemo u Božji plan? Predajemo li svaki svoj posao Bogu, računamo li na njega, vjerujemo li u Providnost? Ili pak sve mislimo postići sami, zatvoreni u neke svoje planove, proračunatosti, u nekoj slijepoj autonomiji, dopuštajući Božje djelovanje samo kada se nađemo pred bezizlaznim situacijama? On je naš život, naša radost. Ljepota je kročiti zajedno s njim, poput Marije.“

Na kraju svečanoga bogoslužja ravnatelj sjemeništa mr. don Jure Bjeliš uputio je riječ zahvale predvoditelju slavlja i svima koji su svojim sudjelovanjem uveličali proslavu, a osobito sjemeništaru Vrdoljaku koji je svojom propovijedu „približio otajstvo utjelovljene Riječi, približio Božju riječ, na sebi svojstveni način, našoj svakodnevnicu.“ Za vrijeme mise pjevao je mješoviti gimnazijski zbor pod ravnanjem s. Lidije Matijević.

U posljedovodnim satima na sjemenišnom igralištu održana je tradicionalna malonogometna utakmica između sjemeništaraca i bogoslova, zatim je u velikoj sjemenišnoj dvorani upriličena svečana akademija. Sjemeništarci pod vodstvom prefekta don Vedrana Torića izveli su dramsko-scensku igru - predstavu „Postolar i vrag“.

U Trsatskom svetištu blagoslovljen kip sv. Franje i mozaik Svete obitelji

Rijeka, 26.3.2017. (IKA) - Riječki nadbiskup Ivan Devčić predvodio je u nedjelju 26. ožujka svečano euharistijsko slavlje u svetištu Majke Božje Trsatske nakon kojega je blagoslovio kip sv. Franje koji se nalazi ispred Aule pape Ivana Pavla II., te mozaik Svete obitelji iznad bočnog ulaza u franjevački samostan Trsatskog svetišta.

Nadbiskup se u propovijedi osvrnuo na nedjeljni tekst Evanđelja o Isusovu ozdravljenju slijepca, kazavši da nas Četvrta korizmena nedjelja poziva da na svijet gledamo Božjim očima, te da živimo dosljedno svoj poziv koji smo po krštenju dobili. Slijepac iz Evanđelja predstavlja svakog od nas. Njegov proces obraćenja u svijest nam doziva pitanje koliko drugi ljudi u nama prepoznaju čovjeka koji svijet gleda Božjim očima. Jesmo li u našoj zajednici izazov i primjer ili smo 'zamaskirani' u svijet? Gospodin od nas traži da budemo kreativni i da naše suvremenike približimo Bogu pronalazeći kreativne putove kako to učiniti, rekao je nadbiskup. Dodao je kako se o tom pitanju osobito promišlja u Godini prenošenja vjere u čijem znaku je Riječka nadbiskupija. Roditelji nerijetko od vjeroučitelja očekuju da će njihovoj djeci prenijeti vjeru. A gdje je tu kršćanska zajednica? Mi? Roditelji? Stoga je potaknuo sve na promišljanje o našoj odgovornosti i poslanju.

Po završetku mise nadbiskup, gvardijan franjevačkog samostana na Trsatu fra Antun Jesenović i nekadašnji trsatski gvardijan fra Lucije Jagec uputili su se u procesiji s vjernicima do kipa sv. Franje i mozaika Svete obitelji. Mozaik Svete obitelji izradio je akademski grafičar i slikar prof. Ivica Šiško. Uz Mariju se nalaze simboli Marije Kraljice Jadrana, a uz Josipa šahovnica i alati njegova zanata. Brončani kip sv. Franje s pticama djelo je akademskog kipara Vida Vučaka. Na postamentu je ispisana djelomično „Pjesma brata sunca“, čiji stihovi služe kao priprema za sakrament ispovijedi, jer se uz kip nalaze ispovjedaonice, istaknuo je fra Antun Jesenović.

U varaždinskoj katedrali trojica primljeni u kandidaturu za svete redove đakonata i prezbiterata

Kandidaturu za svete redove primili su Mladen Cikač iz župe Pohoda BDM Macinec, Ivon Fabijanec iz župe Uznesenja BDM Koprivnica-Močile i Ivan Ladić iz župe sv. Jelene Križarice Šenkovec

Varaždin, 26.3.2017. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je četvrte korizmene nedjelje 26. ožujka, u katedrali Uznesenja BDM u Varaždinu misno slavlje tijekom kojeg su u kandidaturu za svete redove primljeni trojica bogoslova Varaždinske biskupije. Kandidaturu za svete redove primili su Mladen Cikač iz župe Pohoda BDM Macinec, Ivon Fabijanec iz župe Uznesenja BDM Koprivnica-Močile i Ivan Ladić iz župe sv. Jelene Križarice Šenkovec. S biskupom su koncelebrirali rektor i duhovnik zagrebačke Bogoslovije mr. Anđelko Koščak i vlč. Vlado Razum, župnici kandidata i drugi svećenici. U slavlju je sudjelovalo 30-tak bogoslova iz Bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu koji su ujedno predvodili liturgijsko pjevanje.

Biskup Mrzljak u uvodu mise istaknuo je kako liturgija četvrte korizmene nedjelje počinje radošću te je mjesna Crkva uistinu radosna što se okupila s kandidatima za svećeništvo. Premda smo još uvijek i ožalošćeni zbog preminuća našeg generalnog vikara mons. Ivana Godine i gubitka jednog svećenika, mi smo radosni zbog novih svećeničkih zvanja te ćemo se u molitvi sjetiti i našeg mons. Ivana i novih kandidata za duhovna zvanja koja su nam itekako potrebna i u našoj Varaždinskoj biskupiji, ali i u cjelokupnoj Crkvi u našem hrvatskom narodu, rekao je biskup Mrzljak.

U propovijedi je biskup napomenuo kako ljudi često na mnogo toga gledaju na izvanjski način, dok Bog koji poziva gleda na jedan drugačiji način te o tom pozivu može govoriti samo onaj koji je pozvan. Kandidatima je, između ostalog, zaželio da ostanu vjerni tom pozivu, da njeguju duhovno zvanje te da se svakodnevno učvršćuju u vjeri, nadi i ljubavi. Potom je rektor Bogoslovnog sjemeništa mr. Koščak poimence prozvao kandidate koji su pred zajednicom Crkve očitovali svoju odluku te je svaki pročitao osobno predanje. Na kraju mise biskup je čestitao novim kandidatima Varaždinske biskupije za svete redove đakonata i prezbiterata te je na tome zahvalio njihovim obiteljima, župnim zajednicama i župnicima te poglavarima u sjemeništima. Zaželio im je da budu hrabri na putu kojim će trebati proći jer idu dobrim putem i prema dobrom cilju. Podsjetio ih je na riječi blaženog Alojzija Stepinca koji je isticao da se kao svećenik može učiniti mnogo dobra za Crkvu i hrvatski narod, te ih je sve preporučio u molitve vjerničke zajednice. Ujedno je zaželio da se Varaždinska biskupija, nakon dvije sušne godine, ponovno raduje ređenjima novih đakona i svećenika u nadolazećim godinama.

Komemoracija u Donjem Docu

Misu za žrtve "dolačkog holokausta" predvodio biskup Jure Bogdan

Dolac Donji, 26.3.2017. (IKA) - Spomen-misa za žrtve „dolačkog holokausta“ održana je na četvrtu korizmenu nedjelju 26. ožujka u Donjemu Dolcu, u srcu nekoć slavne Poljičke republike. Baš u nedjelju 26. ožujka 1944. godine pripadnici „vražje divizije“ poubijali su 272 osobe, od toga 103 djece. Propovijedao je mons. dr. Jure Bogdan, već drugi biskup rodnom iz tog mjesta. Uz biskupa koncelebrirali su domaći svećenici don Pavao Banić i don Ante Šošić sa župnikom don Ivanom Prelasom.

Biskup Bogdan u homiliji je rekao: "Kako razumom protumačiti svu nerazumnost i okrutnost zla koje se ovdje dogodilo. Zlo je u našem selu, u našoj župi, našem kraju prouzročilo neizmjernu patnju. Patnja još uvijek duboko i ozbiljno boli u srcima sinova i kćeri, unuka i rodbine čiji su najmiliji poginuli. Premda je većina ovdje nazočnih rođena poslije ovih strašnih zločina i danas smo zatečeni i zbunjeni provalom mržnje, provalom zla koje je u ovom selu progovorilo svom svojom ubojitom silinom i ostavilo tragove dubokog mraka, pomračenja ljudske savjesti, srca i čovječnosti. Donji Dolac nije mjesto gdje se akademski postavlja pitanje otkuda i zašto zlo na svijetu, ono se ovdje nameće iz grča proživljene nevolje, iz težine životnog iskustva naših roditelja, naše rodbine, naših milih i dragih".

Biskup Bogdan posebno je istaknuo da se mržnju ne može pobijediti mržnjom, ne može se osvetom pobijediti zlo. Ako na zlo pokušavamo odgovoriti istom mjerom, istom silom, onaj koji nam je učinio zlo je uspio. Tada se i nas odvlači u ponore mržnje i neljudskosti, upozorio je. Osvrnuvši se na pročitano evanđelje o slijepcu i farizejskoj mržnji spram Isusa i njihovu duhovnom sljepilu, biskup je istaknuo da je mržnja uvijek mrak iz koje se ne vidi cjelovita istina. Zar zaklopiti te ružne stranice naše prošlosti i osobito mlade pošteđjeti od toga. Nipošto! Kakvi su to prijedlozi? Zar se time olakšava patnja? Nije li to bijeg od teške stvarnosti, upitao je biskup. Isus jasno kaže "Istina će vas osloboditi". S istinom se valja suočiti, ma kako bila za koga bolna, poručio je biskup Bogdan.

Nakon mise kod središnjega križa na groblju izrečeno je odrješenje za poginule te održana komemoracija u kojoj su sudjelovali i govorili dr. Andrija Hebrang u ime predsjednice RH, saborski zastupnik Miro Bulj te splitsko-dalmatinski župan Zlatko Ževrnja. Govornici su istaknuli da žrtve za koje su se ovaj dan molili simboliziraju sve žrtve hrvatske države u našoj višestoljetnoj povijesti koje su pale nevine.

19. križni put mladih Požeške biskupije

Požega, 26.3.2017. (IKA) - Pod geslom „Krist danas i uvijek, naša nada“ 25. i 26. ožujka održan je 19. križni put mladih Požeške biskupije tijekom kojeg su sudionici od Ruševa preko Kutjeva do Požege prešli 50 kilometara. Pobožnost je organizirao biskupijski povjerenik za pastoral mladih Ivan Certić u suradnji s Katehetskim uredom. Ujutro 25. ožujka ispred župne crkve Uzašašća Isusova u Ruševu okupilo se šest stotina mladih hodočasnika. S pjesmom i molitvom pojedinih postaja križnog puta, koje su za tu prigodu sastavili vjeroučitelji, mladi hodočasnici započeli su prvu dionicu puta od Ruševa preko Čaglina i Bekteža do Kutjeva. Od postaje do postaje mladi su imali prigodu za ispovijed ili osobni razgovor s nekim od svećenika, kao i za trenutke šutnje i osobnu molitvu. Po dolasku u Kutjevo u kasnim popodnevnim satima hodočasnici su se uputili u župnu crkvu Rođenja Blažene Djevice, gdje je održan duhovni program s prigodom za ispovijed, a misu je zatim

predvodio prefekt u požeškom Kolegiju Marijan Pavelić. Župljani kutjevačke župe mladima su pripremili večeru nakon koje su se uputili u OŠ Zdenka Turkovića na noćenje. Sutradan, 26. ožujka, nakon doručka sudionici križnog puta izmolili su postaju ispred škole, gdje im se priključilo još četiri stotine mladih, mahom ovogodišnjih krizmanika, tako da je sveukupni broj hodočasnika narastao na tisuću. U Ferovcu su imali stanku za odmor, a potom su nastavili hod za Isusovim križem kroz Šumanovce, Cerovac i Jakšić, gdje su ih župljani dočekali okrepom. U Požegu su stigli u kasnim popodnevnim satima i odmah se uputili u katedralu, gdje je koncelebrirano misno slavlje predvodio požeški biskup Antun Škvorčević. Tijekom misnog slavlja četvorica bogoslova Požeške biskupije - Luka Čačić iz župe Lužani; Marko Dušak iz župe Nova Bukovica; Marko Milaković iz župe Jakšić i Matej Siluković, iz župe Stražeman – uvršteni su među kandidate Požeške biskupije za primanje Svetog reda đakonata i prezbiterata.

Na početku misnog slavlja biskup je istaknuo je da taj križni put ima posebnu snagu jer se odvija o 20. obljetnici utemeljenja Požeške biskupije, i što su se mladi, koračajući za Isusovim križem i razmišljajući u svom srcu i u svojoj savjesti, ohrabрили žrtvom njegove ljubavi. Zahvalivši mladima na tome, biskup ih je podsjetio da je na velikom križu za kojim su išli napisana 2007. godina, kad su mladi prije deset godina prvi puta ponijeli taj križ, i od tada ga nose svake godine, rekavši da su tijekom minulih godina mladi u njega utisnuli puno svoga mladenačkog žara, ljepote, radosti, ljubavi i žrtve, i da su oni ove godine dodali svoju ljepotu srca, vjere, nade, ljubavi i žrtve, tako da je ovaj križ postao snažnim znakom koji pamti mnoge mlade, a pamtit će i njih, ovogodišnje sudionike. Poseban pozdrav uputio je četvorici bogoslova Požeške biskupije koje su dopratili poglavari Nadbiskupskog bogoslovnog sjemeništa iz Zagrebu - Andrija Miličević, duhovnik i Ivica Cujzek, prefekt – i koji će pred mladima posvjedočiti svoje opredjeljenje za primanje svetog reda đakonata i prezbiterata, istaknuvši da je poseban dar Božji kad netko od mladih ljudi prepozna da ga Bog zove, i hrabro zakorači tim putem.

U homiliji biskup je podsjetio mlade da ima različitih pokušaja da im se protumači istina o njima, od kojih neki idu razumskim putem, i ne treba ih nikad prezreti. U neke stvarnosti života ne može se ući teoretskim putem, nego samo iskustveno. Tvrdnju je potkrijepio primjerom zaljublivanja i prijateljstva, rekavši mladima da se ne mogu u nekoga zaljubiti niti s nekim sprijateljiti čitajući i proučavajući neku knjigu, nego tek kad stanu pred konkretnu osobu, u njima se može zapaliti duhovna iskra povjerenja i prijateljstva s obzirom na tu osobu. U vjeri se upravo to događa u našem odnosu prema Isusu Kristu, rekao je biskup, istaknuvši da se povjerenjem u Krista najbolje poznaje njegovu osobu i najdublje ostvaruje blizina s njime. Potaknuo je mlade da, dok prolaze ovim svijetom, ne ostanu slijepi duhom i u mraku s obzirom na Krista, nego da mu u vjeri otvaraju svoje biće i kako bi u njegovu svjetlu točno vidjeli same sebe, jer je on jedini istinska svjetlost svijeta. Krist je posvjedočio da je svjetlost svijeta tako što je dao sebe za nas, do kraja, do u smrt - poput svijeće koja goreći na oltaru malo po malo izgara, i time što nestaje daje svjetlo i pobjeđuju mrak. Rekao je mladima da su oni na svom križnom putu išli za takvim Kristom, te opredjeljujući se za žrtvu i zalažući se za ono što je dobro, plemenito i čestito postaju svijetli i donositelji Božjeg svjetla u našu Hrvatsku u kojoj je previše mraka. Pozvao je mlade da omoguće Isusu Kristu da po njima trajno prosvjetljuje našu Hrvatsku, da ona bude uistinu zemlja svjetlosti.

Biskupijsko hodočašće vjernika Pulske biskupije

Pula, 26.3.2017. (IKA) - U pulskoj prvostolnici Uznesenja Marijina održano je 26. ožujka 17. tradicionalno biskupijsko korizmeno hodočašće vjernika Pulske biskupije. Događanje je počelo pokorničkim bogoslužjem koje je ove godine izrekao vlč. Ilija Jakovljević, vicepostulator u kauzi za kanonizaciju bl. Miroslava Bulešića. U smjernicama za ispit savjesti skrenuo je pozornost okupljenih vjernika na znakovite elemente Raspetoga Tijela, na Ljubav prema čovjeku koju ondje iščitavamo, te ih pozvao da se zapitaju koliko oni svoje ruke, noge, glavu, oči, usta i srce koriste za izgradnju svog odnosa s Bogom i na dobrobit bližnjima. Pritom je koristio citate iz pisane ostavštine bl. Bulešića koje je bilježio u promišljanjima o duhovnom životu i stremljenjima sjedinjenju s Bogom. Vjernicima je za ispovijed bilo na raspolaganju 25 svećenika. Uslijedio je križni put, koji je ove godine uzet iz molitvenika „Milosrdni Isus“, s citatima iz Dnevnika sv. Faustine Kowalske. Razmatranje je održao svećenik iz Vodnjanskoga dekanata, postaje križnoga puta čitali su vjernici i svećenici Labinskog dekanata, a misna čitanja čitači iz pulske župe sv. Ivana Krstitelja. Koncelebrirano misno slavlje predvodio je porečki i pulski ordinarij Dražen Kutleša. Tumačeći Evanđelje, kroz primjer slijepca kojemu Isus vraća vid, istaknuo kako svaki čovjek ima svoju svrhu i poslanje, te da Bog izabire po svojim, a ne ljudskim kriterijima. Slijepac biva oslobođen okova grijeha a njegov 'progledavanje' vidimo i kroz nazive koje koristi za Isusa, zove ga gospodinom, prorokom te naposljetku Spasiteljem. Kao poruku koju nam ulomak Svetoga pisma nudi biskup je istaknuo da se trebamo nastojati osloboditi sljepoće duha, a to je moguće jedino ako dopustimo Isusu da uđe u naše srce. Moramo uvidjeti potrebu da budućim naraštajima prenesemo kršćanske vrednote koje smo primili od naših starih. U svjetlu tih vrednota potrebno je nastojati imati širu sliku sebe, svoje svakodnevnice i društva općenito, trebamo moliti Boga da nam pomogne spoznati viziju budućnosti te ju nastojati realizirati na dobrobit šire zajednice. I na kraju, potrebno je moliti da nas duh ovoga svijeta ne zavede, da uvijek imamo pred očima ono najbitnije, da je krajnji cilj spasenje duše.

Mi smo svi pozvani da spoznamo sami sebe, da spoznamo za što smo stvoreni. Ponesimo danas ove četiri poruke, da temeljem njih znamo biti bolji očevi, majke, braća i sestre, jednostavno bolji prema Bogu i prema drugim ljudima. Sva naša naobrazba i materijalna dobra, sve će to propasti, jedino dobrota i ljubav ostaju. I po tome ćemo biti suđeni. Zato se zapitajmo koliko smo i što smo činili za Boga i za druge ljude. Ako nismo učinili postoji još vremena da se obratimo, i molimo da nas Bog dovede do vječnog gledanja Boga licem u lice, zaključio je biskup Kutleša.

Biskup Košić primio provincijalnu glavaricu Družbe kćeri Božje ljubavi

Sisak, 27.3.2017. (IKA) - Sisački biskup Vlado Košić primio je u ponedjeljak 27. ožujka u Biskupijskom ordinarijatu u Sisku provincijalnu glavaricu Družbe kćeri Božje ljubavi s. Gordanu Igrac zajedno s provincijalnom tajnicom s. Ivanom Margarin. Povod je bila vizitacija koju provincijalna glavarica vrši posjećujući svoje zajednice, pa tako i sestre KBLJ u Sisku i Petrinji. U srdačnom susretu provincijalka i biskup razgovarali su o redovnicama i prilikama ove Družbe Provincije Božje Providnosti koja djeluje u Sisačkoj biskupiji.

God križa

Godišnja proslava krvarenja raspela iz šibenske gradske župe sv. Križa – Dolac

Šibenik, 27.3.2017. (IKA) - God križa ili godišnja proslava krvarenja raspela iz šibenske gradske župe svetog Križa – Dolac, proslavljen je u ponedjeljak 27. ožujka svečanim misnim slavljem u crkvi Svetog Križa. Euharistiju u koncelecijaciji s umirovljenim šibenskim biskupom Antom Ivasom, župnikom župe Dolac don Krešimirom Matešom i još trojicom svećenika predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić. Nakon misnog slavlja upriličena je i procesija sa čudotvornim raspelom.

„U davna vremena prorok Izaija naviješta da će se jedna Gora uzdići iznad ostalih i da će njoj dolaziti svi narodi, plemena, jezici, sav svijet. Gora Gospodnja – Dom Božji – mjesto susreta s Bogom! Je li to neko mjesto na zemlji? Jeruzalem? Kalvarija? Kao povijesni događaj – da! Isusova smrt na križu, na kalvariji, u Jeruzalemu. Ali značenje je puno veće od jednog određenog mjesta. Ondje se dogodilo da je Bog izabrao žrtvu svoga Sina kao vrhunac iskazane ljubavi za čovjeka. To 'mjesto' kojem će se svi klanjati nije zemljopisno, već postaje simbol križa“, istaknuo je u homiliji biskup Rogić.

Pojasnio je kako je križ simbol za najokrutniju smrt u Rimskom carstvu postao znakom, Božjim izborom iskazivanja ljubavi za čovjeka. Tvrdokornost ljudskog srca Bog je odlučio omekšati najvećim iskazom ljubavi, žrtvom svoga Sina. Uputio je kako je „tajna spoznaje i naše vjere u tome da prepoznamo kako je Bog izabrao žrtvu za najsavršeniji govor ljubavi“. Onoliko te volim koliko sam se spreman za tebe žrtvovati. Bog je križ izabrao za mjeru ljubavi, darovao nam se do kraja. Hoće li nam to biti dovoljno da se ove korizme obratimo, promijenimo i Bogu na ljubav odgovorimo? Odgovor je na svakome od nas, rekao je biskup Rogić.

Dolačko raspelo doplutilo na obale Doca između 1400. i 1420. godine. Raspelo je od tog 15. stoljeća pa do danas neprekidni predmet štovanja i pobožnosti, makar mnogim današnjim Šibenčanima malo poznato ili čak potpuno nepoznato. Križ je po prastaraj predaji dopluta na jednoj gredi, a iz mora su ga izvadili ribari i odnijeli u kuću braće Šestanović, u kojoj je odmah po dolasku križa ozdravila njihova od rođenja gluhoj sestra. Taj neobični događaj uzbudio je vjernike koji su odlučili to čudotvorno propće smjestiti u katedralu, smatrajući da će to biti najprikladnije i najdoličnije mjesto. Na dogovoreni dan u svečanoj procesiji poniješe Dolačani i građani Propelo prema katedrali, ali tek što su došli pod tadašnji benediktinski samostan Sv. Katarine, kod mjesta zvanog 'Mostić' najednom se podigla strašna nevera, a more toliko nabujalo te nisu mogli dalje. Isto su pokušali i sljedeća dva dana, ali oluja nije prestajala, što su vjernici prepoznali kao Božji znak da se propće ponese i smjesti u dolačku crkvu. Šibenski biskup Bogdan Pulšić dolačku crkvu posvećenu Gospi 1421. godine posvetio je sv. Križu, a Dolac je tri godine kasnije proglasio samostalnom župom i imenovao prvog župnika. Dolačani su štovali svoje propće, ali sveopće štovanje nastalo je 1483. zbog neobične pojave koja je digla na noge cijeli grad. Te je godine, točno na Veliki četvrtak 26. ožujka u poslijepodnevnim satima dolačko propće prokrvarilo. Još se jedno čudesno krvarenje ponovilo uoči blagdana Našašća sv. Križa 2. svibnja 1812. godine.

Crkva u Hrvata

Zbor mladih PIM hodočastio u Rim

Osijek/Rim, 19.3.2017. (IKA/TU) - U nedjelju 19. ožujka članovi Zbora mladih Župe Preslavnog imena Marijina iz Osijeka uz nekolicinu župljana, predvođeni župnikom Ivanom Jurićem, zaputili su se na petodnevno hodočašće u Rim. Putovanje je počelo uvodnom molitvom u župnoj crkvi.

Prvi dan hodočašća bio je rezerviran za posjet rodnom mjestu sv. Franje i sv. Klare. Upoznavajući povijest Asiza, hodočasnici su saznali mnoge zanimljivosti o gradu iz kojeg je iznikla jedna od najbrojnijih redovničkih zajednica na svijetu. Mlađi su se sa zanimanjem odlučili i za posjet crkvama u kojima su dragi im sveci osobno produbljavali svoj odnos s Gospodinom, a svoju redovničku braću i sestre učili kako istinski slijediti Krista i živjeti s Njim.

Po dolasku u Rim odsjeli su u Domu hrvatskih hodočasnika dr. Ivan Merz. Tijekom boravka u Rimu posjetili su mnoga mjesta - bazilike, crkve, katakombe - te preostale građevine nekoć najmoćnijeg i najvećeg carstva na svijetu. Hodajući ulicama Vječnoga Grada na mnogim mjestima zamijetili su brojne tragove koji upućuju na snažnu vezu hrvatskog naroda i Petrova nasljednika te se divili saznanju o mnogobrojnim Hrvatima koji su imali snažan utjecaj na razvoj Rima i same Katoličke Crkve. Vrhunac hodočašća bio je susret s papom Franjom tijekom opće audijencije na Trgu Sv. Petra u Vatikanu.

Posljednjega dana hodočašća zbor mladih župe Preslavnog imena Marijina u znamenitom Panteonu, nekoć glavnom hramu rimskih bogova, a danas crkvi Svete Marije od mučenika otpjevao je dvije pjesme te za izvedbu dobio ovacije prisutnih. Hodočašće je završilo obilaskom Hrvatskoga papinskog zavoda i Crkve sv. Jeronima, u kojoj je svečanu, pjevanu misu, u zajedništvu sa studentima Zavoda i župnikom Jurićem, predvodio nekoć đakon i župni vikar u donjogradskoj župi, a danas rektor Zavoda, preč. Bože Radoš.

Priopćenje sa 69. redovitog zasjedanja BK Bosne i Hercegovine

U sadašnjem osjetljivom političkom trenutku biskupi podržavaju i potiču sve legalno izabrane predstavnike hrvatskog naroda da se svim demokratskim sredstvima zalažu za zaštitu i promicanje svih temeljnih ljudskih prava i sloboda svih građana Bosne i Hercegovine, ali i da se izbore za jednakopravan položaj hrvatskog naroda s druga dva naroda

Mostar, (KTA/IKA) - Biskupska konferencija Bosne i Hercegovine održala je 21. i 22. ožujka u prostorijama Biskupskog ordinarijata u Mostaru svoje 69. redovito zasjedanje pod predsjedanjem vrhbosanskog nadbiskupa metropolita kardinala Vinka Puljića, predsjednika BK BiH. Sudjelovali su svi članovi BK BiH te izaslanik Hrvatske biskupske konferencije hvarski biskup Slobodan Štambuk.

Tijekom zasjedanja s biskupima se susreo apostolski nuncij u Bosni i Hercegovini nadbiskup Luigi Pezzuto koji je pohvalio pojedine inicijative na planu odgoja svećeničkih kandidata. Pozvao je biskupe da nastave pružati znakove nade katolicima, ali i svim ljudima u BiH te kod zaposlenih u raznim institucijama buditi osjećaj odgovornosti i potrebu služenja.

Biskupi su saslušali izvješća svojih delegata s raznih susreta u zemlji i u inozemstvu te odredili delegate za predstojeće

međunarodne susrete.

Predsjednici Vijeća i Komisija BK BiH te Tajništva i Katoličke tiskovne agencije BK BiH podnijeli su izvješća o radu u 2016. godini. Pošto su saslušali izvješće o radu Vijeća za ekumenizam i dijalog među religijama i kulturama BK BiH, biskupi su zahvalili svima koji su se aktivno uključili u obilježavanje Molitvene osmine za jedinstvo kršćana te pohvalili organizatore raznih ekumenskih i dijaloških susreta koji pridonose izgradnji međusobnog povjerenja. Svjesni važnosti odgoja budućih svećeničkih kandidata, posebnu pozornost posvetili su radu Vijeća za bogoslovna sjemeništa i Vijeća za mala sjemeništa BK BiH. Zahvalili su organizatorima i sudionicima stručnih skupova na planu formacije svećeničkih kandidata.

Utvrdivši da Komisija za nauk vjere BK BiH nije uočila razlog radi kojeg bi trebala reagirati, biskupi su upoznati s radom Vijeća za sredstva društvenog priopćivanja BK BiH s posebnim naglaskom na inicijative i događanja u vezi s obilježavanjem Dana sredstava društvenoga priopćivanja u Bosni i Hercegovini, u nedjelju 25. rujna 2016. Odlučeno je da se, u skladu s Temeljnim odredbama BK BiH za televizijski, radijski i internetski prijenos liturgijskih slavlja, osnuje stručno tijelo koje će predlagati plan televizijskih i radijskih prijenosa te brinuti da prijenosi budu u skladu s liturgijskim normama.

Saslušavši izvješće o radu Vijeća za kler BK BiH, biskupi su zahvalili svim sudionicima i svima koji su sudjelovali u organizaciju Trećeg susreta svećenika u BiH održanoga 18. lipnja 2016. u Tomislavgradu. Također su dogovorili dnevni red Četvrtog međudekanskog susreta koji će se održati 27. travnja 2017. u Travniku kao još jedan od znakova povezanosti Crkve na razini Bosne i Hercegovine. Kroz izvješće o radu Vijeća za katehezu BK BiH, biskupi su dali potporu i smjernice za obilježavanje 25. obljetnice uvođenja konfesionalnog vjeronauka u škole te odobrili logo Katehetskog ureda BK BiH.

Kroz opširno izvješće o radu Pedagoškog vijeća katoličkih škola za Europu BK BiH, biskupi su imali prigodu čuti temeljne informacije o brojnim aktivnostima koje se poduzimaju na planu katoličkog školstva kao i o poteškoćama s kojima se susreću pojedini katolički školski centri ponajprije zbog nedovoljne otvorenosti nekih struktura vlasti. Informirani o radu Vijeća za laike BK BiH i Odbora za mlade BK BiH, biskupi su posebno pohvalili zauzimanje na planu pastorala mladih na biskupijskim razinama i na razini Biskupske konferencije. Kroz izvješće predsjednika Vijeća za obitelj BK BiH upoznati su o raznim inicijativama na planu pastorala obitelji i pripreme mladih za brak u posljednje vrijeme. Posebno ih raduje da Komisija Justitia et pax BK BiH, a što je vidljivo iz godišnjeg izvješća, nastoji probuditi svijesti odgovornih i uputiti na nužnost pomoći brojnim obespravljenim ljudima.

Kroz izvješće Vijeća za liturgiju BK BiH biskupi su upoznati s pojedinim aktualnim pitanjima na liturgijskom planu koja je nužno rješavati kroz aktivnu suradnju s Biskupskom komisijom HBK za liturgiju jer je riječ o Crkvi u hrvatskom narodu. Saslušali su i izvješće o radu Katoličke tiskovne agencije koja na poseban način uprisutnjuje rad Biskupske konferencije u javnosti.

Biskupi su prihvatili godišnje izvješće Misijske središnjice i Papinskih misijskih djela BiH, a raduje ih vrlo dobra suradnja s Papinskim misijskim djelima Hrvatske što je vidljivo kroz zajednički rad na promidžbenim materijalima

za Misijsku nedjelju, Djelo sv. Djetinjstva, MIVU, godišnji susret misionara, Radosnu vijest, različite tiskane materijale i misijske animacije. Zahvalni su svim animatorima i promicateljima misija kao i svima koji su svojim molitvama i konkretnom pomoću trajna potpora misionarima i misionarkama.

U sadašnjem osjetljivom političkom trenutku biskupi podržavaju i potiču sve legalno izabrane predstavnike hrvatskog naroda da se svim demokratskim sredstvima zalažu za zaštitu i promicanje svih temeljnih ljudskih prava i sloboda svih građana Bosne i Hercegovine, ali i da se izbore za jednakopravan položaj hrvatskog naroda s druga dva naroda.

Nakon što je Sveti Otac odlučio ustanoviti Dan molitve i pokore za žrtve spolnog zlostavljanja te molitve Bogu za jasniju svijest odgovornosti svih članova Crkve u pogledu osoba maloljetne dobi njoj povjerene, biskupi su odredili da taj „Dan molitve i pokore za žrtve nasilja i zlorabljenja“ u (nad)biskupijama u Bosni i Hercegovine bude petak pred Cvjetnicu - u narodu poznat i kao Cvjetni petak o čemu su pripremili zaseban Proglas.

U povodu ovogodišnjeg obilježavanja stote obljetnice Gospinih ukazanja u Fatimi, biskupi su odlučili da će u svim biskupijama biti obavljena posveta Blaženoj Djevici Mariji.

Biskupi su 20. ožujka sudjelovali na zajedničkom euharistijskom slavlju u mostarskoj katedrali Marije Majke Crkve na liturgijsku proslavu svetkovine sv. Josipa, zaštitnika Mostarsko-duvanjske biskupije. Predsjedao je kardinal Puljić, a propovijedao banjolučki pomoćni biskup Marko Semren, navodi se u priopćenju Tajništva BK BiH.

Duhovne vježbe za hrvatske svećenike i đakone iz zapadne Europe

„Biti kršćanin i navjestitelj – pogled iz Biblije“ bila je tema susreta koje je u „Wilhelm-Kempff Haus“ u Wiesbaden-Naurodu vodio prof. dr. fra Božo Lujčić

Wiesbaden-Naurod, 23.3.2017. (IKA) - „Biti kršćanin i navjestitelj – pogled iz Biblije“ bila je tema duhovnih vježbi za hrvatske svećenike i đakone iz zapadne Europe, koje su održane od 20. do 23. ožujka u „Wilhelm-Kempff Haus“ u Wiesbaden-Naurodu, u organizaciji Hrvatskoga dušobrižničkog ureda iz Frankfurta na Majni. Duhovne vježbe vodio je prof. dr. fra Božo Lujčić, OFM. Na duhovnim vježbama, koje su započele zazivom Duha Svetoga, a završile zahvalnom pjesmom „Te Deum“, okupilo se 47 sudionika iz Njemačke, Austrije, Švicarske, Francuske, Velike Britanije, Irske i Švedske.

Pozdravnu riječ uputili su ravnatelj dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu vlč. dr. Tomislav Markić i delegat za hrvatsku pastvu u Njemačkoj vlč. Ivica Komadina. Dr. Markić istaknuo je kako su duhovne vježbe važne jer obogaćuju duhovnim sadržajem, ali i međuljudskim susretima i razmjenom pastoralnih iskustava. Ujedno je podsjetio na projekte Ravnateljstva za dušobrižništvo Hrvata u inozemstvu, koje je prošle godine napunilo 50 godina od osnutka, a ove će se godine to i proslaviti. Jubilej se slavi u Zagrebu, počivje predstavljanjem knjige dr. Adolfa Polegubića „Dušobrižništvo za Hrvate u Njemačkoj“ 24. travnja, a nastavlja se 25. i 26. travnja znanstveno-stručnim skupom o 50. obljetnici i završava svečanom misom koju 26. travnja u 19 sati u zagrebačkoj katedrali predvodi zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić zajedno s hrvatskim (nad)biskupima, provincijalima i svećenicima, koji djeluju i koji su djelovali u hrvatskoj inozemnoj pastvi. Na to se nastavlja i Susret hrvatske katoličke mladeži 29. i 30. travnja u Vukovaru. Istaknuo je kako su u Uredu za mlade HBK

zadovoljni sudjelovanjem velikog broja mladih iz hrvatske inozemne pastve. Misu zadušnicu u sklopu komemoracije Bleiburške tragedije 13. svibnja u Bleiburgu predvodi đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. Ujedno je potaknuo sudionike neka podrže Ljetnu školu hrvatskoga jezika, povijesti i kulture, koja će se održati u organizaciji Ravnateljstva, Hrvatskoga katoličkog sveučilišta i Nadbiskupskog pastoralnog instituta u Zagrebu od 3. do 14. srpnja u Zagrebu, te formaciju animatora mladih u organizaciji Ravnateljstva, koja će se održati od 1. do 8. kolovoza u Baškim Oštarijama. Upoznao je sudionike i s novom facebook-stranicom Ravnateljstva, koja se čita na stranici „Ravnateljstvo dušobrižništva za Hrvate u inozemstvu“.

Na duhovnim vježbama sudjelovao je i delegat za Zapadnu Europu voditelj HKM Nica u Francuskoj vlč. Stjepan Čukman. Predstavili su se i svećenici koji odnedavno djeluju u hrvatskoj inozemnoj pastvi: dr. fra Miron Sikirić (Wiesbaden), vlč. Josip Levaković (Dublin), fra Vine Ledušić (Zürich) i trajni đakon Mladen Svoboda (Ludwigshafen).

Tijekom duhovnih vježbi dr. Lujčić održao je pet meditacija: Božji pogled na svijet čovjeka iz Božje perspektive, Nova Isusova otvorena antropologija, Zdrav i integralan čovjek Božje vladavine, Stav spram Božjega kraljevstva: stav primanja - stav djeteta i Stav spram Božjega kraljevstva – stav davanja. Dr. Lujčić istaknuo je kako pojam obraćenje uključuje promjenu, a ta je promjena shvaćena različito u Starom i Novom zavjetu. To je prije svega promjena mišljenja, nutrine. Čovjeka na promjenu uvjetuju razne vanjske i unutarnje aktivnosti. Kršćanstvo nije ideologija jer se ono mjeri prema osobi i djelu Isusa Krista, a ne prema ideji. Božje kraljevstvo nije proizvod čovjeka već Boga. Svaka promjena polazi od čovjeka kao osobe. Nema velikih promjena koje bi došle revolucijama. Istinska revolucija nastaje kad se čovjek mijenja, a onda on mijenja druge, pa i sustave. Cjelokupna stvarnost u kojoj postojimo jest riječ, a ta je stvarnost dijalog. Božje djelovanje ide prema ljudskom srcu. Sluga Božji je u odnosu prema Bogu i prema čovjeku. Isus je taj koji može pristupiti Bogu. Isus je milostiv, milosrdan. Ima suosjećanje prema drugim ljudima, kazao je, dodavši kako je čovjek po sebi otvoreno biće. Svaki pokušaj da se čovjek zatvori stvara od njega bolesnog čovjeka. Isus je bio otvoren prema Bogu i prema čovjeku, a to i njegovi učenici trebaju primjenjivati u svom životu. Razdijeljen je čovjek uvijek nezadovoljan i nesretan. Nije dobro da čovjek živi sam. Ako čovjek dugo živi sam, to može imati posljedice za njega i njegovu antropologiju. Isus je liječio bolesti. Isus nije liječio sve bolesti. Liječio je oči, uši, govor, noge, duh, gubu. To su sredstva čovjekove komunikacije. Čovjek je u svojoj biti odnos - komunikacija. Najbolje se vidi koliko je tko psihički zdrav kad se vidi što govori. Čovjek može izgledati u redu, ali mu može duh biti bolestan. Čovjek se izriče govorom, ponašanjem, gestama, ljutnjom i sl. Uvijek je važnije bit nego vanjšina. Središte čovjekova bitka je relacija, usmjerenje prema drugome. Kad govorimo o izlječenjima, govor i slušanje u Starom zavjetu spadaju u bit čovjeka. Čovjekova komunikacija izražava čovjeka. Svaki prekid te relacije pokazuje se kao bolesno stanje, što čovjeka prikraćuje i čini ga bolesnim. Isus je liječio ljude na zamolbu pojedinaca. On je usput i liječio ljude, ne sve ljude i ne sve bolesni. Nije liječio masovno. Isus istjeruje nečiste duhove. Istjerivanje je uvijek iskazivanje sile. Isus se sukobljava s nekom silom, ali nije to na razini izvanjskoga, već duha. Isusova snaga protiv neke druge duhovne snage. U tom sučeljavanju Isusa unutarnja snaga se pokazuje jačom i oslobađa čovjeka. Oslobađa ga zla koje se nalazi u njegovu

biću. Čime Isus liječi ljude? Liječi svojim duhom i svojom osobom. Samo osoba liječi osobu, samo duh liječi duh. Nezadovoljnici razaraju sebe i zajednicu. Pozitivna osoba, pak stvara pozitivnu atmosferu i zajednica je profitirala što je u toj zajednici, kazao je. „U kontekstu današnjeg vremena je potrebna komunikacija, te je potrebno izgrađivati osobu koja je otvorena prema svijetu u kojem živimo, prema ljudima s kojima radimo, a nadasve prema Bogu kao duhovnoj vertikali. Iz toga proizlazi, da naš odnos pastoralnog radnika osobito u dijaspori uza sve poteškoće, treba biti obilježen spremnošću na susret s drugim, drugačijim pa nekad nečim i negativnim i to uspjeti onda prevladati pomoću evanđelja“, zaključio je voditelj duhovnih vježbi prof. dr. fra Božo Lujčić.

Središnji događaj duhovnih vježbi bila su misna slavlja, koja je iz prigodni nagovor predvodio dr. Lujčić, a bila je prigoda i za pokorničko bogoslužje, pobožnost križnog puta i osobne molitve. Misna slavlja pjesmom su i glazbom animirali voditelj HKM Göteborg u Švedskoj vlč. Mladen Vuk i voditelj HKM Siegen u Njemačkoj vlč. Vinko Puljić.

Izjava komisije Justitia et pax BK BiH o stanju u zemlji

Sarajevo, 23.3.2017. (IKA/KTA) - Komisija Justitia et pax BK BiH objavila je izjavu o društveno-političkoj situaciji u BiH. U njoj ističu kako biskupi nikada neće podržati "bilo kakva parcijalna i, suštinski gledano, kratkotrajna politička rješenja koja će – a to nam je 20-godišnje poratno iskustvo pokazalo – radati novim nepravdama, koja bi najmalobrojniji autohtoni hrvatski narod u njegovim pravima svela na manjinu, a ujedno opstojnost države Bosne i Hercegovine ozbiljno dovela u pitanje!"

U prvom planu mora biti istinska dobrobit čovjeka, a ne uskogrudni politički i stranački interesi. U tom vidu, je li konačno sazrelo vrijeme za davno obećano „raspakiranje Daytonске kutije" i zajedničko nalaženje drugoga najboljeg mogućeg rješenja, koje će poštivati temeljna ljudska prava i činjenicu etničke, vjerske, kulturne i jezične različitosti te gospodarskih potreba cijelog društva i pravedne raspodjele društvenih dobara, ostavljamo mudrosti i zrelosti legalno izabranih političkih dužnosnika, ističe se u izjavi.

Sve ljude u vlasti potiču da teže takvom unutarnjem uređenju domovine u kojem će "svaki čovjek u svakom njezinu dijelu imati sva ljudska prava i vjerske slobode, a svaki narod biti jednakopravan u svom identitetu s druga dva naroda".

U ozračju u kojem mnogi putem medija zbunjuju, razočaravaju i plaše domaćeg „običnoga" čovjeka, "ističemo kako naša krajevna Crkva u Bosni i Hercegovini – pod time mislimo na njezin ministerijalni dio: svećenstvo i redovništvo, odnosno crkveno vodstvo – i sada, kao i do sada, čvrsto stoji uz povjereni joj narod. Naglašavamo potrebu jedinstvenosti i odlučnosti u zajedničkoj nakani sve (u)činiti kako bismo kao Katolička Crkva ostali i opstali na ovim prostorima na što nas obvezuje Kristov nalog, a i brojni poticaji Svete Stolice".

Komisija Justitia et pax BK BiH, na čelu s predsjednikom biskupom Franjom Komaricom, u izjavi potiče sve vjernike na molitvu za mir, na pouzdanje u Boga koji svime upravlja te na izgradnju "pravednog i trajnog mira u ovoj zemlji, koju je Božja providnost povjerila i nama, članovima Katoličke Crkve".

Godišnje hodočašće argentinskih Hrvata u marijansko svetište Lujan

Hrvatski vjernici u Lujan organizirano hodočaste od 1924. godine

Lujan, 26.3.2017. (IKA) - Veliki broj Hrvata okupio se u nedjelju 26. ožujka u argentinskom nacionalnom marijanskom svetištu u Lujanu. U baziliku Hrvati su ušli u procesiji, a mladi su nosili kip Majke Božje Bistričke koji je za vrijeme euharistijskog slavlja bio kod oltara. Slavlje je predvodio vlč. Dinko Krpan koji ove godine slavi 80 godina života, a u koncelebraciji je bio voditelj Hrvatskoga katoličkog središta sv. Nikole Tavelića u Buenos Airesu i delegat za Argentinu Franjevačke provincije sv. Jeronima u Dalmaciji i Istri fra Josip Peranić.

U homiliji je vlč. Krpan istaknuo kako je hrvatski narod, narod vjere koji je sa svojim radom i trudom obogatio i Argentinu. No, svoju novu domovinu obogatio je i bogatstvom vjere koje su donijeli sa svojih ognjišta. Propovjednik se dotaknuo i lika bl. kardinala Alojzija Stepinca, mučenika Crkve.

Nakon mise, kip Majke Božje Bistričke vraćen je u kriptu lujanske bazilike gdje trajno boravi. Hodočasnici su izmolili Anđeo Gospodnji, a u oproštajnom govoru, fra Josip Peranić istaknuo je kako tim hodočašćem vjernici iskazuju vjernost Majci Božjoj, jer je hrvatski narod, kao i argentinski narod izuzetno pobožan Mariji.

Pjesmom je euharistijsko slavlje uveličala klapa mladih „Vapor". Hodočasnici su druženje nastavili u prostoru družbe marista oko obiteljskog stola na koji je svatko stavio svoj doprinos, a posebno su se isticali tradicionalni hrvatski kolači.

Hrvatski vjernici u Lujan organizirano hodočaste od 1924. godine. O. Peranić je u kraćoj izjavi za Informativnu katoličku agenciju posebno istaknuo važnost da se hodočašće održava u korizmeno vrijeme. Naime, u svetištu ima više svećenika koji ispovijedaju, pa mnogi hodočasnici obave sakrament pomirenja s Bogom. Vrlo je bitno da se u ovo korizmeno vrijeme što bolje pripremimo za blagdan Kristova uskrsnuća, rekao je.

Kardinal Puljić primio posebnog izaslanika za župu Međugorje mons. Henryka Hosera

Sarajevo, 28.3.2017. (IKA/KTA) - U prostorijama Ordinarijata vrhbosanskog u Sarajevu u utorak 28. ožujka vrhbosanski nadbiskup i metropolit kardinal Vinko Puljić primio je posebnog Papina izaslanika za župu Međugorje mons. Henryka Hosera. Na kraju susreta mons. Hoser i kardinal Puljić razmijenili su prigodne darove.

Iz Apostolske nuncijature u Bosni i Hercegovini priopćeno je da će posebni izaslanik za župu Međugorje mons. Henryk Hoser susresti novinare "na završetku svoje misije, budući da nema ništa novog u odnosu na već poznate vijesti".

Inozemne vijesti

Papa službeno priznao čudo blaženih Franje i Jacinte Marto iz Fatime

Vatikan, 23.3.2017. (IKA) - Papa Franjo primio je 23. ožujka kardinala Angela Amata, prefekta Kongregacije za kauze svetih. Tom prigodom Sveti Otac je, uz odobrenje kanonizacije za 30 brazilskih i trojice meksičkih mučenika te objavu drugih dekreta, službeno priznao čudo koje se pripisuje zagovoru dvoje djece-blaženika iz Fatime: bl. Franje i bl. Jacinte Marto, kojima se Gospa ukazala, prenosi Radio Vatikan.

Papa će posjetiti Fatimu o 100. obljetnici Gospina ukazanja 12. i 13. svibnja. Bl. Franjo Marto rođen je 11. lipnja 1908., a preminuo 4. travnja 1919. godine, dok je bl. Jacinta Marto rođena 11. ožujka 1910., a preminula je 20. veljače 1920. godine.

Papa izrazio duboko žaljenje zbog žrtava napada u Londonu

Vatikan, 23.3.2017. (IKA) - Papa Franjo izrazio je duboku žalost zbog žrtava u atentatu počinjenom u središtu Londona. U brzopjavu koji je potpisao državni tajnik kardinal Pietro Parolin, i upućenom kardinalu Vincentu Nicholsu, westminsterskom nadbiskupu i predsjedniku Biskupske konferencije Engleske i Walesa, Sveti Otac izrazio je solidarnost sa svima koje je pogodila ta tragedija. Poginule je povjerio brižnom milosrđu Svemogućega Boga, na njihove obitelji zazvao božansku snagu i mir, te cijelom narodu zajamčio svoje molitve, izvijestio je Radio Vatikan.

Nada Europske unije je solidarnost

Uoči obilježavanja 60. obljetnice Rimskih sporazuma papa Franjo primio je u Apostolskoj palači u Vatikanu 27 predsjednika država i vlada Europske unije, među kojima je bio i premijer Andrej Plenković

Vatikan, 24.3.2017. (IKA) - Uoči obilježavanja 60. obljetnice Rimskih sporazuma papa Franjo primio je 24. ožujka u Apostolskoj palači u Vatikanu 27 predsjednika država i vlada Europske unije, među kojima je bio i hrvatski premijer Andrej Plenković te im istaknuo potrebu duha solidarnosti. Prema njegovim riječima, nada Europske unije je solidarnost, djelotvorni moderni antipod populizama. Pred centrifugalnim silama kao i pred napastima da se smanje ideali utemeljitelja Unije na produktivne, gospodarske i financijske potrebe ta je solidarnost danas potrebna više nego ikada, upozorio je Papa i istaknuo kako se solidarnost ne smije svesti samo dobre namjere. Ona mora biti popraćena konkretnim djelima i gestama, koja približuju bližnjega bez obzira u kakvim se situacijama nalazi. Nasuprot tome, u populizmima prevladava sebičnost, zatvara se u zagušujući uski krug koji ne dopušta prevladavanje ograničenja vlastitog mišljenja i gledanja izvan tog ograničenog kruga.

Papa je preporučio predsjednicima država i vlada članica Europske unije da počnu misliti na europski način, ako žele izbjeći suprotnu sivu jednoličnost odnosno trijumf partikularizma. Politici pripada stvaranje idealnog vodstva, koje će biti u stanju izraditi u duhu solidarnosti i supsidijarnosti, politike koje će omogućiti rast cjelokupne Unije u skladnom razvoju tako da će oni koji su u stanju brže trčati pružiti ruku onima koji idu teže naprijed. Europa je, prema Papinim riječima, zaboravila kako je teško rušiti

zidove. Svijet koji je dobro poznao dramu zidova i podjela prošlosti i sadašnjosti, shvatio je važnost napora oko stvaranje otvorene ujedinjene Europe i zajedničke volje da se ukinu one neprirodne prepreke koje su dijelile kontinent od Baltičkoga do Jadranskog mora. Toliko je truda uloženo u rušenje toga zida. Nažalost, danas se to zaboravlja, kao što se zaboravlja svijest drame podijeljenih obitelji, siromaštva i bijede zbog kojih došlo do te podjele, rekao je papa Franjo i primijetio kako se tamo gdje su pokoljenja željno očekivala propast znakova prisilnog neprijateljstva, sada raspravlja kako se riješiti opasnosti našeg vremena, počevši od dugih kolona žena, muškaraca i djece, koji bježe od rata i bijede, koji samo traže budućnost za sebe i za svoje drage. Papa Franjo potom je upozorio da je nemoguće upravljati teškom selilačkom krizom kao da se radi samo o problemima brojeva, gospodarstva i sigurnosti. Selilačko pitanje postavlja dublje zahtjeve, u prvom redu kulturne naravi. Strah koji Europa često osjeća proizlazi u prvom redu iz radikalnog gubitka svojih ideala. Društvo bez te perspektive zahvaća strah da će nam drugi oduzeti ukorijenjene običaje, lišiti nas postignutog komfora i na neki način dovesti u pitanje stil života koji se često temelji samo na materijalnom blagostanju. Bogatstvo Europe je, međutim, uvijek bilo njezino duhovno otvorenje i sposobnost postavljanja temeljnih pitanja o smislu postojanja. Postignuto blagostanje joj je na neki način odrezalo krila i smanjilo pogled, rekao je Papa i primijetio kako Europa raspolaze idealnom i duhovnom baštinom, jedinstvenom u svijetu te zaslužuje da ju se ponovno predstavi obnovljenom svježinom. To je, zaključio je Papa, najbolji lijek protiv suvremenog pomanjkanja vrednota, plodnog tla svih oblika ekstremizama. U izjavi nakon susreta s Papom predsjednik Vlade RH Plenković istaknuo je da je Sveti Otac poslao važne poruke kršćanske solidarnosti, nade, mira, otvorenosti i zadaće svih šefova država ili vlada Europske unije da u složenim globalnim okolnostima upravo oni budu ključni akteri koji će biti prvi u rješavanju problema, okrenuti se obrazovanju, mladima i pružiti ruku onima koji su u nevolji.

Papa Franjo u pastirskom pohodu Milanu

Posjet periferiji i susreti s klerom i zatvorenicima

Milano, 25.3.2017. (IKA) - Papa Franjo boravio je 25. ožujka u pastoralnom posjetu Milanu, najvažnijoj gospodarskoj metropoli i najvećoj talijanskoj dijecezi. Svoj je pohod Papa započeo na periferiji, četvrti Forlanini u istočnom dijelu grada, gdje se susreo s romskim, muslimanskim i izbjegličkim obiteljima koji žive u naselju „Case Bianche“. Stanovnici te četvrti Papi su uručili više darova, a među njima je bila i slika Gospina kipa te svećenička štola, prenosi Radio Vatikan. Papa je rekao da ga štola podsjeća na to kako u Milano dolazi kao svećenik. Istaknuo je također da je štolu ručno izradilo nekoliko mještana. Ona je podsjetnik kako je svećenik izabran iz naroda i da je u službi naroda. „Moje je svećeništvo Kristov dar, ali ste ga 'istkali' vi, naš narod svojom vjerom, naporima, molitvama i suzama“, kazao je papa Franjo. Gospina slika znak je pak da ga ona dočekuje u Milanu. „Podsjeća me na Marijinu brigu, koja je pohrlila Elizabeti ususret. To je skrb i briga Crkve koja ne čeka u gradskom središtu, već svima ide ususret, na periferije, pa i nekršćanima te nevjernicima...; ona donosi Isusa svima, koji je utjelovljena Božja ljubav i koji daje smisao našim

životima te nas spašava od zla", istaknuo je papa Franjo. Potom se uputio u milansku katedralu gdje se okupilo oko 4000 svećenika i osoba posvećena života. Papa je odgovorio na nekoliko upita, a prvi je bio što učiniti da se ne izgubi radost naviještanja. Evangelizacija je radost, odgovorio je papa Franjo podsjećajući na „Evangelii nuntiandi“, posindsku pobudnicu velikoga pape blaženoga Pavla VI., rekavši da je „najveći pastoralni dokument poslije Drugoga vatikanskog sabora, koji je još uvijek aktualan“. Govoreći o današnjim izazovima evangelizacije, rekao je da svako povijesno razdoblje ima svoje izazove. Stoga se ne smijemo bojati izazova već vjere bez izazova, vjere koju se smatra potpunom, kojoj ništa ne treba. Izazovi nam pomažu da vjera ne postane ideologija koja u sebi krije mnoge opasnosti. Izazovi nas čuvaju od zatvorene misli, a otvaraju nas širem shvaćanju objave, ustvrdio je papa Franjo.

Potom je govorio o višekulturalnom, višereligijskom i multietničkom društvu. Vjerujem da od Crkve trebamo učiti kulturu raznolikosti. Duh Sveti je učitelj raznolikosti. Ako pogledamo biskupije, svećeništvo, naše zajednice i redovničke družbe, zamjećujemo mnoge karizme i mnogostrukost življenja vjere. Jedna je Crkva u mnogovrsnom iskustvu, to je bogatstvo Crkve. U svojoj povijesti i svojem životu Crkva je iskusna u upravljanju različitostima. Vidjeli smo i gledamo svašta; veliko bogatstvo ali i mnoge užase i zablude. To nam pomaže da shvatimo suvremeni svijet, priznajući njegove pozitivne i negativne strane. Pomaže nam također da prepoznamo neumjerenosti uniformiranosti i relativizma, koje nastoje izbrisati jedinstvo različitosti i međuovisnosti, primijetio je Sveti Otac dodajući: Crkva je jedna u različitostima koje čine jedinstvo.

Odgovarajući zatim na pitanje trajnog đakona o đakonskoj ulozi u Crkvi, rekao je kako je opasno đakona smatrati 'polusvećenikom' i 'polulaikom', jer se tako oduzima snaga đakonske karizme. Vi imate jasnu karizmu u Crkvi. Đakonat je posebno zvanje, služenje je vaša karizma, a to je obilježje Božjega naroda. Đakon je čuvar služenja u Crkvi: čuvar Riječi, služenje kod oltara, služenje siromašnima. Vaša je zadaća da nas vjernike podsjećate kako je vjera, u svojim mnogovrsnim očitovanjima – zajednička liturgija, osobna molitva, razni oblici milosrđa, i u okolnostima života, laičkoga, posvećenog i obiteljskoga, služenje Bogu i braći, kazao je Papa.

Nakon što je na katedralnom trgu s vjernicima izmolio Anđeo Gospodnji, Papa se s domaćinom milanskim nadbiskupom kardinalom Angelom Scolom uputio prema zatvoru San Vittore. Tamo su Papu dočekali područni upravitelj lombardijskih, pijemontskih i ligurijskih zatvora Luigi Pagano, upraviteljica zatvora San Vittore Gloria Manzelli; glavna povjerenica i zapovjednica zatvora Manuela Federico te zatvorski kapelan don Marco Recalcati. Papa Franjo potom je u predvorju zatvora pozdravio osoblje zatvorske uprave i policije, a onda je krenuo u obilazak različitih dijelova zatvora kako bi se osobno susreo sa zatvorenicima, s kojima je zatim i objedovao.

Open Doors: 215 milijuna kršćana izloženo progonu

Bruxelles, 25.3.2017. (IKA) - Treću godinu zaredom progon kršćana diljem svijeta obara tužne rekorde. 215 milijuna kršćana diljem svijeta izloženo je progonu - zastrašujući je to podatak s kojim je zastupnike Europskog parlamenta, članove radne skupne za međukulturalni i međureligijski dijalog Europske pučke stranke, među kojima je i hrvatska zastupnica Marijana Petir, upoznao direktor organizacije Open Doors Micael Varton.

Izvrješće organizacije Open Doors za 2017. godinu otkriva kako je 215 milijuna kršćana u pedeset zemalja koje se nalaze na Open Doors ljestvici izloženo progonu, dok je njih 948 ubijeno u 2016. godini zbog njihove vjere. Kršćani su najpogođeniji sukobima na Bliskom istoku, gdje se njihov broj smanjio s 20% na svega 5%. Jugoistočna Azija je također žarište vjerskog progona. „Progoni kršćana svakoga dana poprimaju nove zastrašujuće razmjere, dok svijet ostaje nijem opterećen drugim problemima. No, ima li većeg zločina od oduzimanja ljudskih života i ograničavanja slobode misli, savjesti i vjeroispovijesti“, upitala je zastupnica Petir prisutne te dodala: „Europski je parlament već osudio genocid koji se provodi nad kršćanima u Iraku i Siriji, no kršćani diljem svijeta trebaju našu pomoć. Ove brojke su alarm koji zvoni na uzbunu, ne smijemo dopustiti da one iz godine u godinu rastu!“

Sjeverna Koreja, u kojoj je zakonom zabranjeno biti kršćanin, već šesnaestu godinu za redom drži prvo mjesto na ljestvici zemalja u kojima je najopasnije biti kršćanin, a slijede ju Somalija, Afganistan, Pakistan i Sudan - u ove četiri zemlje progon kršćana je u 2016. godini pojačan u odnosu na prethodnu. Najnasilnije je u Pakistanu koji se nalazi prvi na listi razine nasilja, čak i ispred Sjeverne Koreje. Bangladeš, Laos, Butan i Šri Lanka prvi su se puta ove godine našli na listi što skreće pažnju i brigu na azijski prostor. Indija se nalazi na najvišem mjestu ljestvice ikad s četrdesetak zabilježenih incidenata na mjesečnoj bazi, uključujući premlaćivanja svećenika, spaljivanje crkava i maltretiranje vjernika.

Primarni uzrok - islamski ekstremizam, koji je glavni okidač nasilja nad kršćanima u ukupno 35 od 50 zemalja na listi, osnažen je novim - etničkim nacionalizmom. Dok je on, naime, u zapadnim zemljama zauzeo oblik borbe protiv struktura, u Aziji se etnički nacionalizam odražava borbom protiv manjina potaknut dramatičnim religijskim nacionalizmom i nestabilnošću vlasti. Uobičajeno je i veoma lako nestabilnim vladama zadobiti podršku za nasilje nad kršćanima. Posljednje statistike pokazuju kako je 1188 crkava uništeno ili napadnuto u protekloj godini, uključujući njih 97 u Europi.

Blaženima proglašeno 115 mučenika iz doba Španjolskoga građanskog rata

Almeria, 25.3.2017. (IKA) - U Almeriji u Španjolskoj 25. ožujka kardinal Angelo Amato, pročelnik Kongregacije za proglašenje svetih, predvodio je misu s obredom beatifikacije 115 mučenika iz vremena Španjolskoga građanskog rata: svećenika i laika, muškaraca i žena, koji su zbog svoje vjere 1936. godine mučeni i ubijeni. Umrli su praštajući svojim ubojicama. Među njima je bio i svećenik Alvarez-Benavides y de la Torre, dekan katedrale u Almeriji. Tih se godina u Španjolskoj razbuktao veliki progon nad Crkvom, nad njezinim službenicima i vjernicima, koji je stajao života više tisuća ljudi, muškaraca i žena, laika i Bogu posvećenih osoba, ubijenih samo zato što su bili katolici, rekao je kardinal Amato u razgovoru za Radio Vatikan. Spominjemo ih se jer nam je dužnost sjećati se, kako se ne bi zaboravila ta neusporediva baština poslušnosti Bogu života i Njegovoj riječi ljubavi. Spominjemo ih se zato što želimo ponovno istaknuti da je kršćanstvo religija ljubavi i života, te da se protivi svakom obliku zlostavljanja i nasilja, dodao je kardinal.

Dajući primjer samo troje od tih 115 mučenika, kardinal Amato najprije je spomenuo dekana katedrale u Almeriji, don Josea Alvarez-Benavidesa y de la Torre, za kojega svjedoci tvrde da je bio pastir istaknute osobnosti,

izvanredne karizme i primjernih kreposti. Nakon što je uhićen, krajem srpnja 1936., njegov je zatvor postala brodica za prijevoz željeza. Unatoč nemogućim uvjetima na brodici, don Jose je među zatočenicima uspio potaknuti raspoloženje za sabranost i molitvu. Pod bezbrojnim je i okrutnim oblicima mučenja od njega traženo da zaniječe vjeru i prokune Kristovo ime, ali odupirao se tomu do kraja. Ubijen je strijeljanjem, ispovijedajući Krista Kralja i praštajući svojim ubojicama.

Osim svećenika bilo je i laika, rekao je kardinal Amato te posebno spomenuo 34-godišnjega Luisa Beldu y Soriana de Montoyu, člana Katoličke akcije i državnoga odvjetnika. Bio je vrlo pobožan, brinuo se kako pomoći potrebitima koji su mu se obraćali. Volio je Crkvu, bio vjeran Papi i poslušnan biskupu. Dragovoljno se predao vojnicima da ne bi u opasnost došla njegova obitelj. Jedini je razlog njegova zatočeništva i mučeništva bio to što je bio katolik, dodao je kardinal Amato.

Jedna od žena ubijenih iz mržnje prema vjeri bila je 49-godišnja Carmen Godoy Calvache. Bila je vrlo milostiva i velikodušna, te je novac trošila za karitativna djela. Ako su nečija djeca imala zdravstvenih problema, slala je liječnika i plaćala troškove. Na samom početku progona oduzeta su joj sva njezina dobra: novac, bankovni računi, i ostala imovina. Čak su zauzeli i njezinu kuću. Bila je zatočena i podvrgnuta svim mogućim mučenjima, posebice od strane žena vojnika. Na kraju su ju, svu izmučenu, zakopali dok je još bila živa.

To su samo tri primjera, ali svi su mučenici bili dobre osobe, i potpuno nedužne, rekao je kardinal, ističući da je tu pred nama, s jedne strane dostojanstvo dobra, a s druge nerazumna glupost zla. Danas smo zahvalni novim blaženicima za njihovo svjedočanstvo vjernosti Kristu, i odanosti krsnim obećanjima. Divimo im se i iskazujemo poštovanje kao primjerima praštanja i nadahniteljima dobra, istaknuo je kardinal Amato.

Milijun hodočasnika na Papinoj misi u Monzi

Papin pastirski pohod Milanu završen susretom s 80.000 mladih

Monza, 25.3.2017. (IKA) - U propovijedi na misnom slavlju s gotovo milijun vjernika koje je na blagdan Blagovijesti, 25. ožujka, predvodio u parku u Monzi papa Franjo istaknuo je kako „smo u evanđeoskom odlomku čuli najvažniji navještaj svoga života“, koji on rado čita u svjetlu navještaja o rođenju Ivana Krstitelja. Navještaj Ivana Krstitelja događa se u važnom liturgijskom trenutku u Hramskome svetištu, dok se navještaj Isusova začeca događa u zagubljenom kraju Galileje, u perifernom mjestu koje i nije na dobrom glasu – u bezimenoj kući djevojke Marije. Taj kontrast naznačuje da se novi Božji hram, novi susret Boga sa svojim narodom, neće dogoditi na mjestima na kojima to obično očekujemo, nego na marginama, na periferijama, poručio je Sveti Otac. Bog je onaj koji ima inicijativu i ulazi u naš život; u naše kuće, u naše svakodnevne borbe. Najljepši navještaj koji možemo čuti jest onaj: „Raduj se, Gospodin je s tobom!“ Radost koja daje život; nada koja u svijetu postaje tijelom po kojemu svoj pogled upiremo prema sutra, na stav koji imamo prema drugima. Radost koja postaje solidarnost, prihvat i milosrđe prema svima. U ovim vremenima bremenitim mnogim mislima, dok bol kuca na mnoga vrata, a u mladima raste nezadovoljstvo zbog nedostatka stvarnih prigoda, kao da nam vrtoglavi ritam kojemu smo podložni krade nadu i radost, upozorio je Papa te na pitanje kako je moguće danas živjeti radost Evanđelja i je li moguća kršćanska nada u ovoj situaciji – ovdje i sada, istaknuo tri ključa koje Anđeo nudi kao pomoć u prihvaćanju poslanja

koje nam se povjerava. Prvo je sjećanje. Anđeo Mariju podsjeća na Božje obećanje dano Davidu, kao plod saveza sklopljenog s Jakovom. Marija je kći saveza. Mi smo danas također pozvani „sjetiti se“, baciti pogled na svoju prošlost kako ne bismo zaboravili odakle dolazimo. Sjećanje nam pomaže da ne ostanemo zarobljenici govorenja koje – kao jedini način rješavanja sukoba – sije lomove i podjele. Sjećanje je najbolji protuotrov koji nam je na raspolaganju pred magičnim 'rješenjima' podijeljenosti i zastranjenja, kazao je Papa. Drugo je pripadnost Božjemu narodu. Članovi smo velikoga Božjeg naroda sastavljenog od tisuća lica sudbina i podneblja, narod mnogih kultura i nacija, pozvan prihvatiti različitosti te ih s poštovanjem i kreativno integrirati. Narod koji je pozvan slaviti novost koja dolazi od drugih, koji ne strahuje od granica i koji se ne plaši prihvatiti onoga koji je u potrebi, jer zna da je uz njega prisutan i njegov Gospodin, rekao je Sveti Otac. Treće je, pak, mogućnost nemogućega. „Ta Bogu ništa nije nemoguće“ – Anđelov je odgovor Mariji... Kada vjerujemo da sve isključivo ovisi o nama, ostajemo zatvorenci vlastitih sposobnosti, snaga i svojih kratkovidnih obzorja. Kada, naprotiv, dopustimo da nam se pomogne; da nas se savjetuje i kada se otvorimo milosti, izgleda da ono nemoguće postaje stvarnost. Bog nastavlja tražiti svoje saveznike; osobe sposobne vjerovati; sposobne sjećati se i osjećati pripadnicima Božjeg naroda, kao suradnici stvaralaštva Duha. Bog još uvijek traga za srcima sposobnima čuti njegov poziv i utjeloviti ga ovdje i sada, zaključio je papa Franjo.

Posljednja postaja njegova desetosatnog pohoda Milanu bio je susret s 80.000 mladih, krizmanika i njihovih roditelja na stadionu „San Siro“. Sveti Otac odgovorio je na pitanja što mu je kao mladiću pomoglo rasti u prijateljstvu s Isusom, kako prenijeti ljepotu vjere djeci, a da to ne bude dosadno, naporno ili autoritativno te o nužnosti suradnje u obrazovanju. Na se kraju osvrnuo na „ružni fenomen“ maltretiranja u školama. Potaknuo je učitelje da pripaze na maltretiranje te je mlade pozvao da obećaju Isusu da nikada neće maltretirati svoje vršnjake.

Val socijalnih prosvjeda u Gvajani

Vatikan, 28.3.2017. (IKA) - Val socijalnih prosvjeda već nekoliko dana potresa Gvajanu. U ponedjeljak 27. ožujka nezadovoljstvo je preraslo u opći štrajk koji su jednoglasno pokrenula 37 sindikata okupljena u Uniji gvajanskih radnika. Glavni razlozi nezadovoljstva stanovništva su rastuća nesigurnost, visoka stopa nezaposlenosti od 22% , neuravnoteženo gospodarstvo, te nedovoljna dostupnost zdravstvene skrbi i obrazovanja. Među nezaposlenima je čak 40% mlađih od 24 godine, a stanje pogoršava snažan demografski rast te stalna imigracija. Vlada poziva na smirivanje stanja i dijalog, a posebno je zabrinuta zbog blokade svemirskog centra u Kourou. Premijer Bernard Cazeneuve najavio je da će na mjesto nemira uputiti izaslanstvo ministara kako bi pokušali riješiti krizu i osigurati normalan život u zemlji.

Biskup glavnoga grada Cayennea, mons. Emmanuel Lafont, u izjavi za Radio Vatikan kazao je da je ovakav slijed događaja bio očekivan. On je sam u nekoliko navrata upozoravao na mogućnost izbijanja nemira s obzirom da je bilo očito da stanovništvo više neće moći podnositi sve teže uvjete života.

Prilog dokumenti

„Nada utemeljena na Riječi“ (usp. Rim 15, 1-2.4-5)

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 22. ožujka 2017. – Papin apel

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Unatrag već nekoliko tjedana apostol nam Pavao pomaže bolje razumjeti u čemu se sastoji kršćanska nada. Rekli smo da nije posrijedi optimizam, nego nešto drugo. A apostol nam pomaže to shvatiti. Danas to čini povezujući nadu s dva stava, tako važna za naš život i naše iskustvo vjere: to su „postojanost“ i „utjeha“ (rr. 4 i 5). U odlomku iz Poslanice Rimljanima koji smo upravo čuli spominju se dvaput: prvo u odnosu na Sveto pismo, u zatim i u odnosu na samoga Boga. Koje je njihovo dublje i pravo značenje? Na koji način bacaju svjetlo na stvarnost nade? Ta dva stava: postojanost i utjeha.

Postojanost bismo mogli definirati i kao strpljenje: to je sposobnost podnositi, nositi na svojim plećima, ostati vjeran, pa i onda kad se breme čini previše teškim, neizdrživim i kad se nađemo u iskušenju da na sve gledamo negativno i napustimo sve i svakoga. Utjeha je, s druge strane, milost koja se sastoji u tome da znamo otkriti i pokazati u svakoj situaciji – pa i u onima koje su najviše obilježene razočaranjem i patnjom – Božju prisutnost i samilosno djelovanje. Sveti nas Pavao pak podsjeća da nam postojanost i utjeha na poseban način dolaze iz Svetoga pisma (r. 4), to jest iz Biblije. Naime, Božja nas riječ, u prvom redu, potiče upravitelj svoj pogled prema Isusu, bolje ga upoznati i njemu se suobličiti, biti sve više njemu slični. Nadalje, Božja riječ nam otkriva da je Gospodin uistinu „Bog postojanosti i utjehe“ (r. 5), koji uvijek ostaje vjeran svojoj ljubavi prema nama, to jest on je postojan u ljubavi prema nama, ne umara se ljubiti nas! Postojan je: uvijek nas ljubi! On se također brine za nas, prekrivajući naše rane milovanjem svoje dobrote i milosrđa, to jest tješi nas. Ne umara se ni tješiti nas.

U vezi s tim može se razumjeti također Apostolova izjava kojom započinje taj odlomak: „Mi jaki treba da nosimo slabosti slabih, a ne da sebi ugađamo“ (r. 1). Ovaj izraz „mi jaki“ mogla bi nam se učiniti ponešto preuzetnom, ali u logici Evanđelja znamo da nije tako, štoviše, upravo suprotno, jer naša snaga ne dolazi od nas, nego od Gospodina. Tko u vlastitom životu kuša Božju ljubav i njegovu utjehu, može, štoviše, dužan je, biti blizu najslabijoj braći i preuzeti na sebe teret njihove slabosti. Ako budemo blizu Gospodinu, imat ćemo snage biti blizu najslabijima, najpotrebnijima i tješiti ih i bodriti. To je značenje toga teksta. Mi to možemo činiti bez ugađanja sebi, osjećajući se jednostavno „kanalom“ kojim se prenose Gospodinovi darovi; i tako se na konkretan način postaje „sijač“ nade. To je ono što Gospodin od nas traži, s onom snagom i sposobnošću tješnja, biti sijačima nade. A danas je itekako potrebno širiti nadu, ali to nije lako...

Plod ovog načina života nije neka zajednica u kojoj neki pripadaju „klasi A“, to jest jakima, a ostali „klasi B“, odnosno slabima. Umjesto toga, plod toga je, kako Pavao kaže, „da međusobno budete složni po Kristu Isusu“ (r. 5). Božja riječ jača nadu koja se na konkretan način pretvara u zajedništvo, dijeljenje, uzajamno služenje. Jer i onaj koji je „jak“ prije ili kasnije se nađe u situaciji u kojoj doživi vlastitu slabost i da treba utjehu drugih; i obratno, u slabosti se uvijek može pružiti osmijeh ili pomoć bratu u nevolji. I

takva zajednica „jednodušno, iz jednoga grla, slavi Boga“ (usp. r. 6). Ali sve je ovo moguće ako se u središte stavi Krista i njegovu Riječ, jer on je „jaki“, on je onaj koji nam daje snagu, koji nam daje strpljivost, koji nam daje nadu, koji nam daje utjehu. On je taj „jaki brat“ koji se brine za svakog od nas: svi naime imamo potrebu da nas Dobri Pastir stavi na svoja ramena i da oćutimo na sebi njegov nježni i brižni pogled.

Dragi prijatelji, nikad nećemo dovoljno zahvaliti Bogu za dar njegove Riječi, koja se uprisutnjuje u Svetom pismu. Ondje se Otac Gospodina našega Isusa Krista objavljuje kao „Bog postojanosti i utjehe“. Ondje postajemo svjesni toga kako se naša nada ne temelji na našim sposobnostima i snagama, nego na Božjoj pomoći i na vjernosti njegove ljubavi, na snazi i utjesi Božjoj. Hvala!

[U sklopu pozdrava vjernicima na talijanskom jeziku]

Pozdravljam sudionike susreta ravnateljâ zaklade Migrantes i potičem ih da se nastave zalagati za prihvaćanje i primanje izbjeglica i prognanika, pospješujući njihovu integraciju i vodeći računa o pravima i obavezama kako onih koji ih primaju tako i samih izbjeglica i prognanika. Ne zaboravimo da je taj današnji problem izbjeglica i migranata najveća tragedija koja je snašla čovječanstvo nakon Drugoga svjetskog rata.

Apel Svetoga Oca

Pozivam sve zajednice da predstojeći susret od 24. i 25. ožujka prožive s vjerom, kako bi iznova otkrili sakrament pomirenja: „24 sata za Gospodina“. Želim da i ove godine taj povlašten trenutak korizmenog hoda bude upriličen u mnogim crkvama kako bi se iskusio radosni susret s Očevim milosrđem, koji sve prihvaća i svima oprašta.

Svi trebamo Kristovo svjetlo

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 26. ožujka 2017.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

U središtu Evanđelja ove Četvrte korizmene nedjelje su Isus i čovjek slijep od rođenja (usp. Iv 9, 1-41). Krist mu vraća vid i izvodi to čudo nekom vrstom simboličkog rituala: najprije miješa zemlju sa slinom i tom smjesom premazuje slijepcu oči; zatim mu naređuje da ode i opere se u kupalištu Siloamu. Čovjek odlazi, pere se i vid mu se vraća. Bio je slijep od rođenja. Tim se čudom Isus očituje i očituje se nama kao svjetlo svijeta; a slijepac od rođenja predstavlja svakog od nas, koji smo stvoreni da upoznamo Boga, ali smo zbog grijeha kao slijepci, trebamo novo svjetlo; svi trebamo novo svjetlo: svjetlo vjere, koje nam je Isus darovao. Naime taj slijepac iz Evanđelja, nakon što je progledao, otvara se otajstvu Krista. Isus ga pita: „Ti vjeruješ u Sina Čovječjega?“ „A tko je taj, Gospodine, da vjerujem u njega?“, odgovara ozdravljeni slijepac (r. 36). „Vidio si ga! To je onaj koji govori s tobom!“ (r. 37). „Vjerujem, Gospodine!“ i pada ničice do njegovih nogu.

Ova nas epizoda navodi na razmišljanje o našoj vjeri, našoj vjeri u Krista, Sina Božjega, i istodobno se odnosi također na krštenje, koje je prvi sakrament vjere: sakrament koji nam daje „izaći na svjetlo“ po preporođenju vodom i Duhom Svetim, upravo kao što se dogodilo slijepcu od rođenja,

kojem su se otvorile oči nakon što se oprao u vodi kupališta Siloama. Čovjek slijep od rođenja i ozdravljen predstavlja nas kad ne shvaćamo da je Isus svjetlo, „svjetlo svijeta“, kad ga tražimo negdje drugdje, kad se radije uzdamo u mala svjetla, kad tapkamo u mraku. Činjenica da taj slijepac nema ime pomaže nam vidjeti u njegovoj povijesti kao u nekom zrcalu svoje lice i svoje ime. I nas je Krist „prosvijetlio“ na krštenju, a zatim smo pozvani vladati se kao djeca svjetlosti. A živjeti kao djeca svjetlosti zahtijeva radikalnu promjenu u razmišljanju, sposobnost prosuđivati ljude i stvari prema drugoj ljestvici vrijednosti, koja dolazi od Boga. Sakrament krštenja, naime, zahtijeva od nas da izaberemo živjeti kao djeca svjetlosti i hodimo u svjetlu. Ako vam sada postavim pitanje: „Vjerujete li da je Isus Sin Božji? Vjerujete li da vam može promijeniti srce? Mislite li da on može učiniti da promatramo stvarnost kao što je on vidi, a ne kao što je vidimo mi? Vjerujete li da je on je svjetlost, da nam daje pravo svjetlo?“ Što biste odgovorili? Neka svako odgovori u svome srcu.

Što znači imati pravo svjetlo, hoditi u svjetlu? To znači prije svega napustiti lažna svjetla: hladno i površno svjetlo predrasude protiv drugih, jer predrasuda izobličuje stvarnost i svaljuje na nas breme mržnje protiv onih koje sudimo bez milosti i nemilosrdno osuđujemo. To je kruh svagdašnji! Kad se naklapa o drugima, ne hodi se u svjetlu, već u sjeni. Još jedno svjetlo koje je lažno, jer je zavodljivo i dvoznačno, jest osobni interes: ako ljude i stvari procjenjujemo na temelju kriterija naše koristi, našega zadovoljstva, našega ugleda, nismo istinoljubivi u odnosima i situacijama. Ako idemo tim putem traženja isključivo osobne koristi, tada živimo u sjeni.

Neka nam Blažena Djevica, koja je prva prihvatila Isusa, svjetlo svijeta, isprosi milost da iznova prigrlimo u ovoj korizmi svjetlo vjere i ponovno otkrijemo neprocjenjivi dar krštenja, koji smo svi primili. I neka nas to novo prosvjetljenje preobrazi u stavovima i djelima, da i mi, počevši od svoga siromaštva i svoje neznatnosti, postanemo nositelji zrake Kristova svjetla.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

jučer su u Almeriji, u Španjolskoj blaženima proglašeni Jose Alvarez-Benavides y de la Torre i stotinu i četrnaest drugova mučenika. Ti svećenici, redovnici i laici bili su herojski svjedoci Krista i njegova evanđelja mira i bratskog pomirenja. Neka njihov primjer i njihov zagovor podupru Crkvu u njezinima naporima oko izgradnje civilizacije ljubavi.

Pozdravljam ve vas, hodočasnike iz Rima, Italije i drugih zemalja, posebno hodočasnike iz Cordobe (Španjolska), mlade iz pariškog zavoda Saint-Jean de Passy, vjernike iz Loreta, Quartu Sant'Elene, Rendea, Maiorija, Poggiomarina i mlade iz dekanata „Romana-Vittoria“ u Milanu. Kad već spominjem Milano, želim zahvaliti kardinalu milanskom nadbiskupu i cijelom milanskom puku na toploj jučerašnjoj dobrodošlici. Doista sam se osjećao kao kod kuće, i to sa svima, vjernicima i nevjernicima. Hvala vam velika, dragi stanovnici Milana, i reći ću vam nešto: osvjedočio sam se da je istina ono što kažu: „U Milanu vas dočekaju col coeur in man (sa srcem na dlanu)“.

Svima želim ugodnu nedjelju. Molimo vas, ne zaboravite moliti za mene. Dobar ručak i doviđenja!

Prilog prikazi

Novi broj Riječkog teološkog časopisa posvećen profesorskom radu riječkog nadbiskupa mons. dr. Ivana Devčića

Objavljen je drugi broj Riječkog teološkog časopisa za 2016. godinu u izdanju Teologije u Rijeci, područnog studija Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Zagrebu. Ovaj broj časopisa ne objavljuje, kao što to redovito biva, radove sa znanstvenih simpozija ili teološko-pastoralnih seminara, već je sadržaj vezan uz osobu riječkog nadbiskupa Ivana Devčića. Naslov broja je: „Mlada generacija filozofa Ivanu Devčiću. filozofu dijaloga i života. Broj je posvećen profesorskom radu riječkog nadbiskupa mons. dr. Ivana Devčića. Naime, kao predavač na Katedri filozofije, nadbiskup Devčić aktivan je od 1980. godine, pa su njegovi mlađi suradnici, filozofi Aleksandra Golubović, Saša Horvat i Franjo Mijatović, u svojstvu gostujućeg uredništva ovoga broja časopisa, željeli na taj način izreći svoju zahvalu za njegov akademski rad uoči 70. godine života. U članku „Umjetnost kao preobražavanje vremena i prostora – Kupareovo odgonetavanje zagonetke umjetnosti“ Ivan Dodlek piše o Rajmundu Kupareu koji je u svojim estetičkim razmatranjima smatrao da se bitne značajke umjetnosti mogu otkriti samo iz iskustva susreta s umjetničkim djelima, koja nam u dimenziji umjetničkih simbola priopćavaju ljudske osjećaje, misaone sadržaje i težnje. Po njemu, specifično umjetničko stvaralaštvo vodi prema simboličkoj višeslojnosti umjetnosti koja se u konkretnoj pojavnosti objavljuje kao zagonetka. Aleksandra Golubović u članku „Prilog razumijevanju tumačenja Božjih atributa u Petrićevoj Novoj sveopćoj filozofiji“ želi postaviti okvire za raspravu o opisu i shvaćanju Boga i božanskih atributa u djelu Panarchija, našeg najpoznatijeg renesansnog filozofa Frane Petrića. Bruno Matos prikazao je problematiku sekularizacije u filozofskom istraživanju riječkog nadbiskupa Ivana Devčića. Autor ističe temeljne postavke razumijevanja sekularizacije i dijaloga sa sekularizmom u filozofskoj misli dr. Devčića. Franjo Mijatović u članku „Biti zviždač (parezijast): vrlina hrabrosti ili porok ludosti“ piše o angažiranosti pojedinaca-zviždača u socijalno-političkom kontekstu, ističući kako se sve više otkrivaju i etičko-filozofijske implikacije samoga zviždanja. Autor tvrdi kako zviždanje kao vrlina nije izoliran predmet, odnosno da su njezini korijeni u samoj istini informacija kojima zviždači raspolažu i koje su od krucijalne važnosti za svakog pojedinca i društvo koje te informacije prima. Saša Horvat i Josip Oslić u članku „Kritička promišljanja Ante Matkovića o dijalogu neuroznanosti, teologije i filozofije po pitanju čovjeka“ prikazuju promišljanje poznatoga hrvatskog neurokirurga dr. Ante Matkovića o tome kako ostvariti interdisciplinarni dijalog prirodnih znanosti, filozofije i teologije. Danijel Tolvajčić u članku „Teodiceja stvaranja duša' Johna Hicka. Prikaz i kritički osvrt“ donosi prikaz i kritičku analizu „teodiceje stvaranja duša" Johna Hicka koji, u opreci s tradicionalno općeprihvaćenim augustinijanskim tipom teodiceje, slijedi crkvenog oca Ireneja i interpretira naš svijet i razna zla kao nužne etape u procesu stvaranja duša i evoluiranja prema zrelijem stanju.

Drugi dio časopisa donosi tri članka koja nisu vezana uz filozofiju. Talijanski teolog Severino Dianich objavljuje članak „Učiteljstvo pape Franje – nove perspektive“. Autor učiteljstvo pape Franje stavlja u kontekst današnja sekularizirana svijeta u kojemu se gube nekadašnje razlike između kršćanskih zemalja i misijskih područja, pri čemu

objašnjava promjenu značenja naširoko korištenog pojma nove evangelizacije uspoređujući elemente novosti u sadržaju i načinu vršenja učiteljstva pape Franje u odnosu na prethodne pontifikate Ivana Pavla II. i Benedikta XVI. Članak Marka Medveda o Rijeci kao središtu biskupije opisuje biskupijsku pripadnost Rijeke i pokušaje osnutka biskupije kroz povijest, sve do 20. stoljeća u kojem se 1925. godine osniva biskupija, a 1969. nadbiskupija-metropolija. Rad Ivana Šarčevića bavi se poznatim češkim intelektualcem i političarom Václavom Havelom, disidentom režima i potom nositeljem najviše vlasti, koji je toliko obilježio našu epohu da se njegovo bavljenje politikom po njemu naziva – havelovskom politikom. Autor piše o Havelovu nastojanju da politiku prožme duhovnom i moralnom dimenzijom te da se sve ljudsko djelovanje zasniva na metafizičkoj odgovornosti za bližnje i cjelinu. Časopis na kraju donosi i prikaz dviju knjiga. (ika-ha/sa)

„Križni put oca i majke“

Autorice vjeroučiteljice Marine Šimić

Splitsko-makarska nadbiskupija je ususret Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu 2018. godine objavila „Križni put oca i majke“, autorice vjeroučiteljice Marine Šimić. Prigodne meditacije za pobožnost križnoga puta obogaćene su umjetničkim slikama ak. slikara Josipa Botterija Dinija.

Popratnu riječ za knjižicu napisao je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. Obracaajući se očevima i majkama nadbiskup, između ostaloga, kaže: „Svjesni smo da ste kao roditelji izloženi današnjim kalvarijama životne nesigurnosti, idejnih strujanja i društvenih trendova. U poteškoćama i iskušenjima niste sami. Crkva vas s posebnom ljubavlju prati i krijepi u uzvišenom i nezamjenjivom roditeljskom poslanju.“ U godinama pripreme za nacionalni susret obitelji, a koje su posvećene očinstvu i majčinstvu, nadbiskup poziva roditelje da prepoznaju milosno vrijeme za svoj duhovni rast. „Pri tom posebno mislim na korizmu kao povlašteno vrijeme duhovne sabranosti i na obitelj kao mjesto življenja korizmenih plodova. Neka vam u tome pomognu i ova razmatranja Križnog puta oca i majke.“

U nastavku nadbiskup Barišić ističe da se Isusov križni put nastavlja u roditeljskom poslanju. „Isus ulazi u vašu svakodnevnicu zabrinutosti za djecu, zauzetosti poslom, međusobnog otuđenja, nesigurnosti egzistencije i svekolike ugroženosti obitelji te vam po svom križu i patnji objavljuje svoju ljubav. Odgovorite mu sakramentalnim životom, obiteljskom molitvom, milosrdem i praštanjem. Učinite obitelj prenositeljicom vjere i odgojiteljicom u kršćanskom življenju. Razmatrajte otajstva Kristove muke u svjetlu života Svete Obitelji izivite svoje poslanje u međusobnoj radosti i ljubavi kako bi preporođeni i obasjani svjetlošću uskrsnuli s Kristom“, poručuje splitsko-makarski nadbiskup te preporuča Križni put svim roditeljima, župnicima, katehetama i svima onima koji su trajna potpora očevima i majkama na putu spasenja te na sve zaziva Božji blagoslov i zagovor sv. Josipa – zaštitnika obitelji i domovine Hrvatske. (ika-sb/kj)

„Prenošenje vjere u promijenjenim okolnostima suvremenog svijeta“

Nova knjiga prof. dr. Milana Šimunovića o misijskoj tematici

U duhu ponovnog buđenja svijesti o potrebi nove misijske duhovnosti i djelovanja je novoobjavljena knjiga prof. dr. Milana Šimunovića *Prenošenje vjere u promijenjenim okolnostima suvremenog svijeta*. Knjiga je plod višegodišnje suradnje s uredništvom misijskoga lista *Radosna vijest*. Na molbu vlč. Antuna Štefana, ravnatelja Papinskih misijskih djela, prof. Šimunović je 2013. godine počeo pisati za spomenuti list. Potaknuta izvršnom recepcijom od najširih krugova i najraznovrsnijih čitatelja, javila se ideja o objedinjenju tekstova za *Radosnu vijest* i drugih, dodatnih materijala (poput prigodnih izdanja PMD-a, te onih sa susreta europskih nacionalnih ravnatelja PMD koji nisu bili objavljeni) u samostalnu knjigu. Djelo prof. dr. Milana Šimunovića ujedno je i prvo izdanje u Biblioteci Missio s kojom je započet poseban niz izdanja u smjeru promicanja hrvatske „misiologije“.

Sukladno prvotnoj namjeni većine tekstova, stil je ponekad na granici novinarskog diskursa kako bi bio što pristupačniji svim profilima vjernika. Nastala uslijed nekih specifičnih znakova vremena, novih kulturnih izazova te posebice ubrzane sekularizacije, knjiga nalikuje na svojevrsni katekizam djelujući na crti jačanja eklezijalne svijesti. S namjerom da posluži svim pastoralnim djelatnicima i samim vjernicima, mjesto je na kojem se mogu pronaći poticaji i sadržaji za drugačiji način promišljanja i zamišljanja svoga poslanja, ograničena ne samo na svoju usku sredinu, odnosno župnu zajednicu. Njezin je cilj pridonijeti stvaranju novoga misionarskog lica Crkve u kršćanskim zajednicama, dati zamah njezinoj vitalnosti, ali također i svijesti da kršćani intenzivnije katolički i „planetarnije“ misle.

Knjigu je objavila Nacionalna uprava Papinskih misijska djela u Republici Hrvatskoj, ustanova Katoličke Crkve koja se bavi evangelizacijom i pomaganjem vjernicima u misijskim krajevima svijeta, molitveno i materijalno. Papinska misijska djela objedinjuju četiri Djela koja su nastala u 19. i 20. stoljeću: Djelo za širenje vjere, Djelo svetoga Djetinjstva, Djelo svetog Petra apostola te Misijsku zajednica. Knjigu dr. Milana Šimunovića može se naručiti na e-adresi: missio.croatia@misije.hr. (ika-sp)

„Za novi život u Kristu. Prilozi pastoralu sakramenata“

Nova knjiga riječkoga pastoralnog teologa doc. dr. Nikole Vranješa u izdanju Glasa Koncila

Izdavačka kuća Glas Koncila iz Zagreba objavila je novu knjigu riječkoga pastoralnog teologa doc. dr. Nikole Vranješa „Za novi život u Kristu. Prilozi pastoralu sakramenata“. Knjiga je podijeljena u sedam poglavlja, prema klasičnoj podjeli sakramenata na sakramente kršćanske inicijacije, ozdravljenja i služenja. Riječ je o djelu iz područja pastoralne teologije u kojemu se na način teološko-pastoralnog razlučivanja proučavaju aktualni izazovi pastoralne prakse vezani za sakramente, ali i perspektive unaprjeđenja toga središnjeg područja crkvenoga djelovanja, osobito imajući u vidu pitanje života po sakramentima. Poseban naglasak stavljen je na pastoral sakramenata služenja, tj. svetog reda i ženidbe, kojima je u knjizi posvećeno i najviše prostora.

Djelo je namijenjeno znanstvenoj i stručnoj teološkoj javnosti, ali i svim zainteresiranim pastoralnim djelatnicima i vjernicima. Može poslužiti i kao dobrodošla teološko-pastoralna pomoć svima koji žele otkriti pravo značenje i mjesto sakramenta u svome životu i koji žele po njima što svjesnije i što radosnije živjeti. (ika-ha/kj)

Predstavljena knjiga „Brak“ Ivana Zlatoustog

Prigodom izlaska knjige „Brak“ Ivana Zlatoustog upričena je konferencija za novinare u četvrtak 23. ožujka u prostorijama Verbuma u Splitu. O knjizi su govorili dr. Miro Radalj i mr. Petar Balta, direktor i glavni urednik nakladne kuće Verbum.

Nakladna kuća Verbum, objavila je dvanaesti svezak u biblioteci Crkveni oci, koja suvremenim duhovnim tražiteljima nudi mogućnost da otkriju autentično duhovno blago neprolazne vrijednosti. Ovaj najnoviji svezak pod naslovom „Brak“ donosi tekstove sv. Ivana Zlatoustoga, čime se zajedno s prethodno objavljena dva njegova sveska („Taština i odgoj djece“ te „Čistoća i ljubav“) zaokružuje tematski opus vezan za ljubav i brak.

Nakon što je u prethodnim spisima dao vrlo primjenjive pouke roditeljima o odgoju djece i izbjegavanju svake isprazne taštine te protumačio što je to istinska čistoća i ljudska ljubav, u ovom svesku snažnim riječima progovara o braku u svim njegovim vidovima, trudeći se pokazati istinsku narav i smisao braka te ga zaštititi od svih devijacija koje su postojale nekada kao i danas. Uz jasno izlaganje, utemeljeno na Svetom pismu, ne izostavlja ni praktične savjete primjenjive i za suvremenog čitatelja. To posebice dolazi do izražaja u obrazlaganju mnogih konkretnih tema vezanih uz brak kao što su teme privlačnosti i tjelesne ljepote, istinske ženstvenosti i muževnosti, duhovnog života u braku, kršćanskog pogleda na djevičanstvo, bludništvo, na preljub i rastavu itd. Premda je riječ o drevnom spisu, koji do nas dolazi iz davnog četvrtog stoljeća, zadivljujuće je vidjeti kako su mudre misli i pouke ovog velikog i vrlo slikovitog govornika, itekako korisne za razumijevanje braka kao i svih izazova s kojima se suočavaju današnji supružnici. Osim što će biti životno i duhovno poticajna, ova knjiga je i pravo kulturno blago, budući da je Ivan Zlatousti bio ne samo vrhunski teolog nego i vrstan govornik i čovjek vičan peru, koji je znao na vrlo lijep način izreći svoje misli. (ika-jh/kj)

Knjižica „Ispit savjesti“ u izdanju Hrvatskog instituta za liturgijski pastoral

Knjižica „Ispit savjesti. Priprema za sakrament pomirenja - ispovijedi“ koju je priredio zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško objavio je Hrvatski institut za liturgijski pastoral pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji.

Knjižica nizom pitanja može pomoći da lakše stvorimo sliku o vlastitoj grešnosti i potrebi za Božjim milosrđem, jer opraštajući nam grijeh u sakramentu pokore, Isus nas pomiruje s Bogom, obnavlja naše zajedništvo s Crkvom i našim bližnjima te ozdravlja naš odnos prema sebi samima. Da bi se to dogodilo, potrebno je spoznati svoje grijeh i promisliti o njima, pokajati se za grijeh, prihvatiti Božji poziv na obraćenje i odlučiti više ne grijehiti, u poniznosti i otvorenosti srca ispovjediti grijeh u sakramentu pomirenja te izvršiti zadanu pokoru.

Knjižica se po cijeni od 5 kuna može naručiti putem elektroničke pošte narudzbe@hilp.hr ili telefona (0)1 5635 050.

Župni uredi koji žele naručiti više primjeraka mogu ostvariti popust. Popust se odnosi samo na župe i pretpostavlja da knjižica nije namijenjena za daljnju prodaju. (ika-mb/kj)